

SKRIVA DRAMATIK 2022

OM PROJEKTET

Från mars till september 2022 har en grupp med unga skribenter från Västra Götaland medverkat i Barnteaterakademin satsning *Skriva dramatik 2022*. Under en serie av träffar pratade de om skillnaden mellan film och teater, hur man skapar intressanta karaktärer, vad en konflikt kan vara och lite till. De såg på scenkonst ihop, de var på workshop på Regionteater Väst i Uddevalla. Och de skrev varsin pjästext.

Två stycken presentationer av texter och dramatiker genomfördes under hösten 2022 – 18 september på Masthuggsteatern i Göteborg och 4 november i Folkets Hus, Vänersborg.

Att skriva dramatik 2022 genomfördes med extra stöd från Västra Götalandsregionen och i särskilt samarbete med Kulturskolan och Ung Kultur/Timjan i Vänersborg, där också majoriteten av träffarna ägde rum i Vänersborgs konsthall. Projektledare var Sara Wadell som även agerade handledare tillsammans med Rebecca Alverfors.

2011 genomförde Barnteaterakademin ett liknande projekt, under namnet *Dramatikerprojektet*, i samarbete med Alingsås och Trollhättan.

OM BARNTEATERAKADEMIN

Barnteaterakademin (BtA) verkar med riktat stöd från Göteborgs Stad och arbetar för att öka utbud och kvalitet på barndramatik samt för att vitalisera och stimulera debatt och diskussioner inom barnkulturområdet. Bland annat har BtA genom en rad satsningar tagit fram 37 texter i olika format, varav hela tio har resulterat i färdiga produktioner på teatrar i hela landet (från Luleå till Växjö).

Barnteaterakademin är baserad i Göteborg och drivs med kommunala medel, men är samtidigt den enda i sitt slag i landet och därmed hela Sveriges barnteaterakademi. Verksamheten drivs av en styrgrupp, med representation från ett flertal teatrar och olika yrkeskategorier, samt en projektledare. Sedan 2008 är Angereds Teater huvudman.

För mer information och kontakt:

Hemsida: www.barnteaterakademin.se Mail: info@barnteaterakademin.se

DET JAG SKA SÄGA av Anna Axelsson – sid 4
SKOKARTONGEN av Emil Bendix – sid 48
DET SVARTA HÅLET av Edvin Eriksson – sid 121
10 000 COLABURKAR av Alva Hagström – sid 164
ÅNGEST I LUGNET av Alva Lindwall – sid 215
GRATIS KOLLEKTIVTRAFIK av Othilia Pantesi – sid 269
VÄGSKÄL av Isak Wenerklang – sid 292

DET SOM JAG SKA SÄGA

av

Anna Axelsson

Karaktärer:

PETRA

KATARINA

STELLA

ANDRES

VINCENT

Scen 1

PETRA

Det finns saker som har varit som man inte pratar om

Telefon ringer. PETRA trycker av den. Sen är det tyst.

Scen 2

Second-hand-butiken. Det står en snöglob på en hylla. ANDRES kommer in med en resväska. Han får syn på snögloben, går mot den, sakta, tar upp den, tittar in i den.

STELLA kommer ut från lagret. Hon ser inte ANDRES, går in i honom. Snögloben faller ner i golvet.

STELLA

Men va fan

ANDRES

Förlåt...

STELLA börjar hålla på med annat. ANDRES står kvar.

ANDRES

Den... gick sönder?

Hallå? Ursäkta?

STELLA svarar inte

ANDRES

Hallå jag gjorde sönder en sak här?

HALLÅ!

STELLA

Men – kan du vänta på din tur

ANDRES

På min tur? Nej... Nej den kan jag inte vänta på

STELLA

Jag har fan inte tid med –

ANDRES

DET HÄR ÄR INGEN LEK DET ÄR EN NÖDSITUATION?

Det finns en krossad snöglob här. Den har gått i tusen bitar. Glas överallt, och glitter, och vatten...

STELLA

Men CHILLA. Hur många år är du fyra? Den kostade typ fem kronor vem bryr sig

ANDRES

Men jag måste ha en sopskyffel jag måste sopa upp? Det är vasst glas någon kan skära sig på fötterna

STELLA suckar djupt

STELLA

KATARINA!

KATARINA kommer in från lagret

KATARINA

Stella min vän! Hej!

STELLA

Det är en som har vält en glasgrej här kan du sopa? Jag måste ha paus.

KATARINA

Ja men det är väl klart! Ta din paus.
Ojdå.

STELLA går ut

ANDRES

Jag är så... hemskt... ledsen

KATARINA

Äsch det är inget att be om ursäkt för!

ANDRES

Men jag kan sopa själv

KATARINA

Nej då tänk inte på det! Det här är mitt jobb

ANDRES

Jag...

KATARINA

Sitt här och vila lite.

Har du rest långt?

KATARINA nickar mot ANDRES resväska.

ANDRES

Jag har rest

KATARINA

Jag tänkte väl det. Var har du varit?

ANDRES

Jag... skulle köpa en present. Det skulle bli den perfekta. Till min lilla... Till min familj.

KATARINA

Nej men åh. Ska du träffa dem nu sen?

ANDRES

Dom vet inte att jag är här. Det är en... en surprise.

KATARINA

Nej är det sant! Så du ska överraska dem?

ANDRES

Ja

KATARINA

Men gud då är det väl inte konstigt att du är lite nervös

ANDRES

Nej jag är inte lite. Jag är mycket. Mycket nervös och rädd för mig själv orolig för mig själv. Att det ska bli... inte bra

KATARINA

Åh. Vad är du rädd för ska hända?

ANDRES

Jag...

KATARINA

Ja...?

ANDRES

Jag är orolig för att jag... Jag har en känsla som äter. Förstår du?

KATARINA

Ja... kanske. Vill du förklara lite mer?

ANDRES

Jag brukar inte vara så den är ny. Den är ny! Du vet den äter tills jag försvinner nästan men jag blir inte lättare jag blir tyngre och tyngre... En sten. Det är mitt fel. Mitt *fel*.

KATARINA

Jag är säker på att det inte bara är ditt fel

ANDRES

Det är mitt fel bara... Det sitter här som svarta fåglar, jag har kråkor i hjärtat och trassel av kvistar som inte har några blad.

KATARINA

Usch det... låter ju hur ont som helst

ANDRES

Och så är det dimma här

ANDRES pekar på sitt huvud

ANDRES

Förstår du?

KATARINA

Ja eller... jag vet inte

ANDRES

Varje dag hör jag kråkor som fastnat här, i nätet av trädkvistar i dimman. Jag får dimma i huvudet. Jag kan inte se. Jag är orolig för mig själv. Jag måste säga det som jag ska säga jag måste säga...

KATARINA

Vad... måste du säga?

ANDRES

Men inte till dig jag ska inte säga till dig

KATARINA

Tänk inte på mig! Jag kan ta det. En känslig person är jag inte jag... måste bara gå, hämta... vänta lite

KATARINA går in på lagret.

ANDRES

...förlåt. Förlåt. Vi hade så många drömmar, i luften. Du sa att de låg där men nu... är de på marken och är smuts. Blött. På den här marken. Jag skär mig på fötterna, när jag går dit som jag måste gå, och kråkorna skriker, skriker,

KRÅKOR

NEEEEEEEJ!

ANDRES

Fast jag vill

KRÅKOR
NEEEEEEEJ

ANDRES
Jo

KRÅKOR
NEEEEEEEJ

ANDRES
Jo nu går vi hit, in, ut, jag måste säga det som jag ska säga, jag måste säga...

KRÅKOR
NEEEEEEEJ

ANDRES
JO! TYST!

KRÅKOR tystnar. ANDRES tar sina väskor och lämnar sakta scenen.

Scen 3

PETRA kommer in på scenen. Hon tittar på glaset på golvet. Efter ett tag kommer också STELLA in.

STELLA
Tja

PETRA gör en gest över golvet.

PETRA
Vad ska det här föreställa?

STELLA
Men va fan Katarina skulle ju ta det

PETRA
Katarina?

KATARINA kommer tillbaka ut. Ser sig om efter ANDRES.

KATARINA
Var är han?

PETRA
Katarina?

STELLA
Petra undrar varför du inte har sopat upp glaset

KATARINA
Åh, ja. Förlåt. Jag skulle precis jag bara – jag fick så ont, här. Jätteont. Det blev helt dimmigt i...

PETRA
TYST!

Inga ursäkter nu. Du ska göra ditt jobb, inte mer, inte mindre. Hämta en sopskyffel och sopa okej?

KATARINA
Förlåt

PETRA
Okej?

KATARINA
Ja!

PETRA lämnar butiken. KATARINA börjar sopa.

KATARINA
Förlåt Stella

STELLA

Vad är problemet?

KATARINA

Nej jag vet inte jag har bara en jättekonstig känsla i magen. Jag vet inte, det känns som om någonting är på väg att

VINCENT kommer in i butiken. KATARINA får syn på honom.

KATARINA

...att hända.

VINCENT

Hej.

KATARINA

Hej...

KATARINA lägger en hand för pannan och är påväg att falla ihop.

KATARINA

Åh. Oj. Det är ingen fara det gick bra

VINCENT

Vad sa du?

KATARINA

Jag... Nej det var inget förlåt

KATARINA vänder sig mot STELLA.

KATARINA

Stella.

Stella!

STELLA

Va?

KATARINA

Känn på min panna.

STELLA känner med handen.

KATARINA

Visst är jag varm?

STELLA

Nej

KATARINA

Jag är ju KOKHET

Jag vill bara säga att vi har en tuff tid framför oss

STELLA

Vad snackar du om?

KATARINA

Jag kommer inte kunna sova, jag kommer inte kunna tänka, jag kommer vara varm som ett element och jag kommer kanske krypa ur mitt skinn

STELLA

Varför då?

KATARINA

Förlåt Stella. Nu vet du

STELLA

Jesus

STELLA går in på lagret. KATARINA går mot VINCENT. Går in i honom.

KATARINA

Oj förlåt

VINCENT

Det är lugnt

Katarina går in i honom igen.

KATARINA

Oj men gud vad klumpig jag är

Vincent flyttar åt sidan.

KATARINA

Få se, om jag bara får komma in och hänga den här

VINCENT

Ah

KATARINA

Min chef är lite noga med att de måste hänga i färgordning här

Vincent backar.

KATARINA

Så den gröna måste vara här med de gröna

VINCENT

Just det

KATARINA

Ja hon är lite nitisk med det där

Letar du efter något särskilt?

VINCENT svarar inte

KATARINA

Jag menar, är du ute efter något speciellt, kanske behöver du hjälp eller tips eller bara vill ha någon att... bolla lite tankar med?

VINCENT tittar i hyllorna.

KATARINA

Bara om du vill

VINCENT

Eh... jag? nå jag bara kollar lite. Tack.

VINCENT tar upp en tekanna och tittar på den.

KATARINA

Visst är den fin...

VINCENT

Ja eller ja...

KATARINA

den har ju lite repor och så men det gör ingenting för dig va?

VINCENT

Eh, ja, nej...

KATARINA

Vet du jag kände det på mig

VINCENT

Va?

KATARINA

Att du kan se charmen i det. Du... Hur ska jag uttrycka det? Du har en blick.

VINCENT

En blick?

KATARINA

Jag ser att du ser. Att den här tekannen är speciell. Att den har färdats genom tiden och...

VINCENT

Jag vet inte...

KATARINA

Att den har en resa i sitt bagage
Blivit kladdig av fingrar på sommarkalas

VINCENT

Förlåt men jag...

KATARINA

Och förbjudet skvaller har den lyssnat på,
fast den låtsats att den inte hörde

Stått i köksskåp och bländats av lampan på natten
När en orolig kropp varit vaken
En nattkropp som grubblat och ängslats och plågats
Av nattliga tankar på natten

om att stanna och gå säga nej eller ja,
våga veta och välja till vem och till vad?
Vill jag gå eller va?
Vara vad vara kvar?
Vill jag...?

VINCENT

Va?

KATARINA

Oj

Stått i köksskåp och skramlat och skallrat på natten
när det slamrat och slagits i dörrar
Och darrat på läppen, i skåpet, på natten...

Slagits in för att lämnas till en vintagebutik
Efter någon druckit ur sista slatten.

Vilken tur att du kom.

VINCENT

Va?

KATARINA

Vilken tur att du kom och räddade mig. Säger den här tekannan, till dig.
Och barnen, och kvinnorna, och ungdomsidrotten

(KATARINA forts)

De vill också säga tack till dig
Dit går 10 procent av ditt köp.

Det finns många som är rädda och vill räddas i världen.
Det finns mycket som är hotat som är sorgligt.

Och där står du.

VINCENT

Här står jag...

KATARINA

Och här står jag...

VINCENT

Där... står du

KATARINA

Och här står den

VINCENT

Här står...

KATARINA

Och inte är den dyr heller... få se vad det står...

30 kronor.

Men du kanske är student då blir det 10% rabatt

VINCENT

Nej...

KATARINA

Vi kan säga att du är det, så kan du få 10% i alla fall

VINCENT

Nej alltså, nej jag är student men jag tror inte jag vill ha den här i allafall. Men tack.

VINCENT ställer tillbaka kannan.

VINCENT
Hejdå.

VINCENT lämnar butiken

KATARINA
Hejdå...

STELLA kommer in.

STELLA
Nu har vi slutat!

KATARINA
Student...

KATARINA rör sig drömmande i rummet. STELLA går in i henne så att hon tappar tekannan. Den går sönder.

KATARINA
Men vad gör du!//

STELLA
//Men va fan

KATARINA
Den gick sönder

STELLA
Asså du får ta det där jag tänker inte jobba obetalt

STELLA tar sin jacka.

KATARINA
Stella?

STELLA

Ja?

KATARINA

Ska du bara lämna mig såhär?

STELLA

Ja?

Men vad är det med dig?

KATARINA

Jag... älskade den

STELLA

Men du skojar. Den var skitful?

KATARINA

Säg inte så

STELLA

Jag får ha en åsikt

KATARINA

Du måste inte uttrycka den

STELLA

Jo

KATARINA

Stella! Den var... ömtålig och viktig man måste – hålla försiktigt i den. Och inte för tidigt, när det är te i som är hett man måste vänta och sen hålla, försiktigt och... när man håller så försiktigt kan man känna, kunde känna. En värme från den i sin hand, och i sin famn, så man blev varm som den och sen – och nu –

STELLA

Kan vi ta resten på vägen eller? Den är fem över

KATARINA

Ja visst. Vi tar resten på vägen

Men vänta.

Men Stella förresten jag vet inte resten?

Jag vet inte resten. Hjälp

De lämnar butiken.

Scen 4

PETRA själv i butiken. Telefonen ringer. Hon trycker av den.

STELLA kommer in

STELLA

Tja

PETRA

Ja hej

Telefonen ringer igen. PETRA trycker av den.

Telefonen ringer igen. PETRA trycker av den.

STELLA

Försäljare eller?

PETRA

Ja de är –

Telefonen ringer. PETRA trycker av den.

STELLA

Dom vill verkligen snacka

PETRA

Ja de är –

VINCENT kommer in i butiken.

STELLA

Tja

VINCENT tittar på Petra

VINCENT

Tja

Paus

STELLA

Säg till om du behöver hjälp med nåt

VINCENT

Nej jag bara kollar

VINCENT tittar fortfarande på PETRA

STELLA

Jag ser det

PETRA

Stella, kan du gå in på lagret och kolla –

STELLA

Nej. Asså, sorry men det här är en butik. Hit går man inte för att *kolla*. Ska du ha nåt eller inte?

VINCENT

Du jag kollar hur mycket jag vill

STELLA

Det gör du fan inte

PETRA

Stella!

PETRA vänder sig mot VINCENT

PETRA

Förlåt. Självklart får du –

VINCENT

Tack. Jag ska inte ha nåt

VINCENT lämnar butiken.

STELLA

Fan va störd

PETRA

Bad jag inte dig gå in på lagret?

STELLA

Skulle jag låta han stå och kolla på dig så?

PETRA

Jag bad dig gå in på lagret

STELLA

Han kollade som han skulle äta upp dig? Som en sån fågel som sitter med blicken så här och planerar

PETRA

Stella. Det här fungerar inte om du inte –

STELLA

Och sen när det blir rätt tajming så ba

KRÅKOR

NEEEEEEEJ

PETRA
TYST!

STELLA
WOW chilla.

Jag säger bara sanningen

PETRA
Jag vill inte veta sanningen

STELLA
Jag säger bara sanningen
Vill du leva i en lögn?

PETRA
Jag tror det

Paus

STELLA
Fett obehaglig. Han kommer tillbaka och äter dig snart jag skojar inte

Med sin feta fågelfamilj. Tänk när hans farsa kommer in här

PETRA
Han har ingen pappa

STELLA
Pappafågeln asså, tänk när den kommer här och ba

KRÅKOR
NEEEEj

STELLA
Då måste jag va här och skydda dig fattar du väl

KRÅKOR
NEEEEEEEJ

PETRA
HAN HAR INGEN PAPPA

STELLA
Men wow chilla jag skojar! Snälla.

Du vet väl inte om han har en farsa

PETRA
Böckerna där ska sorteras i bokstavsordning. Gör det nu, tack. Jag går på lunch.

PETRA går ut.

Scen 5

STELLA står i butiken. KATARINA kommer in.

KATARINA
Stella. Vad tror du att han pluggar?

STELLA
Men jag vet väl inte

KATARINA
Men om du skulle gissa?

STELLA
Men Katarina jag pallar inte

KATARINA
Förlåt!

Men alltså Stella. Du förstår inte. När jag mötte hans blick, då blev det liksom... liksom såhär.

KATARINA tar tag i STELLA så att hon står blickstill. Tiden stannar.

KATARINA

Tiden...

Jag kunde titta och tänka, på allt vi skulle göra.

Om han inte stod så still. Och om ingen annan såg
Och inte tiden när som helst skulle fortsätta att gå
Och det inte var vårt öde då att skiljas, vind för våg

Jag vet vad vi skulle göra då, om ingen annan såg

Det blir det mörkt på scenen.

ANDRES RÖST

Vadå? Hallå? Om ingen annan såg vadå?

Ljus tänds på ANDRES som står ensam på scenen. KATARINA och STELLA är borta.

ANDRES

Om ingen annan, vem? mig? fanns jag då? Om ingen såg? Jag syns inte så tydligt längre? Jag se inte mig själv? Jag lever inte längre, tror jag, för nån annan än mig själv? Jag oroar mig inte för nån annan än mig själv men jag är mycket, mycket, orolig och rädd nu för mig själv. Nu kommer dom igen och skriker och jag har försökt, att tämja dom så dom och inte jag gick upp i rök. För dom är inte jag för dom är dom men jag är rök, jag måste säga det jag måste ge mig ett försök..

KRÅKOR

NEEEEEJ

ANDRES

TYST!

KRÅKOR

NEEEEEJ

ANDRES är tyst en stund.

ANDRES

Det har blivit tyst och det finns inte nån som hör
Ingen alls i världen mer att oro sig för
Nu rinner det på marken, det är jag, som smält, som smör

Har jag gått upp i röken åkt till himlen med min fröken nej men god afton alla spöken
moster löken, hör du göken, koko?

KRÅKOR
NEEEJ

ANDRES
Koko

KRÅKOR
NEEEJ

Andres står tyst en stund.

ANDRES
Nu finns jag inte längre. Vem är jag? Ingenting.

ANDRES går upp i rök. Fåglarna tystnar. Det blir mörkt.

Ljuset tänds. KATARINA och STELLA i butiken

STELLA
Okej okej jag vill inte höra dina fantasier med han

KATARINA
Lugn jag kommer inte säga. Men jag vet!

Jag... vet att en linje har ritats nu, såhär mellan honom och jag,
och när tiden är mogen ser han den och förstår allt och kommer tillbaks

VINCENT kommer in.

VINCENT
Hej

KATARINA flämtar till.

STELLA

Du, —

VINCENT

Jag — vill snacka med nån av er. Om en grej

STELLA

Säg inget. Jag vill snacka med dig, och det här är inte rätt plats. Ska du ha en cigg?

VINCENT

Nej jag...

STELLA

Som du vill

STELLA tar sina cigaretter, knuffar Vincent framför sig genom utgången, de försvinner ut.

KATARINA

Vänta! Gå inte!

KATARINA är påväg mot utgången. PETRA kommer in i butiken från lagret.

PETRA

Katarina

KATARINA

Nej

Eller... hej? Eller vadå?

PETRA

Hej. Du. Vad var det som hände igår egentligen?

KATARINA

Vad som hände igår? Ja...

PETRA

Först krossat glas och sen porslin. Vad håller du på med?

KATARINA

Ja det var jättedumt. Förlåt!

KATARINA tar två steg mot utgången, PETRA tar tag i henne.

PETRA

Jag menar allvar. Tänk om någon hade skurit sig, skadat sig? Hur hade du hanterat en sån situation?

KATARINA

Jag vet inte...

PETRA

Du vet inte?

KATARINA

Nej, jag, tror att du måste ta mig med en nypa salt, nu, jag... har ingen balans den har jag tappat bland annat och jag tror att jag drömmer och...

PETRA

Nu går du in på lagret och packar upp de senaste kartongerna, och sen stryker vi ett streck över det här okej?

KATARINA

Mina... kråkor har rymt

PETRA

Okej?

KATARINA

Okej! Ja! Vi stryker ett streck

Vi stryker och stryker

Till jag nästan börjar brinna

Och kläms i en ånga

Och tror jag ska försvinna

(KATARINA forts.)

Det är inte lätt för mig???

Att bara va en kvinna

KATARINA vinglar ut.

Scen 6

PETRA står själv i butiken

PETRA

Ingen har väl sagt att det är lätt att va som vi

Att dansa runt i en butik där saker fått ett andra liv

Man får ta ansvar för sig själv så det som sker inte går in i en,

Och vara tyst—

ANDRES RÖST

I dimman —

PETRA

TYST,

Så allt som hörs är tystnaden

ANDRES RÖST

Jag —

PETRA

Inget flyger...

ANDRES RÖST

Fåglar

PETRA

...genom tiden för att jaga en.

Inga fåglar flyger genom tiden för att jaga en

Just det.

Varför skulle fåglar kunna flyga genom tiden

In och ut och bak i tid och hit och runt och fram och dit. Haha. Fysiskt omöjligt.

VINCENT kommer in. Han tittar på PETRA utan att säga något.

PETRA

Nämen! Är du här

Vad kul

paus

Vill du ha lite kaffe? Eller te?

VINCENT

Jag har snackat med din kollega och hon håller med.

paus

Hon tycker att han förtjänar en riktig begravning

PETRA

Vem? Vem har du sagt det här till?

VINCENT

Hon den otrevliga

PETRA

Jag har inga otrevliga anställda.

Vad? Har du sagt till henne

VINCENT svarar inte

PETRA

Varför drar du in andra i det här du kan väl säga till mig direkt?

Vincent? Varför svarar du inte?

VINCENT

Jag har ringt...

PETRA

Det har varit mycket att stå i här Vincent

VINCENT

... arton gånger

PETRA

Vad vill du att jag ska säga?

VINCENT

Inget! Det handlar inte om dig

paus

Han förtjänar en riktigt begravning

PETRA

Och vem skulle –

VINCENT

Jag!

Du behöver inte gå dit, gör vad du vill jag bryr mig inte. Det enda jag kräver... Du ska bara ge mig papperna så jag kan fixa en begravning

PETRA

Jag förstår inte –

KATARINA kommer in. Får syn på VINCENT

KATARINA

Hej...

VINCENT

Du behöver inte förstå

PETRA

Hej Katarina. Vad bra att du kom vi har fått en leverans här –

VINCENT

Jag förväntar mig inte att du ska förstå

KATARINA

Ibland förstår man inte... Ibland förstår man inte alls man... man bara vet.

KATARINA springer fram och tar Vincents händer

KATARINA

Åh det finns så mycket jag vill fråga dig om. Om du vill.

PETRA och VINCENT tittar på varandra.

PETRA

Vincent skulle precis gå. Du får komma och hälsa på snart igen

VINCENT

Absolut. Det gör jag

VINCENT går.

KATARINA

Det gör han...

Känner du honom?

PETRA

Vi har en gemensam bekant

Paus

KATARINA

Jag... tycker om honom

PETRA

Det gör väl jag med!

KATARINA

Gör du?

Men varje gång han kommer blir det svårt att säga det jag... tappar nästan rösten

PETRA

Men han lyssnar inte på mig

KATARINA

Och han verkar inte märka

PETRA

Han förstår inte att jag...

KATARINA

Att jag inte kan se, eller gå, eller prata?

PETRA

Och jag klarar mig själv. Jag gör det

KATARINA

Snart är jag inget mer än en tomat

PETRA

En tomat?

STELLA kommer in

STELLA

Asså Petra. Vad i helvete

PETRA

Va?

STELLA

Varför har du inte sagt nåt?

KATARINA

Vadå?

STELLA

Varför har du inte sagt att du har en son?

paus

KATARINA

Har du?

PETRA

Har jag inte?

STELLA

Och att du LJÖG i hela hans uppväxt? Sa att hans farsa var död?

PETRA

... han är död

STELLA

Nu ja! Men då?

En pappa med skyddsfåglar som bor i himlen. Seriöst?

Han bad mig hälsa dig att ge han några papper... Jag sa att jag inte kunde det. Du får väl snacka med henne själv, sa jag. Ser jag ut som nån kurator eller. Seriöst, gör jag det? Jag har fan jobbat i den här hippie-hålan för länge då asså Jesus

PETRA

Stella! Jag vägrar att acceptera tonen du håller mot mig just nu

STELLA

Tror du jag bryr mig

KATARINA

Stella!

STELLA

Tyst!

Kan du gå?

KATARINA

Nej? Jag kan inte gå. Jag är kär. Du kan gå.

PETRA

Det är bättre att vi tar det här på utsidan Stella. Du stannar här och tar kunderna

PETRA och STELLA går ut.

Scen 7

KATARINA står i kassan. ANDRES kommer in i butiken.

KATARINA

...Det är ju du!

ANDRES

Va?

Vem är jag?

KATARINA

Ja... jag vet inte? Du berättade inte klart sist

ANDRES

Nej? Nej jag är ingenting

KATARINA

Känner du inte igen mig?

ANDRES

Känner jag? Jo? Jo!

KATARINA

Du ska vi inte sätta oss ner en stund? Jag har tänkt på dig. Jag är så nyfiken.

ANDRES sätter sig i fåtöljen.

ANDRES

Nyfiken.. Du är nyfiken. Är du fräkniga fröken nyfiken? Som fikar på de nya fiken, och fnittrar och hickar med nypon i fickan

KATARINA skrattar osäkert.

ANDRES

Jag bara skojar och skämtar. Jag tror att jag har fått lite fnatt

KATARINA

Ojdå. Men... du ska inte sitta ner här en stund då?

ANDRES

Tack. Tack tack. Nämen! Nu glömde jag ju min hatt!

KATARINA

Vänta det är nog bäst att du sitter här... Hur är det med dig egentligen?

ANDRES

Jo tack det är fint, det är bara fint. Faktum är att på sistone har jag känt mig ganska fri.

KATARINA

Det... låter ju fantastiskt.

ANDRES

Jag fattar det ena och det andra, både algebra och geometri. Jag fattar galoppen och travar i himlen med fåglar och fjädrar och flygande minnen

KATARINA

Och hur har det har gått med, det där med din familj?

ANDRES

Hur har det gått med min familj, lilla familjen som är min?

Jag tror att den har spårat ur, gått sönder och gått upp i spinn.

Den spinner och snurrar och jamar och surrar, och kryper omkring på mitt skinn

Upp och ner och ut och in, lilla familjen som är min.

KATARINA

Oj. Vet du vad..

ANDRES reser sig och slår ut med armarna.

ANDRES

Men snart ska det bli fest igen för familjen som är min! Familjen som jag tycker om och gillar och älskar och längtar till. En surprise för den och mig och dig och allihop som vill!

KATARINA

Så ja, så ja, sitt här igen.

ANDRES

TYST! Jag hör något.

Samtal mellan STELLA och PETRA hörs:

STELLAS RÖST

Varför sa du att han var död

PETRAS RÖST

Han var ett barn

STELLAS RÖST

Du ljög.

ANDRES

Död..?

STELLAS RÖST

Du ljög för ditt barn.

ANDRES

Var jag död?

STELLAS RÖST

Varför ljög du för ditt barn?

PETRAS RÖST

Han var i princip död

ANDRES

Var jag...

STELLAS RÖST

I princip... vadå princip princip lever han väl fortfarande då om man pratar om princip

ANDRES

Gör jag...?

STELLAS RÖST

Om han inte får en riktig begravning så ja

STELLA och PETRA syns nu, utanför butiken. Båda har en cigarett i handen

STELLA

...i princip

PETRA

Du vet inget om det här

STELLA

Jag vet att du har noll kontakt med ditt barn. Om det är så du vill ha det så

PETRA

Jag skulle skydda honom...

STELLA

Skydda vadå skydda? Tror du han är en kyckling eller? Han är en töntig vanlig kille
jesus

PETRA

Han är ingen töntig vanlig –

STELLA

Jo. Han är en töntig vanlig –

PETRA
TYST.

PAUS

Det finns saker som har varit som man inte pratar om

En... sak som var en byggsten som man använde en gång
För att bygga upp ett slott av luft och flytta in och flyga bort
Vad skulle alla säga om man sa.

Hur svårt det var den dagen när man skulle flytta ner igen
Till verkligheten fast man hade tappat all kontakt med den
Och varför ska man säga?
Det var evigheter sen

Det är bättre att va tyst man borde alltid vara

KRÅKOR
NEEEEEJ

PETRA
Det skulle va så skönt om det var

KRÅKOR
NEEEEEEEJ

PETRA vänder sig mot STELLA

PETRA
TYST

STELLA
Men chilla jag sa inget?

PETRA
Det blir en begravning.

STELLA
Seriöst?

PETRA

Det blir en begravning och alla är bjudna, så, fimpas den där nu och gå och jobba.
Herregud tror du jag betalar dig för att stå här och kedjeröka?

STELLA

Fett

PETRA

Gå nu

STELLA

Fett. Jag kommer

STELLA går.

Scen 8

PETRA står i butiken. På golv och hyllor ligger kondoleansblommor. Hon håller i en urna. KATARINA kommer in.

KATARINA

Vad fint du har gjort

PETRA

Tack

KATARINA

Kärleksört?

PETRA

Klockliljor

KATARINA luktar på blommorna

KATARINA

Så händer det igen... Att hela luften fylls av han... Jag kan inte hjälpa det

PETRA
Katarina

KATARINA
Ja?

PETRA
...tänk om han inte kommer?

KATARINA
Och vad ska jag säga till honom? Om han kommer

PETRA
Jag vet inte

VINCENT kommer in.

VINCENT
Hej

KATARINA och PETRA tittar på honom utan att säga något.

STELLA kommer in.

STELLA
Tja

ANDRES kommer in.

ANDRES
Hej

PETRA
Nej...

Paus

STELLA
Soft är alla typ här nu eller?

PETRA
Stella? Stella kan jag få en cigg

ANDRES

Om alla är här så.. har jag någonting att säga.

PETRA

Stella?

STELLA

Men schh nej.

KATARINA

Absolut! Vad vill du säga?

ANDRES

Jag vill säga nåt som jag...

KATARINA

Ja...?

ANDRES

...det är nåt jag vill...

KATARINA

Vadå?

ANDRES

Jag tror jag vill...

KATARINA

Vad vill du?

ANDRES

Jag... tror jag vill ha en fågel. En egen... Kråka jag vet inte? Bara som sällskap.

PETRA

Tyst!

KATARINA

Fortsätt!

ANDRES

... som... som sitter där, bara, den är väldigt intresserad av en och ibland kan man gå med den till parken, släppa ut den i himlen, den kan vara borta hela dagen om den vill det gör ingenting, fåglar tycker om platser som är stora, så stora att det inte är platser nästan mer som bara.....

PETRA

Tyst tyst tyst!

KATARINA

Som vad?

ANDRES

...som när det varit dimma på morgonen och sen... är det inte mer

Paus

Nej. Nej det var inte det jag skulle säga

PETRA

Ursäkta. Ursäkta jag vet att ingen tror på mig nu men jag, jag...

STELLA

Asså Petra du stör ceremonin

PETRA

Jag ser honom

KATARINA

Det är klart du ser honom?

PETRA

Nej alltså jag ser... Andres

VINCENT

Varför skulle du inte se honom?

PETRA

Va?

STELLA

Varför skulle du inte se han han är ju här

PETRA

Är han?

ANDRES

Är jag? Ja. Ja jag är. Här.

KRÅKOR

NEEEEEJ

ANDRES

Jo. Jo jag är.

KRÅKOR

NEEEEEJ

PETRA

JO.

Han... är här?

PETRA vänder sig mot VINCENT

PETRA

Och du är där.

Paus

VINCENT

Och du är där

KATARINA

Och jag står här och han står där...

PETRA

Men... om vi pratar om det här

VINCENT

Vad ska vi säga om det här

PETRA

Och alla andra som är här

KATARINA

Men ser han ens att jag är här...

VINCENT

Vad ska de säga, när de ser, att du ser det som alla ser

PETRA

Vad ska de säga

VINCENT

Ja, och du?

PETRA

Och jag?

VINCENT

Vad säger du?

PETRA

Vad ska jag säga

VINCENT

Ingenting.

PETRA

Jag måste

VINCENT

Inte säga nåt

PETRA

Jag sitter här

VINCENT

Du sitter där och säger

PETRA

...ingenting

Jag säger ingenting

och nu –

ANDRES

Okej...

ANDRES går fram till urnan, knackar på den

ANDRES

Ho-ho? Är det jag där? Som är inne och ute och borta och här? Jag flyger i himlen bland fåglar och minnen, jag tror jag försvinner med tiden i vinden. Jag tror jag blir en fjäder och en sak och mer än tusen ord som går och går i tiden tills de kanske kommer fram nån gång. Om någon nån gång säger dom. Okej.

ANDRES öppnar urnan. Fåglar flyger ut.

SLUT

SKOKARTONGEN

av
Emil Bendix

Karaktärer:

MARTINA

LISEN

KAI

PAPPA

MAMMA

KANIN

SKOGSFOLK 1

SKOGSFOLK 2

SKOGSFOLK 3

Noteringar:

- PAPPA-karaktären är endast med i AKT I och är aldrig på scen med KANIN. Ett förslag är att skådespelaren som spelar PAPPA även spelar KANIN och kanske till och med en av de tre SKOGSFOLKET.
- Även om MAMMA-karaktären är en större roll, så skulle en skådespelare kunna spela denna karaktär och en av SKOGSFOLKET.

AKT I

Publiken kommer in och börjar sätta sig. Ridån är nere eller så är det BLACK. Vi hör ett antal olika radioröster. Någon på scenen vrider igenom alla kanaler.

RADIORÖST 1

"..ännu ett sommarrekord.."

Brus.

RADIORÖST 2

"..med billiga flygbiljetter kan ni ta er hela vägen till.. (brus). ..för bara.."

Brus.

RADIORÖST 3

"..nordens största väg. Vi förväntar oss att vara klara våren tjugo-tjugofem ungefär. Just nu arbetar vi hårt både natt och dag för att.."

Brus.

RADIORÖST 2

"..vart vill du resa i sommar?"

Brus.

RADIORÖST 1

"..vad ska du rösta? Statistik visar att fler och fler väljare vill se radikala lösningar, både som resultat av de höga hyrorna och den stigande arbetslösheten.."

Brus.

RADIORÖST 4

"..I USA pågår just nu en het diskussion om hur humant det egentligen är med preventivmedel. Ska vem som helst ha rätten att förhindra en graviditet? Experten Dr. John Rai -"

Klick. Radion slås plötsligt av och ljudmiljön övergår till en byggmiljö istället. Vi hör hur det borras och hamras, hur en lastbil backar och hur någon tjoar till någon annan.

Scen 1. Hemma i det lilla köket.

I denna ljudmiljön hör vi en skrivmaskin. Ridån går långsamt upp och i mitten av scenen finner vi ett litet kök. Vid bordsänden av köksbordet står ett fotografi. Där ser vi ett par med ett litet barn. Vid köksbordet sitter MARTINA. Hon är runt 16 år gammal. Hon sitter och skriver på skrivmaskinen. TAK-TAK-TAK-TAKTAKTAK.

På vänster sida av scenen ser vi hur PAPPA långsamt, med en trött kropp vandrar in på scenen. Han har på sig vaktkläder. Han sträcker sig, gäspar ljudligt. PAPPA rör sig långsamt mot den plats där MARTINA sitter. Tillslut öppnar PAPPA dörren till deras lilla hus. Ljudmiljön visar oss att det byggs mycket utanför deras hus.

PAPPA

Jaha, ja? Är du redan vaken?

PAPPA tar av sig sina skor, hänger upp sin jacka och går fram till MARTINA.

PAPPA

Den som kan säga mig varför ett..

Han går fram till köket och öppnar kylskåpet.

PAPPA

..varför ett bibliotek behöver vaktas under natten..

PAPPA stänger kylskåpet och öppnar sedan skafferiet.

PAPPA

..fast pengar är pengar - är det pjäsen?

MARTINA

Måste dom bygga under natten också?

Han går sedan fram till MARTINA och tittar henne över axeln. MARTINA fortsätter genom scenen att lätt knappa in några ord på maskinen. PAPPA går till kylskåpet, öppnar det och stänger det igen.

PAPPA

Dom vill väl få klart det - är du sugen på något speciellt?

MARTINA ser frågade upp.

PAPPA

Vad vill du äta ikväll?

MARTINA

Jag vet inte.

PAPPA

Vad har vi egentligen? (PAPPA öppnar kylskåpet igen.) jag har hört att dom ska bygga ett nytt köpcenter nu när den nya vägen är så nära..

MARTINA gör en äcklad min.

PAPPA

..det vore väl toppen?

PAPPA går upp bredvid MARTINA igen och tittar henne över axeln igen.

PAPPA

Funkar den bra?

MARTINA

Ja. Jag tycker vi hade det bra innan, utan någon stor väg.

PAPPA nickar. Står tyst ett tag.

PAPPA

Din mamma älskade den där gamla maskinen.

PAPPA lutar sig över en stol, ser på MARTINA ett tag.

PAPPA

Det stod om en bilkrasch i tidningen idag. 3 döda. En hel familj.. borta.

MARTINA tittar upp igen.

MARTINA

Vad hemskt..

PAPPA

Det är så lätt att sånt sätter sig i huvudet. Fastnar där.

MARTINA fortsätter att skriva.

PAPPA

Ibland fastnar det liksom.

MARTINA

Ja, du sa det.

PAPPA

Och det enda man kan göra är att, tja, tänka på något fint istället.

MARTINA

Tror du?

PAPPA

Gör inte du? (*Paus.*) Vill du hitta på något ikväll?

MARTINA

Nej, jag hinner nog inte. (*MARTINA tittar upp igen.*) Men gärna när vi är klara med pjäsen.

PAPPA

Fint. Nu är det snart dags va? Med pjäsen?

MARTINA

Ja.

Tystnad.

MARTINA

Vad skrev hon om?

PAPPA

Vem?

MARTINA

Mamma.

PAPPA

Ja, lite allt möjligt..

MARTINA

Har du några av hennes texter?

PAPPA börjar gå tillbaka till köket, han öppnar ett par skafferilådor.

PAPPA

Jooo, det tror jag. Säkert någonstans på vinden, men -

MARTINA

Vet du var?

PAPPA

Nja, inte direkt men jag kan leta lite, svårt att hitta bland alla.. – spaghetti? Med..
konserverad svamp?

MARTINA

Jag kan ju också leta lite..

PAPPA

Den borde ju fortfarande vara bra –

MARTINA

Pappa?

PAPPA

Dom här håller ju i hundra år.

MARTINA

Pappa? Jag kan ju leta.

PAPPA

Inte utan min hjälp, okej?

Tystnad.

PAPPA

Förlåt, men jag skulle gärna hjälpa att.. ja..

MARTINA

Det är okej.

Tystnad. Lite disträ rotar PAPPA runt i skåpet. MARTINA sitter och väger orden i huvudet.

MARTINA

Jag saknar henne.

PAPPA

Jag med..

MARTINA

Jag tror verkligen att hennes texter hade hjälpt mig skriva klart min.

PAPPA

Ja, kanske..

MARTINA

Snälla pappa?

PAPPA

Ja, okej.

PAPPA slår igen hyllan, sträcker på sig och gäspar ljudligt.

PAPPA

Ja, men då så. Då lagar jag lite pasta ikväll åt oss då, det blir väl bra?

MARTINA nickar. PAPPA går långsamt av scenen och lämnar MARTINA ensam.

Scen 2. Telefonsamtalen.

MARTINA sitter ensam ett tag i tystnad. Hon tittar ner på pappret som sitter i maskinen. Långsamt drar hon ut det, varefter hon knycklar ihop det och slänger det. Plötsligt ringer telefonen. Hon plockar upp den och svarar. Så fort hon plockar upp den tänds ett ljus till vänster av scenen. Där sitter KAI på andra änden.

MARTINA

Hallå?

KAI

Tjena!

MARTINA

Åh, Kai – vad händer?

KAI

Annat än pjäsen?

MARTINA

Nä, sant. Börjar du bli nervös?

KAI

Lite. Du då?

MARTINA

Ja.

KAI

När skulle vi träffas idag? Vet du det?

MARTINA

Klockan sju tror jag? Men jag kan dubbelchecka med Lisen snabbt?

KAI

Yeah, alright.

MARTINA

Hörs snart.

MARTINA klickar bort KAI och trycker in LISENS nummer. Samtidigt sitter KAI med en skruvmejsel och skruvar på en bräda med en fastskruvad glödlampa. Vi hör telefonen ringa till höger av scenen, där vi bara ser telefonen ringa. Plötsligt rusar LISEN in på scen så snabbt hon kan.

LISEN

Jag kommer! – hallå?

MARTINA

Hej Lisen.

LISEN

Martina! Hej!

MARTINA

Allt ok? Du låter lite andfådd.

LISEN

Ja, nej – jo, jag var ute så jag behövde springa för att nå – hur är det med dig?

MARTINA

Det är bra. Jag tänkte bara höra, Kai undrar när vi skulle träffas.

LISEN

Typiskt av Kai att – men ja, sju sa vi.

MARTINA

Okej, tack. Hur går det?

LISEN

Fint. Du då?

MARTINA

Bra. Nästan klar.

LISEN

Samma här. Och för Kai?

MARTINA

Jag tror det går bra.

LISEN

Vad bra.

MARTINA

Oroar du dig?

LISEN

Nä då.

MARTINA

Jag tror nog det går bra för honom.

LISEN

Ja, det tror jag också.

MARTINA

Okej. Vi ses ikväll då.

LISEN

Ja.

MARTINA

Okej, tja då!

LISEN

Hej!

MARTINA lägger på, vilket släcker LISENS sida av scenen, och ringer sedan upp KAI igen. KAI måste nu fortsätta skruva på lampan med hjälp av sina fötter.

KAI

Hallå?

MARTINA

Hej – sju sa Lisen.

KAI

Svinbra. Hur går det med manuset?

MARTINA

Bra.

KAI

Samma här – och för Lisen?

MARTINA

Hon sa att det gick bra.

KAI

Hon oroar sig säkert..

KAI fortsätter att skruva på lampan.

KAI

..för det brukar hon..

Lampan sitter nu fast på och KAI reser sig och går mot kontaktlådan.

KAI

..men varför oroa sig hela tiden? Jag brukar ju..

MARTINA

Jag tror nog inte..

Något verkar vara fel med sladdarna.

KAI

Jag brukar ju inte klaga på henne.

MARTINA

Nej, jag fattar. Men..

Medan KAI säger detta ställer KAI sig upp och sätter kontakten i väggen som går från brädan med glödlampan som plötsligt börjar brinna.

KAI

Oj då.

MARTINA

Vadå?

KAI

Va? Nä, inget.

Han drar ur kontakten och håller ett glas vatten över elden.

KAI

Aja. Du, jag måste jobba vidare nu.

MARTINA

Samma här.

KAI

Men ses ikväll.

MARTINA

Ja. Tja då.

KAI

Ha de'

MARTINA lägger på. Hon sitter nu ensam kvar på scenen i tystnad. Hon knappar lätt på skrivmaskinen.

Scen 3. Uppe på vinden.

MARTINA sitter ensam. Hon vickar fram och tillbaka på stolen ett tag. Tillslut ställer hon sig bestämt upp. Plötsligt tänds ett ljus på höger sida av scenen - där LISEN satt innan. Där ser vi nu ett stort antal flyttlådor. Detta är vinden. MARTINA tar med sig sitt manus och går långsamt dit, tyst för att inte väcka sin far, och börjar sedan att gå igenom lådorna.

MARTINA

Mina gamla leksaker..

Plötsligt stannar hon upp. På en av lådorna står det "Katarina". Hon drar ut lådan försiktigt och öppnar den. Hon drar ut en gammal klänning, några gamla jeans och tröjor av olika slag. Längst ner hittar hon en skokartong. I denna finner hon ett anteckningsblock. Det finns en mängd lösa blad i den. Hon bläddrar långsamt igenom det..

MARTINA

Varför försvann du..?

Hon stannar upp på en sida och läser sedan högt.

MARTINA

"Jag drömde att jag flög häromdagen.
Jag drömde att jag rörde vid molnen
Och i min lycka lät allt stort bli smått."

MARTINA går långsamt iväg från skokartongen för att komma närmre det ljus som lyser upp vinden. Medan hon läser det som står nedan så börjar skokartongen att vibrera och varmt ljus väller ut. MARTINA märker inget.

MARTINA

"Sen, när verkligheten väl drog ner mig igen,
Försökte jag flaxa och hoppa och göra allt
I hela min makt för att hitta hemligheten
Som lät mig röra vid molnens kanter
Bara för att få bli fri igen."

MARTINA stannar upp ett tag, torkar bort en tår.

MARTINA

Varför lämnade du mig?

Hon fortsätter att läsa efter ett tag. Nu börjar skokartongen verkligen vibrera, och vi ser hur en lång vit arm sträcker sig ut ur den. Ut ur lådan kommer en stor vit kanin. Detta är KANIN.

MARTINA

”Jag drömmer om att få flyga igen.

Varje natt hoppas jag, att när sömnen väl

Tar mig igen, så blir jag lyft högre upp

Bara en sista gång.”

Långsamt går KANIN mot det ställe där MARTINA sitter. Han bidar sin tid, gömmer sig bakom någon flyttlåda och när han väl är nära nog så rycker han åt sig både manuset och anteckningsblocket. Sedan springer han snabbt tillbaka till skokartongen och med en blick av ljus försvinner han igen. MARTINA står frusen. Hon backar långsamt och springer sedan ner för vinden och ut ur dörren – och försvinner av scen.

Scen 4. Vad hände med mamma?

Vi ser att ljuset ändras. Det går från att vara dag till att bli kväll. PAPPA kommer in på scen. Han har precis vaknat, sträcker på sig och gäspar ljudligt. Han kollar sig i ”spegeln” som är vid publiken. Han börjar klä sig i sin vaktuniform.

Han spänner sina muskler lite. Han gör en liten boxningsscen mot spegeln, där han lätt vinner. Han sträcker på sig igen och går till köket för att påbörja matlagningen. Efter ett tag kommer MARTINA in på scen.

PAPPA

Har du haft en bra dag?

MARTINA nickar. Det är tyst ett tag. PAPPA fortsätter laga mat.

MARTINA

Du..

MARTINA väntar lite tills PAPPA tittar upp.

PAPPA

Vad är det?

MARTINA

Lova mig något..

PAPPA

Vadå?

MARTINA

Lova att du lyssnar innan du säger något.

PAPPA

Va? Varför –

MARTINA

Lova!

PAPPAN

Ja, okej - du är inte gravid va?

MARTINA

Pappa!

MARTINA tar ett djupt andetag.

MARTINA

Jag hittade mammas texter.

PAPPA

Martina, jag sa ju –

MARTINA

Ja, jag vet. Förlåt, men snälla lyssna..

PAPPA nickar.

MARTINA

Jag hittade dom i en skokartong..

MARTINA väntar på en reaktion som inte kommer.

MARTINA

Jag måste fråga dig något. Lova att du svarar ärligt.

PAPPA suckar tungt.

PAPPA

Jag kan inte bara lova utan att veta –

MARTINA

Lova!

PAPPA nickar.

MARTINA

Varför lämnade mamma oss?

PAPPA skrattar till lätt.

PAPPA

Du, Martina, jag –

MARTINA

Snälla svara på frågan.

PAPPA tittar på MARTINA en stund under tystnad.

PAPPA

Jag vet inte varför egentligen, men..

PAPPAN stannar upp för att titta på MARTINA. Hon sitter tyst och nickar åt honom att fortsätta.

PAPPA

..men hon var sjuk. Hon började spendera mer och mer tid till sängs och mindre tid med oss..

MARTINA

Jag minns det.

PAPPA

Jag använde dig ofta som lockbete. Ibland funkade det, ibland inte.. vi kunde vara ute vid lekplatsen och ena sekunden var hon där, och andra så var det som att hon var på en helt annan plats.. och så.. så..

MARTINA

Ja..?

PAPPA

Hon brukade alltid yra om något ställe. Granvik.

MARTINA

Granvik..

PAPPA

Om någon magisk stad i en magisk värld. Det var.. ja, det var bisart, sjukligt.. Är du säker på att du vill höra allt det här?

MARTINA

Ja.

PAPPA

Ja, ok.. Hon skrev mycket – när hon inte sov, alltså – om att hon längtade till något annat..

MARTINA

Vad hände den dagen?

PAPPA

Dagen hon försvann?

MARTINA

Ja.

PAPPA

Jag kom hem med dig i famnen. Du hade precis varit på en sån där knattefotbollsmatch.. och huset kändes tomt. Det är svårt att beskriva, men jag visste redan vad som hade hänt innan det hänt. Låter det konstigt?

MARTINA skakar på huvudet.

PAPPA

Ja. Så jag går upp, öppnar dörren till sovrummet och.. borta.

PAPPA tar en lång paus. MARTINA sitter tyst och ser på.

MARTINA

Lämnade hon bara sådär?

PAPPA nickar.

MARTINA

Utan att säga farväl?

PAPPA nickar. MARTINA reser sig upp och börjar gå mot dörren.

MARTINA

Jag måste nog till Lisen nu.

PAPPA

Men maten..?

MARTINA

Jag äter sen.

MARTINA går av scenen och PAPPA står kvar med ord i munnen som vägrar lämna. Ensam kvar på scenen står han ett tag. Även om matlagningen är påbörjad ställer han snabbt undan allt, tar tag i sin vaktuniform och går sedan snabbt ut genom dörren och av scenen.

Scen 5. Skokartongen.

Nu ändras scenen. Köket flyttas iväg och lämnar en öppen scen. Vi befinner oss nu i Lisens trädgård. In på scen kommer LISEN, KAI och MARTINA. LISEN står och skriver i ett anteckningsblock.

LISEN

..så det blir nog ändå bäst att ha fler stolar än vi tror. Eller vad tror ni?

MARTINA

Jo, det blir bra.

KAI

Sure.

LISEN

Okej. Hur går det med manuset?

MARTINA

..bra.

LISEN

Och ljuset?

KAI

Typ klart.

LISEN

Vad bra –

KAI

Hur går det med scenografin då?

LISEN

Jag har koll på läget.

KAI

Inget att oroa sig för..?

LISEN

Nej, det –

KAI

Så allt är lugnt?

LISEN

Ja, eller vadå?

KAI

Jag är bara förvånad..

LISEN

Varför det?

MARTINA

Hörrni..

KAI

Du brukar ju vara stressad att jag ska fucka upp allt.

MARTINA

Hörrni.. Manuset..

LISEN

Det där är inte sant.

KAI

Är det ju visst -

MARTINA

Manuset är borta!

KAI

Vänta, va?

LISEN

Vad menar du?

MARTINA

Jag.. jo, jag.. Det är svårt att..

KAI

Har du tappat bort det?

MARTINA

Jag.. jag vet inte hur jag ska förklara..

LISEN

Men Martina, föreställningen är ju om två veckor..

KAI

Är du tappad eller? Det finns ju ingen..

LISEN

..och vi måste ju börja repa text nu.

KAI

..tid att skriva nytt nu ju.

MARTINA

Det var kaninen!

KAI

Va?

LISEN

Vad menar du?

MARTINA

En stor vit kanin hoppade ut ur min mammas gamla skokartong och snodde manuset.

KAI

Jaha! Varför sa du inte det för?

LISEN

Martina..

MARTINA

Jag lovar. På heder..

KAI

Både jag och Lisen har ju jobbat fett hårt..

MARTINA

..och samvete.

KAI

..för att hinna och du –

LISEN

Lugna dig Kai. Det är okej –

KAI

Okej att hon river sönder manuset?

MARTINA

Nej, jag rev inte..

KAI

Spolade du ner det i toaletten eller?

MARTINA

Nej.

KAI

Du skämdes för ditt skrivande, fick kalla fötter, så du –

LISEN

Kai, det räcker!

MARTINA

Nej!

LISEN

Kan vi.. kan vi alla snälla lugna oss?

MARTINA reser sig upp.

MARTINA
Låt mig visa er.

KAI
Visa oss?

MARTINA går iväg för att hämta skokartongen.

KAI
Visa oss vad?

LISEN
Du måste inte bli så arg.

KAI
Förlåt men.. jag vet ju hur mycket tid.. jag menar du har ju jobbat fett hårt och jag.. men ja, förlåt..

MARTINA kommer tillbaka med en skokartong i handen.

MARTINA
Ni kommer..

Hon ställer ner kartongen.

MARTINA
..aldrig att tro era ögon.

LISEN
Visa oss.

MARTINA lyfter av locket på skokartongen. Ingenting händer.

KAI
Omg! Jag kan inte tro mina ögon!

MARTINA

Ser du..?

KAI

Ja! En knäppgök med en skokartong.

KAI reser sig upp och börjar att gå därifrån.

KAI

Jag är så jävla klar här.

KAI går av scen.

MARTINA

Kai, Kai! Vänta, jag kan förklara –

MARTINA tittar närmre på lådan.

MARTINA

Jag förstår inte.. du tror mig, eller hur?

LISEN

Lyssna Martina..

LISEN reser sig upp och börjar långsamt gå efter KAI.

LISEN

Jag ska se om han –

MARTINA plockar upp kartongen och skakar lite på den, stänger locket igen och när hon sedan öppnar locket igen så skiner ett starkt ljus skiner ut. Det är varmt och sprider en värme genom rummet. En vindpust blåser och rufsar till hennes hår. LISEN vänder sig tvärt om i chock.

MARTINA

Tror du mig nu?

MARTINA stänger kartongen igen försiktigt.

LISEN

Så kaninen..?

MARTINA

..kom ut ur kartongen, ja. Och det sjuka.. den var minst lika stor som en människa..

LISEN

Men hur?

MARTINA

..och den gick på två ben -

LISEN

Men bor den där?

MARTINA

Jag tror det..

LISEN

Och den har bott på din vind hela tiden?

MARTINA

Jag vet inte.. men.. det är något konstigt med kartongen. Kan inte du känna det?

LISEN

Vadå?

MARTINA

Det är som att något drar mig mot den.. något oerhört familjärt..

LISEN

Allt det här.. Det låter.. Ja förlåt, men det låter helt bisart.

MARTINA

Eller hur?

Plötsligt snubblar MARTINA till lite.

LISEN

Allt okej?

MARTINA

Ja.. jag.. det har bara hänt så mycket.. har du..? Har du ett glas vatten?

LISEN

Ja såklart. Kom.

De båda reser sig och går ut ur scen. De lämnar kartongen liggandes där. Samtidigt ser vi KAI gå på scenen och röra sig mot skokartongen.

KAI

En stor vit kanin? I en skokartong? Löjligt.

Han ser kartongen ligga på marken.

KAI

Hallå?

Han går långsamt upp mot den, plockar upp den och skakar den lätt. Han knackar sedan på den.

KAI

Är det någon kanin där inne, va? Min kompis sa att du har hennes manus? Du får en stor morot om du kommer ut!

Plötsligt skakar kartongen till. KAI tappar den förskräckt och kartongen öppnar sig. Det varma ljuset väller ut.

KAI

What the..?

Plötsligt hör han något ur kartongen som låter som ett horn. Fågelkvitter kommer också ut.

KAI

Vad fan..?

KAI går långsamt fram mot kartongen, lyfter upp den igen och tittar sedan på sin fria hand. Sedan rycker han på axlarna och för långsamt ner handen i kartongen. Plötsligt blixtrar det till på scenen, blir mörkt och när det är ljust igen så är KAI borta. Det enda som ligger kvar är hans keps..

Kartongen ligger ensam på scenen och rummet fylls av naturljud och ljus som skapar en vacker atmosfär. Dessutom hör vi folkmusik som stegrar i volym. En kvinna sjunger ut ur kartongen. Plötsligt slutar kartongen att låta, men ljuset strömmar fortfarande ut.

MARTINA och LISEN kommer kort efter in på scenen igen och de ser skokartongen som ligger på sidan med locket av. Bredvid kartongen ser de också KAIS keps.

MARTINA

Lisen! Kais keps!

LISEN

Du tror inte..?

MARTINA nickar.

LISEN

Han skulle väl inte vara så dum..?

MARTINA rycker på axlarna.

LISEN

Vad fan gör vi?!

MARTINA

Vad fan finns det att göra? Vi måste följa efter honom.

LISEN

Efter..? Hur ska vi ens..?

MARTINA går långsamt upp mot kartongen, lägger den åt rätt håll och sträcker sedan ut sin hand mot LISEN.

MARTINA

Litar du på mig?

LISEN är först tyst men nickar sedan. Med ena handen hållandes i LISENS, så sträcker MARTINA långsamt in sin hand i kartongen. Ljuset blixtrar till och plötsligt är de också försvunna.

SLUT PÅ AKT I

AKT 2

Scen 1. I Norrland?

Ridån går upp och MARTINA och LISEN ligger ner på marken. MARTINA reser sig upp och lägger handen på huvudet. LISEN reser sig kort därefter och tittar sig runt. De befinner sig nu i en skogsdunge.

LISEN

Var är vi någonstans..?

MARTINA

Ingen aning.. ser ut som en skog?

LISEN

Fan!

MARTINA

Vadå?

LISEN

Jag är knappast rätt klädd för det här..

LISEN rotar igenom sina fickor.

LISEN

..eller jo, jag har ett anteckningsblock och en penna. Toppen.

Hon tittar sig runt.

LISEN

Vart tror du Kai kan ha tagit vägen?

MARTINA

Ingen aning..

LISEN

..tror du vi kan ha blivit teleporterade?

MARTINA

Vadå?

LISEN

Du vet.. teleporterade. Till Norrland typ..

De går runt lite, tittar ut över publiken. Plötsligt stannar MARTINA upp.

MARTINA

Hörde du något?

LISEN

Nej? Vadå?

MARTINA

Jag trodde att jag hörde något.

Plötsligt exploderar skogen av ljud. Ut kommer SKOGSFOLK 1, 2 och 3 med yxor och spjut. SKOGSFOLKET gestikulerar aggressivt.

LISEN

Ah!

MARTINA

Vad..?

LISEN

Snälla, vi vill er inget ont!

SKOGSFOLKET närmar sig.

MARTINA

Vi har inga – inget..

LISEN

Vi letar efter vår vän.. Kai –

Vid det namnet så blir de ännu argare. De höjer sina vapen.

LISEN

Åh, gud..

Plötsligt exploderar en riddare – KAI - ut ur skogen och jagar bort SKOGSFOLKET. Han jagar efter dem ett tag, medan MARTINA och LISEN tittar på varandra. De hör ord komma från träden och plötsligt kommer riddaren tillbaka.

KAI

Djävulen har sannerligen givit dessa rövare kraften att lika lätt som han själv försvinna i in i tomma intet –

Hans visir är nere, men ett stor skägg sticker ändå ut. Han räcker handen till LISEN som ligger på marken.

KAI

Hur är det fatt, fagra dam?

LISEN

Tack, du räddade oss verkligen där.

Riddaren vänder sig om, drar långsamt av hjälmen och vänder sig tillbaka. Det visar sig vara KAI, men som äldre man med ett långt skägg.

KAI

Tacka mig ej, det var blott mitt uppdrag som en av Drottningens ädla riddare –

Plötsligt går det upp i KAIS huvud vilka som ligger framför honom. Han skriker till högt, springer iväg, kommer tillbaka, skriker till igen och säger tillslut

KAI

L-L-Lisen? Är det verkligen du?

LISEN

Känner vi varandra?

KAI

Jag.. Känner du inte igen mig?

LISEN

Nej, jag.. vänta.. Kai?

KAI

Densamme – jag menar, ja!

Dom springer in i varandras armar och kramas, men drar sig sedan snabbt undan.

KAI

Inte en dag har gått sen vi skiljdes åt där jag inte skänkt en tanke åt ert håll.

MARTINA springer till KAI kramar om honom, och tar sedan förskräckt några steg tillbaka.

MARTINA

Vad har hänt med dig?

KAI halstrar sitt svärd.

KAI

Jag har inte sett er på flera år, men det är som att det blott gått dagar för er –

LISEN

Minuter snarare.

KAI

Jag förstår inte.. Jag har levt här en mansålder, men ni..?

LISEN kramar om KAI igen.

LISEN

Förlåt oss Kai..

KAI

Det är inte ert fel..

LISEN

Jag önskar -

KAI

Lyssna! Jag har inte levt dåligt.

MARTINA

Men du har alltså levt som riddare all denna tid?

KAI nickar.

KAI

Men nu måste vi bege oss. Man vill inte vara i dessa skogar när det blir mörkt.

Han drar sitt svärd.

KAI

Mot Granvik!

KAI, LISEN och MARTINA går av scenen.

Scen 2. Granvik och Drottningen.

Scenen ändras nu. In flyttas små trähus av några få bönder. Allt för att visa en liten, men vacker by. De som flyttat in scenografin börjar nu att fortsätta sina dagliga liv, som att snickesnacka med varandra och njuta av vädret. Här och var står även vackra statyer formade som människor. Plötsligt kommer KAI, LISEN och MARTINA in. De hälsar på bönderna och KAI sträcker glatt ut armarna.

KAI

Jag välkomnar er till Granvik!

LISEN

Så vackert..

MARTINA

Verkligen... så det är här du levt...?

KAI

Nja, inte helt. Drottningen – hon har försett mig med ett heligt uppdrag. Ni förstår..

KAI tittar sig försiktigt om.

KAI

Statyerna..

LISEN

Så vackra! Vem..?

KAI

..brukade vara människor. Men Skogsfolket.. rövare hela bunten!

MARTINA

Dom vi träffade?

KAI

Ja. Dom terroriserar det goda folket, förvandlar dom till sten..

LISEN

Gud.. vad hemskt..

MARTINA

Vadå? Med magi?

KAI

Första gången jag förstod att magi existerade hade jag samma min. Men det är lyckligtvis inte många som har den makten. Drottningen är en.. olyckligtvis så har Skogsfolket även dom den makten.

MARTINA

Så hon skickade dig på det uppdraget?

LISEN

Men varför kom du inte tillbaka?

KAI

Skogsfolket rövade till sig den kunskapen för många år sedan, innan jag ens kom hit.

LISEN

Du menar..?

KAI

Mitt heliga uppdrag är att hitta deras gömställe och vinna tillbaka anknytningen till er – (KAI stannar upp.) vår värld.

Plötsligt kommer en brevbärare fram till KAI, bugar djupt och räcker över en rulle pergament. KAI tackar och öppnar det.

KAI

På tal om.. Drottningen.. hon är på väg hit!

MARTINA

Vem är hon egentligen?

KAI

Att få tillfälle att träffa Drottningen.. det händer i princip aldrig.. och att hon kommer hit..?

KAI ser till att klappa bort så mycket jord och barr som han kan från sin rustning.

KAI

Alla här i Granvik, och även i världen runt om, ser henne som en slags gudom. Hon var den som först hjälpte mig när jag kom hit.

In på scen kommer Drottningen – som är MARTINAS MAMMA. KAI bugar djupt och LISEN och MARTINA följer det han gör.

MAMMA

Res er! Riddare Kai – min ädlaste av riddare. Dörren till den andra världen öppnade sig igen.

KAI

Ja, min Drottning. Jag borde misstänkt att ni redan visste om detta. Detta, min Drottning, är mina vänner från min ungdomstid. Låt mig presentera Lisen och Martina.

MAMMA

Lisen och.. Martina..?

MARTINA tittar förvirrat på MAMMA när hon säger detta.

MARTINA

Ja..?

MAMMA

Martina..

MARTINA

Mamma..?

De springer mot varandra och kramar om varandra.

MAMMA

Jag trodde aldrig –

MARTINA

Du lever!

MAMMA

Skulle ni andra vilja..?

KAI bugar djupt.

KAI

Självfallet!

KAI drar med sig LISEN till vänster sida av scenen och MARTINA och MAMMA ställer sig mer mot höger. Vi kommer nu se två scener som utspelar sig samtidigt. Till höger av scenen ser vi MARTINA och MAMMA. På vänster sida av scenen ser vi LISEN och KAI. Ingen av de två paren kan höra varandra.

MAMMAN

Du har vuxit så mycket.. Gud, du är mer lik din far än jag trott.

MARTINA

Han brukar säga att jag är mer lik dig.

MAMMAN skrattar lätt.

MAMMA

Förlåt. Förlåter du mig för att jag är lite blyg?

MARTINA

Det är jag nog också.

MAMMA

Du vet att jag älskar dig, eller hur?

MARTINA möter hennes blick och nickar. Vi ser nu KAI och LISENS konversation.

KAI

Nu när vi lämnats ensamma.

LISEN

Ja?

KAI

Jag vill be om ursäkt för mitt ilskna beteende mot dig under alla år.

LISEN

Det är okej.

KAI

Nej, det var det inte. Jag var en riktig..

LISEN

Skitstövel.

KAI

Precis.

Vi får nu åter se MAMMA och MARTINAS konversation. MAMMA tittar nu ut på publiken.

MAMMA

Inte en dag har gått...

MARTINA

Har du varit här hela...?

MAMMA

Ja.

MARTINA

Varför?

MAMMA vänder sig mot publiken.

MAMMA

Rövarna.

Nu får vi se LISEN och KAIS konversation.

KAI

Jag måste bekänna något, något jag burit med mig alla dessa år. Jag trodde aldrig att jag skulle få se dig igen, men.. Alla dom år du var borta.. jag.. jag drömde om dig varje dag.

LISEN

Gjorde du?

KAI nickar.

LISEN

Men..

KAI

Säg inget. Lyssna istället. Jag är gammal och du ung. Jag förstår den viktiga skillnaden.

Nu får vi se MARTINA och MAMMAS konversation.

MARTINA

Kai sa att vi är fast här.

MAMMA

Skogsfolket har –

MARTINA

Varför lämnade du oss?

MAMMA

Inte en dag går där jag inte ångrar mitt val.

MARTINA

Varje kväll sedan du försvann har jag tänkt på dig. Försökt se dig lycklig någonstans..

MAMMAN går långsamt upp mot MARTINA och lägger sina armar om henne.

MAMMA

Jag kunde inte tro mina ögon när jag såg dig.

Hon kramar om henne hårt. Vi får nu se LISEN och KAIS konversation.

KAI

Det tog ett par år innan min saknad för dig försvann och övergick till något annat. Som sagt drömde jag många nätter om dig, men när drömmarna övergick till förlust så sved det snarare än höll mig varm.

LISEN

Åh, Kai. Jag –

KAI

Lyssna bara! Jag önskar att jag sagt något..

LISEN

Kai..

KAI

Men man kan svårt förbereda sig på något som detta, eller hur?

De båda skrattar. Vi får nu se MAMMA och MARTINAS konversation.

MARTINA

Var det liv vår familj erbjöd dig verkligen så förfärligt?

MAMMAN

Martina..

MARTINA

Var det inte värt att stanna bara för oss?

MAMMA

Om någon skulle visa dig vägen till lycka, skulle du inte också se efter vart den ledde?

MARTINA nickar tyst. Vi ser nu återigen KAI och LISENS konversation.

LISEN

Men vadå..?

KAI gestikulerar att han inte förstår.

LISEN

..hittade du aldrig någon?

KAI

Jag hade en låga av hopp i mig som jag försökte hålla vid liv.

Även KAI går nu fram och ser över publiken.

KAI

Den höll mig varm i regn och oväder.. ett ständigt sökande tillbaka till dig. Men nej, jag antar att jag aldrig fick tid att älska någon annan.

Han ler snällt.

KAI

Men låt oss släppa detta. Åren står som en mur mellan oss. Låt oss istället se varandra som kära vänner.

LISEN

Jag skulle vilja det.

Vi får nu återigen se MAMMA och MARTINAS konversation.

MAMMA

Har du aldrig känt så? Att du drunknat i världen?

MARTINA

Ibland..

MAMMA

Din pappa trodde mig aldrig. Men du drömde om samma sak eller hur? Du såg det jag såg, kände det jag kände..

Hon lägger handen på hennes axlar.

MAMMA

Och nu, när du själv skriver om detsamma som din mor så vill han att du också skriver om annat - Gud, förlåt mig. Jag ska inte tala så om din far. Jag ber om ursäkt. Förlåter du mig? Bara för att jag känner på ett sätt, så..

MARTINA

Det är okej.

MARTINA nickar.

MAMMAN

Är du hungrig? Du måste säkert vara hungrig. Säger du åt dina vänner, så springer jag i förväg?

MARTINA

Ja, visst.

MAMMA går av scen och de två vakterna följer henne tätt. MARTINA går upp till KAI och LISEN.

LISEN

Martina! Hur var det..?

KAI

Din mor är självaste Drottningen..

LISEN

Hur känns det?

MARTINA

Konstigt.

LISEN

Jag fattar det. Har hon varit här hela tiden?

MARTINA

Det verkar så..

LISEN

Men lämnade hon inte för tio år sedan?

MARTINA

Ja.

LISEN

Hur kan hon fortfarande.. om Kai är..

MARTINA

Jag vet inte..

KAI

Enligt legenderna stod hon här när man reste det första huset här.

MARTINA

Hon sa en konstig grej..

LISEN

Vadå?

MARTINA

Hon sa att hon visste vad jag skrivit om.

LISEN

Hur kan hon ha vetat det?

MARTINA

Ingen aning.. hon sa i alla fall åt mig att ta med er till slottet, då vi är bjudna på mat.

LISEN

Vi kanske kan få några svar där.

KAI, LISEN och MARTINA går av scen.

Scen 3. Min mamma äger ett slott.

Scenografin ändras. Istället för den utemiljö vi hade innan så skapas ett nytt rum nu som visar MAMMAS tronkammare. Vi ser en stor tron som för nuvarande står tom. Vi ser även ett stort bord med tre stolar på en sida och en på den andra sidan. På bordet står det en karaff med vatten. MARTINA, LISEN och KAI kommer in.

LISEN

Ska vi..?

KAI

Jag vet inte..

MARTINA sätter sig ner, och de andra två följer.

LISEN

Är du okej Martina?

Plötsligt kommer MAMMA in på scen.

MAMMA

Här är ni ju.

MAMMAN sätter sig framför de tre.

MAMMA

Törstiga?

MAMMAN håller långsamt upp fyra glas med vatten.

MAMMA

Jag brukar skippa kallpratet och istället gå direkt till det viktiga. Hur låter det?

De tre nickar.

MAMMA

Jag har varit här länge och länge har jag försökt hitta tillbaka. Sen, när Kai kom, för så många år sedan nu, trodde jag att vi äntligen hade en chans att ta oss tillbaka. Men..

MARTINA

Hur kommer det sig att du inte åldrats?

MAMMA

Jag har sett många fler dagar än vad som borde vara möjligt, det är sant, men det betyder att jag även har begravt bra många fler vänner än en människa borde i sin livstid..

Hon suckar.

MAMMA

Jag frågade mig själv just den frågan om och om igen. Jag trodde att det hade att göra med att jag kom från en annan värld än de födda här, men..

Hon sträcker ut handen mot KAI.

MAMMA

När du kom och när du med åren åldrades så började jag undra varför. Vägen in hit, det var en skokartong eller hur?

LISEN

Ja.

MAMMA

Den skokartongen var min. Genom den skapade jag dörren till denna värld. Jag tror.. jag tror att jag genom den ankrade mig själv till eran värld.

MARTINA

Vi andra..?

MAMMA

Kommer likt Kai åldras och bli gamla, medan jag själv följer reglerna från eran värld.

Det är tyst ett tag.

MAMMA

Men det vill ingen av oss. Så nu kan vi äntligen göra upp en plan. Kai har länge varit den enda jag litat på med denna information, men nu när ni är här..

MARTINA

Ursäkta, men finns det en toa här någonstans?

MAMMA och KAI skrattar till.

MAMMA

Det är sannerligen ett ord jag inte hört på länge – men ja, vi har vad ni kallar en toa. På ett ungefär..

MAMMA pekar på en dörr som leder till höger sida av scenen.

MAMMA

Det finns en i min kammare.

MARTINA

Tack.

MARTINA går iväg, öppnar dörren och stänger den efter sig. Ett nytt rum som innan vart i mörker lysas upp. Det är en liten kammare med ett skrivbord. Återigen har vi nu två scener. Den till vänster, där vi har MAMMA, KAI och LISEN och den till höger, där vi har MARTINA.

MAMMA

Vad tycker du om Granvik, kära Lisen?

LISEN

Det är så otroligt vackert.

MAMMA

Precis så jag ser det också.

Medan MAMMA, LISEN och KAI kallpratar så tittar MARTINA igenom de rullar med papper som finns på bordet. MARTINA plockar upp några av dem och läser tyst.

MARTINA

"Till sten.", "till sten.".. vad är det här?

Och på den vänstra sidan av scenen.

LISEN

Hur kan vi hjälpa?

MAMMA

Vad glad jag blir att du säger så. Kai?

KAI

Ja, min drottning?

MAMMA

Sist jag hörde från dig sa du att du var nära att hitta deras gömställe?

KAI

Ja, min drottning. Jag tror att det är nära där jag hittade Lisen och Martina.

På den högra sidan av scenen märker MARTINA plötsligt sitt manus ligga framme bland pergamentrullar. Hon plockar långsamt upp det och kan knappt tro sina ögon. Bakom henne öppnas en dörr och in kommer KANIN smygandes. Han närmar sig medan hon står och läser och greppar sedan tag i hennes armar.

MARTINA

Aj! D-d-du?!

KANIN drar med henne genom dörren till det rum där MAMMA, KAI och LISEN sitter och slänger ner henne framför MAMMA. KANIN gestikulerar något till MAMMA.

MAMMA

Jasså? Du snokar alltså bland din egen mors saker?

MARTINA

Känner ni varandra?

MAMMA

Ja, visst – Herr Kanin här är min trogna tjänare, han gör intet om jag inte säger så.

MARTINA

M-m-men han tog mitt manus!

MAMMAN dricker lite vin och ler stort.

MAMMA

Jag antar att den här lilla akten är över. Nåväl, då går vi till plan b.

LISEN

What the fuck –

MAMMA

Sh-sh-sh. Tyst nu, så ska jag berätta –

De tre sitter stumt och tittar på varandra. MAMMAN reser sig upp och börjar vandra runt lite.

MAMMA

Jag tog ditt manus. Jag var rädd att ni skulle hitta hit, så jag skickade Kanin här att hämta det åt mig.

Hon blänger argt på honom.

MAMMA

I hemlighet. Men det visade sig vara för svårt.

MARTINA

Men.. men..

MAMMA

Du undrar varför?

MAMMA reser sig upp och börjar gå runt.

MAMMA

Det finns två människor vid liv som skulle kunna hitta mig. Den första är din far – men han är alltför feg för att konfrontera sina egna rädslor. Tur det. Den andra, ja, det är du.

LISEN

Jag förstår inte..?

MARTINA skakar på huvudet.

MAMMA

Er värld är.. trasig. Ful. Varje natt drömde jag om ett ställe där jag kunde vara fri. Ett ställe som lät mig uppleva vad det verkligen innebär att vara en människa.

MAMMA sätter sig ner igen.

MAMMA

Alla här i landet är lika. Ingen äger mer än den andre, ingen har mer makt än någon annan.

LISEN

Och du som gudinna har inte heller mer makt än någon annan..?

MAMMA

Någon måste se till att ordningen upprätthålls.

LISEN

Skogsfolket är ett påhitt..

KAI

Vadå?

LISEN

Skogsfolket..

MAMMA

Inte illa. Ja, så är det.

LISEN

Vilka är dom?

MAMMA

En samhällsrisk. Före detta tjänare som gick för långt.

Hon pekar på KAI.

MAMMA

När Kai först kom hit så visste jag att det inte skulle dröja länge innan fler kom. Så jag hittade på ett "heligt uppdrag" åt honom, så fick han springa runt i skogen lite.

KAI

Lite..?

*KAI reser sig plötsligt upp med ilska, så att bordet skakar till, drar sitt svärd och rusar upp mot MAMMAN – men KANIN hoppar framför MAMMAN och slår KAI lätt till marken.
Svärdet flyger iväg.*

MAMMA

Inget sånt nu!

MARTINA

Du är galen..

LISEN

Varför inte bara låta oss gå?

MAMMA

Så att ni kan visa vägen för alla korrupta politiker, rika affärsmän och andra människor till denna värld?

LISEN

Vi lovar att inte säga något.

MAMMA skrattar.

MAMMA

Är det så? Varför sa ni inte det från början! Kanin? Bind dom två (hon pekar på KAI och LISEN) och släng ner dom i fängelsehålan. Lås in Martina i ett eget rum.

KANIN hoppar glatt upp och ner. MARTINA reser sig upp, knuffar till KANIN hårt bakifrån så att han flyger in i MAMMA.

MARTINA

Spring!

KAI, LISEN och MARTINA springer ut ur scen.

MAMMA

Satans – efter dom, din förbannade gnagare!

KANIN springer ut efter dem. MAMMA går in till sitt skrivbord, sätter sig där och börjar gå igenom sina pergamentrullar. Sedan går hon tillbaka till det andra rummet och sätter sig på tronen. Ljuset går långsamt ner tills hon sitter i halvmörker.

SCEN 4. Den stora stygga kaninen.

KANIN kommer in på scen. Han bugar först stort framför MAMMA som fortfarande sitter på tronen med pergamentrullar och penna i handen. Han ställer sig sedan raskt upp och gestikulerar ivrigt hur KAI, LISEN och MARTINA lyckades fly.

MAMMA

Varför är jag inte förvånad..

Hon riktar en spark mot honom och han faller bakåt.

MAMMA

Vad behöver du för att hämta in dom?

KANIN pekar på sin nos.

MAMMA

En större nos? Så du kan lukta fram dom bättre?

KANIN nickar.

MAMMA

”En stor nos”.

MAMMA skriver någonting på pappret och plötsligt förvandlas KANIN. Han får en längre nos med farliga huggtänder längst fram. KANIN petar på dessa lätt och klappar sedan glatt sina händer.

MAMMA

Jag misstänkte att du skulle uppskatta dom.

KANIN pekar på sina tassor näst.

MAMMA

Jasså? Mycket väl.. ”Större tassor”.

MAMMA skriver igen och KANINS tassor växer sig större med läskiga klor.

MAMMA

Har du allt du behöver?

KANIN pekar på sina öron med viss svårighet, då tassarna nu är groteskt stora.

MAMMA skriver och säger

MAMMA

”Större öron”.

Och öronen växer hela vägen till marken.

MAMMA

Nå. Se till att föra Martina tillbaka vid liv. De andra två bryr jag mig inte om.

KANIN hoppar glatt av scen, men går först en sväng framför publiken för att visa upp sina nya kroppsdelar.

SLUT PÅ AKT II

AKT 3

Scen 1. Fast i Underlandet.

Scenen har nu ändrats. Vi befinner oss i en skog. MARTINA, KAI och LISEN sitter tysta runt en lägereld. Plötsligt ställer sig KAI upp. LISEN sitter och skriver lite i sitt anteckningsblock.

KAI

Vad är en riddare utan sitt svärd? Fast mot hennes magi..

Han ställer sig upp och börjar gå runt elden lite.

KAI

..sånt kan inte ens en tränad hand besegra..

Han plockar upp några pinnar och väger dom i sin hand.

KAI

..och om det inte vore för pennan..

LISEN

Vad har en penna med saken att göra?

KAI

Det är så hon praktiserar sin magi?

LISEN

Som en trollstav?

KAI

Jag såg henne en gång släcka en brand med ett enda penndrag..

LISEN

På riktigt..?

KAI

..bara skrev något på ett papper och så.. Poff!

LISEN

Åh, jag är så hungrig!

KAI

Synd att vi inte hann äta innan vi flydde.

LISEN

"Lax med ris och ärtor.."

Plötsligt sprakar det till och magiskt så dyker en tallrik med nylagad lax med ris och ärtor upp framför LISEN.

MARTINA

Lisen..?

KAI

Va?! Kan du magi?!

LISEN

T-t-tydligen..

KAI

Gör det igen!

LISEN

Hur?

MARTINA

Vad gjorde du för något?

LISEN

Jag skrev upp måltider som jag skulle äta när jag väl kom hem och så..

LISEN reser sig upp.

LISEN

..och så sa jag det jag skrivit..

KAI

Gör det igen!

LISEN skriver något på pappret och säger.

LISEN

”Svamppasta!”

Och framför LISEN dyker en svamppasta upp.

KAI

Nu kan vi vinna!

LISEN räcker anteckningsblocket och pennan till MARTINA.

LISEN

Det är din mamma. Det känns mer rätt om det är du som..

MARTINA tar emot anteckningsblocket och pennan.

MARTINA

Så man bara läser det man vill -

Plötsligt hör de ett rassel i buskarna. Först syns två stora öron. Sedan ser de en stor nos med huggtänder och tillslut groteskt stora tassar med vassa klor.

LISEN

Herregud..

De backar långsamt bakåt och KANIN går långsamt fram, skrattandes. Han klappar sina stora tassar glatt. KAI tar upp en pinne och ställer sig framför de två andra.

KAI

En Garde!

KANIN verkar bli ännu mer glad åt detta, höjer sin tass och slår till KAI så att han ramlar bakåt. KAI hoppar snabbt upp igen. MARTINA skriver snabbt något i anteckningsblocket.

MARTINA

"Ge Kai en riddares ädla svärd!"

Ingenting händer och KAI försöker fortfarande värja sig med blott en pinne.

MARTINA

Jag förstår inte..

LISEN

Se det framför dig!

MARTINA tittar ner på pappret.

MARTINA

"Pinne till svärd!"

Plötsligt skiner pinnen upp i ljus och förvandlas till ett svärd i KAIs hand. KANIN tittar förskräckt på, sedan går KANIN till attack mot KAI igen, men denna gång så värjer sig KAI med en tydlig lätthet.

KAI

Nu har du plockat dina sista morötter!

KAI slår bort KANIN och tillslut väljer KANIN att springa iväg.

MARTINA

Jag.. jag såg det framför mig.. precis som du sa.

De sätter sig runt pappret och börjar snickesnacka om vad mer som behövs för att stoppa MAMMA. Plötsligt prasslar det till runt om dem och SKOGSFOLK 1, 2 och 3 kommer in på scen. KAI höjer sitt svärd.

KAI

Inte. Ett. Steg. Närmre!

LISEN

Vänta! Sänk ditt svärd, Kai!

KAI
Lisen..

LISEN
Lita på mig.

KAI suckar och sänker vapnet men håller ett stadigt öga på de tre Skogsfolken.

MARTINA
Vilka är ni?

LISEN
Vi vill er inget ont.

De pekar på pennan i hennes hand.

MARTINA
Jag?

De skakar på huvudet och gestikulerar en penna.

MARTINA
Pennan..

MARTINA lägger långsamt ner pennan. De lugnar sig.

LISEN
Kan ni inte tala?

De tre skakar på huvudet.

MARTINA
Men ni förstår oss?

De nickar. De pekar på pappret och pennan igen.

MARTINA
Ni behöver inte vara rädda –

LISEN

Jag tror att dom har anledning att vara det..

De pekar på MARTINA sedan på pennan och gestikulerar att någon skriver på pappret.

KAI

Dom är ju galna –

En av de tre sträcker ut tungan åt KAI.

MARTINA

Är det Drottningen som tagit era röster ifrån er?

De nickar tyst.

LISEN

Men.. varför? Varför skulle någon göra något sådant ondskefullt?

De tre tittar på varandra och plötsligt ställer de upp sig på rad. De visar upp en drottning.

MARTINA

Drottningen..

De två andra visar två tjänare som håller upp vin och serverar mat.

LISEN

Ni var hennes tjänare.

Plötsligt så ställer sig den ena upp och mimar att den säger något som får Drottningen att bli arg.

MARTINA

Ni.. ni gjorde något som gjorde henne arg..

De plockar upp en penna och skriva något på pappret som får de andra två att tappa rösten.

LISEN

..och sedan skrev hon bort era röster..

De nickar. MARTINA börjar långsamt röra sin hand mot pennan och Skogsfolket blir genast arga.

MARTINA

Litar ni på mig? Jag tror att jag kan ordna upp allting.. litar ni på mig?

MARTINA tittar lugnt på dem, plockar upp pennan och börjar skriva i anteckningsblocket. Den mellersta av de tre höjer plötsligt sin yxa och slår till, men KAI fångar den lätt med sitt svärd.

MARTINA

"Ge Skogsfolket sina röster åter!"

Just när KAI höjer sitt egna svärd för att slå till ropar Skogsfolket högt till.

SKOGSFOLK 1

Satans riddare!

Alla stannar upp och fryser till. MARTINA börjar sedan först att skratta, först lätt och sedan stegrande. De andra följer efter. De tre tittar på MARTINA och lägger sedan ner sina vapen.

SKOGSFOLK 2

Tack.

SKOGSFOLK 1

Vi ber om ursäkt för vårt ilskna beteende..

SKOGSFOLK 3

..men länge har vi i oro levt..

SKOGSFOLK 2

..som resultat av det Drottningen gjort.

MARTINA

Det var inget. Dessutom.. drottningen är min mor, så det är bara rätt..

SKOGSFOLK 1

Det förklarar magin..

MARTINA

Nej, hon har lurat er.. hon har lurat oss alla.

LISEN

Får jag fråga varför Drottningen tog era röster?

SKOGSFOLK 3

Jag frågade ifall folket kunde få mer betalt för det ständiga arbete..

SKOGSFOLK 1

..och jag ville att barnen skulle lära sig skriva och läsa ordentligt.

LISEN

Och du?

SKOGSFOLK 2

Jag råkade tappa en flaska vin i golvet och så.. Poff!

LISEN

Och sen fördömde hon er till skogs..

SKOGSFOLK 3

..och skickade den gubben på oss.

KAI

Hon sa mig att ni förvandlade människor till statyer.

SKOGSFOLK 1

Vi..? Det är hon själv som gör det. Jag har sett det med mina egna ögon.

SKOGSFOLK 3

Jag med!

SKOGSFOLK 2

Men nu är det slut.. nu har vi en egen magiker på vår sida!

MARTINA skakar på huvudet.

MARTINA

Hon är för mäktig.. hon har alla och allt under sin makt.

SKOGSFOLK 1

Med all respekt, hon må ha mycket makt, men hon äger inte oss eller träden här. Denna värld har funnits långt innan hon ens satte sin fot här. Inte mycket finns kvar av den gamla tron, då Drottningen såg till att förgöra det mesta, men dom som vågar lyssna och se vet att hon inte är den Gudinna som hon påstår sig vara.

KAI

Och vad är vår plan, om jag får be? Har ni verkligen någon aning om hur man avsätter en drottning?

MARTINA reser sig plötsligt upp och alla tittar på henne.

MARTINA

Vi måste visa folket att hon inte är den gudinna som hon visar sig vara.

KAI

Och hur gör vi det?

MARTINA

Jag tror att jag kanske har en liten plan. Har ni ett läger i närheten där vi kan vila upp oss?

SKOGSFOLKET nickar och visar vägen, och tillsammans går de alla av scenen.

Scen 2. Vår vackra värld.

Vi befinner oss återigen i slottet. KANIN hoppar in på scenen och MAMMA kommer långsamt in på scenen efter. MAMMA kommer in efter.

MAMMA

Förklara dig själv! Du har varit borta all denna tid och nu är du här utan –

KANIN mimar penna och papper.

MAMMA

Skrev dom..?

KANIN nickar.

MAMMA

Dom måste haft en penna med sig! Satan.

KANIN vrider på sig obekvämt.

MAMMA

Lämna mig. Jag måste tänka.

KANIN hoppar snabbt iväg. Efter någon stund så hoppar han panikslaget in igen.

MAMMA

Vad?

KANIN pekar ut genom dörren och gestikulerar att det står en stor folkmassa utanför slottet. KANIN är halvvägs igenom att berätta när KAI, LISEN och MARTINA plötsligt kommer in på scenen.

MAMMA

Vad trevligt att ni så snart är tillbaka igen.

KAI

Ge upp.

MAMMAN skrattar.

LISEN

Vi har väckt alla statyer till liv igen och frälst dom med sanningen..

MARTINA

..det är över.

MAMMA

Är det det du tror..?

Men med en lätt rörelse drar MAMMA ut en pergamentrulle och skriver något snabbt.

KAI

Stoppa henne innan -

MAMMA

"Till sten".

Och med de orden stelnar alla till och blir till sten. Alla förutom MAMMA, MARTINA och KANIN.

MARTINA

Nej!

MARTINA skriver snabbt något i sitt anteckningsblock men innan hon hinner säga något hinner MAMMA före.

MAMMA

"Penna till ros".

MARTINAS penna förvandlas till en ros som hon sticker sig på.

MAMMA

Nu lyssnar du på din mamma en stund.

MARTINA springer upp till sina vänner och rör dem försiktigt.

MARTINA

Lovar du att befria mina vänner?

MAMMA

Jag lovar.

MARTINA nickar. MAMMA gestikulerar att MARTINA ska komma närmre henne.

MAMMA

Det har tagit mig flera liv att skapa denna värld.

MAMMA tittar nu ut på publiken.

MAMMA

Kom och titta.

MARTINA går långsamt upp mot MAMMA och ställer sig bredvid henne.

MAMMA

..ser du inte?

MARTINA

Jag ser människor..

MAMMA

..människor som var dag arbetar för att leva och lever för att arbeta. Som en hamster dömd att för evigt springa runt, runt, runt i ett hjul.

MAMMA vänder sig mot MARTINA, sätter sig på knä och tar hennes hand.

MAMMA

En dag började jag drömma om en ny värld.. en värld där människor inte äter upp alla resurser utan lever med det som är givet. Utan någon omättlig hunger..

Hon reser sig och tittar ut mot publiken igen.

MAMMA

Om någon öppnade en dörr till en värld och gav dig makt att börja om på nytt.. skapa en ny väg åt människan.. en värld som inte är dömd till mörker.. hade inte du tagit den chansen då?

MARTINA

Min värld.. har sina problem. Människor som utnyttjar varandra, sexism, rasism – det är mycket fel med min värld –

MAMMA

Ja..

MARTINA

Men att lämna världen och leva här som en gudom?

MAMMA suckar.

MARTINA

Dessutom..

MARTINA stirrar nu intensivt på MAMMA.

MARTINA

Jag hade aldrig kunnat lämnat mitt barn.

MAMMA vänder sig och tittar på MARTINA en stund innan hon svarar.

MAMMA

Tror du verkligen att jag bara lämnade skokartongen där utan anledning?

MARTINA

Du ville att jag skulle hitta hit?

MAMMA

Jag visste att du skulle hitta hit. Du är ju min dotter.

MARTINA vänder sig bort från MAMMA.

MARTINA

Det du gör är fel..

MAMMA suckar tungt.

MARTINA

Förstår du inte det?

MAMMA

Någon måste –

MARTINA

Nej. Du gör samma misstag som alla människor med makt någonsin. Du tar folks frihet och säger att det är för deras eget bästa.

MAMMA

Martina..

MARTINA

Du har rätt. Denna värld har en chans att verkligen bli något, men bara om man låter människor leva med varandra, lita på varandra, älska varandra –

Medan MARTINA säger detta, så plockar MARTINA upp rosen och trycker hårt till den mellan sina fingrar.

MAMMA

Jag ger dig en chans nu. Antingen är du med mig, eller så är du..

MARTINA

..emot dig.

MARTINA skriver i sitt anteckningsblock och hon använder sig av sitt blod.

MARTINA

”Penna till pinne..”

Och plötsligt förvandlas MAMMAS penna till en pinne.

MAMMA

..hur?

KANIN blir ursinnig och hoppar på MARTINA. MAMMA ser på medan KANIN attackerar MARTINA.

MAMMA

Nej.. sluta.. Sluta säger jag!

KANIN verkar inte höra. MAMMA plockar upp rosen som ligger på marken, tar upp den och sticker sig djupt på den och skriver sedan på sin egna hud. Sedan springer hon och puttar bort KANIN med sin kropp, och de båda tumlar runt på marken.

MAMMA

"Till ros".

Ljus exploderar i rummet, det blir mörkt, och när det blir ljust igen står plötsligt där en rosbuske. MARTINA springer upp till den. Både MAMMA och KANIN har nu blivit till rosor.

MARTINA

Mamma..

Hon sitter där ett tag, tittar sedan runt på statyerna. MARTINA tar sedan sitt blodiga finger igen och skriver på ett papper. Sedan går MARTINA runt var och en av sina vänner.

MARTINA

"Till liv".

Statyerna vaknar alla till liv.

LISEN

Vad-vad hände?

KAI

Känner mig lite stel..

De ser MARTINA sitta vid rosenbuskarna.

LISEN

Martina..?

MARTINA

Det är över nu.

LISEN

Din mamma..?

MARTINA

Hon räddade mig i slutet..

MARTINA reser sig upp och kramar om LISEN.

MARTINA

Alla statyer.. låt oss befria dom.

LISEN

Jag har tänkt på en annan sak också.. ingen kan skriva eller läsa.. vi borde – jag menar, det är väl inte mer än rätt att vi stannar ett tag och ger dessa människor chans att återhämta sig?

MARTINA

Du har rätt.

De går alla av scenen. Ensam kvar står rosenbusken.

SCEN 3. Tillbaka hem.

Scenen byggs nu om, ändras långsamt till något vackrare. Staden förändras, skratt och glädje, folkmusik och dans.. Livet i staden förändras till det bättre. Det har nu gått en viss tid. Vi ser LISEN, KAI och MARTINA stå framför en skokartongen.

KAI

Förödmjukande att vägen tillbaka hela denna tid befann sig..

LISEN

..här i Granvik. Ja. Lite faktiskt.

KAI

Är du säker att det kommer att funka?

MARTINA skriver på skokartongen, och kartongen lyser upp med samma välbekanta ljus.

KAI

Hörrni..

De två vännerna vänder sig om.

KAI

Jag stannar här.

MARTINA

Va?

LISEN

Sluta.

MARTINA

Varför det?

KAI

Titta på mig. Jag är gammal.

LISEN

Men det spelar ingen roll..

KAI skrattar.

KAI

Vad skulle mina föräldrar säga? Jag har längre skägg än farsan för fan.

LISEN springer och omfamnar honom.

LISEN

Du får inte..

KAI

Jag har redan bestämt mig. Men låt mig följa med er ändå. Jag.. Jag skulle vilja se den värld som jag en gång lämnade för så länge sedan..

LISEN

Men..

KAI

Snabbt ut och sedan tillbaka.

LISEN

Du kommer vara död om vi någonsin kommer tillbaka.

KAI nickar. LISEN skakar på huvudet.

KAI

Kom nu.

LISEN

Men..

KAI

Jag bygger ett fint hus här, med ett stort potatisland..

De tre tar varandras händer och MARTINA sträcker sin långsamt ner i skokartongen. Ljus exploderar, det blir mörkt ett tag, och plötsligt står de på den plats de en gång lämnade. Men de har ändrats. De är återigen de människor som de var för så länge sedan. Både LISEN och MARTINA tittar förbluffat på KAI.

LISEN

Du.. du-du..

KAI

Farväl mina vänner. Jag.. jag kommer att sakna er.. Ni gav mitt liv så mycket glädje.

MARTINA

Kai!

Precis när KAI ska luta ser ner för att återigen ta handen i lådan, så tittar han upp.

KAI
Vad?

LISEN
Du är du!

KAI
Va?

MARTINA och LISEN skrattar.

MARTINA
Du är den du var..

LISEN
Det är som att åren tvättades av oss –

KAI
Jag förstår ingenting..

De tittar glatt på varandra och kramas sedan.

LISEN
Det har nog inte ens gått några sekunder sen –

KAI
Tur för er!

MARTINA
Vadå?

KAI
Det hade varit svårt att förklara för dom vart jag tagit vägen!

LISEN
Ja, det hade det verkligen.

KAI försöker rycka sig i skägget som inte är där längre.

KAI

Det där kommer jag att sakna.

De tre går skrattande därifrån. Innan de går av scenen så frågar LISEN

LISEN

Jag hade nästan helt glömt – föreställningen..?

MARTINA

Det jag skrev om kom ju från mina drömmar.. på något sätt så har jag ju skrivit om Granvik. Hur låter det om vi berättar en historia om en flicka som snokar i en skokartong och blir förd till en annan värld –

KAI

och där blir han en tapper riddare –

LISEN

och hans två vänner måste rädda denne riddare.

MARTINA

och tillsammans slås de mot det onda som finns där. På så sätt kan vi ju behålla det ljus och den scenografi som vi redan har.

De skrattar.

LISEN

Perfekt.

De börjar gå av scenen.

KAI

Jag kommer nog verkligen sakna mitt skägg – det var ändå fett ballt.

I mitten av scenen står skokartongen kvar och när den stått där ett tag väller ljus återigen ur den och musik seglar ut ur den. Vi hör barn skratta och fåglar kvittra. Vi hör en kvinna som återigen sjunger den sång vi hörde i början.

SLUT

DET SVARTA HÅLET

av
Edvin Eriksson

Karaktärer:

MÄLK

PIRK

BENO

DIMA

SPUNK

TONG

SMEGMO

LURK

BINT

Förslag: Ge barnen som går på föreställning en biljett till en rymdresa. De har biljetter för att få åka med på en rymdfärd när de kommer in i lokalen.

Scen 1: Superhjärnans heliga rum

Ett altare med en TV-skärm står på scenen.

Framför den ligger mattor med kuddar framställda. En industriell atmosfärisk ljudmatta/musik fyller lokalen.

I ett hörn av scenen står en bur med en grön slemgubbe som kryper runt. Det ska föreställa en fångad rymdvarelse från valfri planet.

Två män (MÄLK och PIRK) kommer in på scenen. De startar TV:n och sätter sig sedan på mattorna. De har spejsade rymdkläder och långa mantlar (för att visa att de är ledare).

Efter dem så kommer hela ensemblen. De tre männen BENO, DIMA och SPUNK, och de fyra kvinnorna TONG, SMEGMO, LURK och BINT. De är alla klädda i färgglada rymddräkter.

Alla sätter sig. Mälk tilltalar först TVn.

MÄLK

Åh du mäktiga Superhjärnan. Året är 2626. Idag är tisdag den 24 maj. Vi är här för vår dagliga rapportering. Vi är nu på vår 824e dag av vårt uppdrag i den främmande delen av galaxen.

TV:n blinkar till och ett stort öga dyker upp på skärmen. Alla i ensemblen tar sig för pannan vid anblicken av ögat. En kort religiös gest, som en korsteckning vid kyrkobesök. Gesten består i att lägga handen med handflatan utåt på pannan och vinka tre gånger. Superhjärnans röst är mörk och respektingivande, men låter snäll.

SUPERHJÄRNAN

Var hälsade.

Ögat verkar noggrant och långsamt gå fram och tillbaka över de som samlats framför TVn.

SUPERHJÄRNAN

Hmmm. Tong. Hur mår du? Har du något på hjärtat?

TONG

Jag är rädd, ärade Superhjärnan. Vi kommer snart att passera jämte ett svart hål. Jag är rädd att vi har räknat fel på nånting och kommer sugas in i det.

SUPERHJÄRNAN

Oroa er inte Tong. Människor känner oro, men Superhjärnan kan inte räkna fel.

TONG

Jag vet att det är dumt av mig. Men...

SUPERHJÄRNAN

Jag förstår mitt barn. Du upplever tvivel. Det gör alla människor. Tvivel är bra. Det håller oss borta från övertygelser. Övertygelser skapar bara krig och våld. Det är rätt att alltid vara skeptisk. Men om det finns något ni aldrig behöver tvivla på är det mig.

Mälk ropar rakt ut med en mässande ton och alla svarar.

MÄLK

Superhjärnan kan inte ha fel, och har den fel så är det inte längre Superhjärnan

ALLA I KÖR

Superhjärnan kan inte ha fel, och har den fel så är det inte längre Superhjärnan.

SUPERHJÄRNAN

Hmmm. Och du Pirk? Vad har du på hjärtat?

PIRK

Jag är bara lite ledsen idag. Jag drömde en mardröm inatt om att jag fick skrubba golv.

SUPERHJÄRNAN

Hurså?

PIRK

Jag drömde att de andra i besättningen tvingade mig att skrubba golvet. "Jag vill inte, jag vill inte" sa jag. Men ingen lyssnade. Och jag ropade på dig. "Superhjärnan, säg till dem. Jag är mer värd än så." Men du kom aldrig.

Pirk vänder sig mot skärmen. Något har hänt. Superhjärnans öga har fryst.

MÄLK

Superhjärnan?

Skärmen börjar spraka och visar ett myrornas krig.

Panik utbryter bland ensemblen. De mumlar och ropar.

PIRK

Superhjärnan! Nej nej nej!

BINT

Vad är det här för tokerier!?

LURK

Vad är det som hänt?

Mälk ställer sig framför TV:n och ropar bestämt:

MÄLK

Stopp! Ingen panik!

Mälk och Pirk börjar se efter vad som kan ha gått fel med superhjärnan.

Pirk sitter med de andra och har panik men när Mälk säger det till honom så kollar han sig förvirrat omkring och kommer sedan upp på fötter. Resten av ensemblen sitter tyst och väntar.

Pirk och Mälk står och meckar lite vid TV:n. De kollar alla sladdar och bankar lite lätt på TV:n.

Bint och Dima börjar viska sinsemellan.

BINT

Tror du att han är död?

DIMA

Vem då?

BINT

Superhjärnan.

DIMA

Nej. Han kan inte dö. Han är odödlig.

De blir tysta. Smegmo lägger sig i konversationen.

SMEGMO

Men han kan gå sönder. Och då kan vi inte få kontakt med honom längre.

BENO

Men hur ska vi klara oss utan Superhjärnan?

LURK

Ja, han bestämmer ju allt här ombord. Jag vet inte ens hur jag ska borsta tänderna ordentligt utan honom.

De andra ger konstiga blickar till Lurk.

LURK

Okej, jag överdriver.

BINT

Men om vi inte kan få kontakt med Superhjärnan. Hur ska vi då bestämma saker?

Mälk ryter till.

MÄLK

Tystnad. Snart har vi startat Superhjärnan igen. Lugna er där borta.

Ensemblen tystnar igen och Mälk och Pirk får jobba i fred.

BENO

Snälla Superhjärnan kom tillbaka!

LURK

Ja snälla Superhjärnan. Vi behöver dig.

DIMA

Ssssh! De arbetar.

Mälk och Pirk fortsätter arbeta. Pirk försöker fånga Mälks blick för att visa att han inte har en aning om hur man ska lösa det här. Mälk fortsätter envist arbeta. Sedan börjar de ohörbart viska sinsemellan.

Pirk tar TVn i sina armar och ropar in i den:

PIRK
SUPERHJÄRNAN! HALLÅ! ÄR DU DÄR?

Spunk lutar sig till Bint.

SPUNK
Tänk om de inte lyckas fixa honom...

BINT
Ja tänk.

SPUNK
Tänk.

De blir båda tysta och tittar upp mot stjärnorna. Mälk ropar till TVn:

MÄLK
Hallå? Superhjärnan? Är du där? Svara då?

Men sedan blir Bint osäker och tittar på Smeck.

BINT
Eller vad tänker du?

SPUNK
Tänk om vi kan ta beslut själva då

BINT
Vadå?

SPUNK
Bestämma själva

BINT
Bestämma själva...

Mälk har till slut gett upp. Han vänder sig ödesmättat mot ensemblen. Pirk står kvar och pillar. Mälk andas djupt innan han tar till orda.

MÄLK

Superhjärnan är trasig. Vi får inte kontakt med honom.

Alla reagerar bestört på beskedet.

PIRK

Men vi vet inte vad som är fel. Så han skulle bara kunna dyka upp när som helst. Så håll koll på skärmen.

MÄLK

I egenskap av skeppets tekniker, så har jag och Pirk kommit fram till att det bästa är om vi tar över befälet så länge inte Superhjärnan svarar.

Ett mummel utbryter bland ensemblen.

TONG

Borde inte den som är bäst lämpad att bestämma få bestämma?

MÄLK

Jo. Precis. Och eftersom jag och Pirk inofficiellt har bestämt hela tiden, som Superhjärnans mellanhänder, har vi störst erfarenhet av att handskas med makten. Vi är mest lämpade. Superhjärnans ställföreträdare så att säga... Vi är trots allt de bästa tekniker vi har ombo...

Han avbryts av att Pirk som fortfarande står och meckar med TVn råkar dra ut en kabel och dra med sig någon slags hårdvara som med ett brak kraschar ner i golvet och går sönder. Pirk låtsas som att inget hänt trots att alla tystnar och stirrar på honom. Med ryggen vänd visslar han och täcker för de andra så de inte ser när han klumpigt försöker laga det han ställt till med. Mälk försöker ta sig samman.

BENO

Men Tong är ju faktiskt smartast ombord på skeppet. Och hon är modigast. Jag tror att hon kan styra bättre.

Tong vänder sig till ensemblen.

TONG Vad tycker ni, kära besättning. I Superhjärnans frånvaro, vill ni ha en duglig och rättvis härskare eller två sluga tekniker som bara styrt innan för att de vet hur Superhjärnans sladdar funkar?

Ett nytt mummel bryter ut. Spunk reser sig upp.

SPUNK

Men tänk om alla kunde bestämma då?

TONG

Om alla kunde bestämma?

SPUNK

Ja. Till exempel om var och en fick bestämma vad de gjorde.

DIMA

Nej men vad...

Då reser sig Bint upp.

BINT

Eller om vi turades om. En dag får jag bestämma. (hon pekar runt sig) En dag du. En dag du. En dag du. Sen får vi rösta vem som styrde bäst och så kan vi...

MÄLK

Stopp! Jag och Pirk måste bestämma. Det är vad Superhjärnan hade velat.

Det blir tyst när alla betänker det.

SMEGMO

Vadå hade velat? Det kan ju inte ni veta. Superhjärnan kan ju inte svara på det.

Dima reser sig upp. Han ser vettskrämd ut.

DIMA

Men tänk om han kommer tillbaka.

Alla blir lite rädda.

DIMA

Tänk om Superhjärnan kommer tillbaka och ser oss styra skeppet på helt fel sätt. Han hade blivit så besviken på oss!!

Mälk får nytt mod av Dimas ord.

MÄLK

Han hade blivit vansinnig.

Alla ser med bävan på Mälk.

De alla ser lite skräckslaget på TVn. Smeck lutar sig fram för att se om den ska sättas på.

Då kommer Pirk ut bakom TVn. Han har råkat få en ny sladd att fastna runt benet på honom, så i samma stund som han reser sig drar han med sig en ny hårdvara från under TV-apparaten. Den kraschar sönder i golvet.

PIRK

Precis och därför måste vi...

Krasch.

Mälk stirrar på honom.

MÄLK

Jamen för i...

Ett mörkt brummande ljud och ett intensivt ljus far plötsligt genom lokalen (kanske en strålkastare som drar genom). Sedan försvinner det igen.

TONG

Det är det svarta hålet.

BINT

Vi är nära nu.

TONG

Exakt. Därför bör vi noga betänka våra beslut.

Spunk ställer sig upp.

SPUNK

Jag tycker att vi inte borde ha någon ledare.

Alla kollar på honom.

SPUNK

Varje gång vi ska bestämma något så kan vi bara rösta allihop på det vi tycker. Alla får komma med förslag. Och så röstar vi ja eller nej. Jag vet att det blir lite meckigt men... då blir ju ingen besviken...

Alla ser lite misstroende på honom. Det svarta hålet brummar fortfarande dovt i lokalen.

TONG

Okej ska vi testa?

Spunk ser misstroende på henne.

SPUNK

Nu direkt?

TONG

Ja!

Spunk blir jätteglad och chockad och lyser upp. Han hoppar upp och ner och klappar händerna av förtjusning.

SPUNK

Ja! Vilken bra idé!

TONG

Alla som tycker att Spunk ska hålla tyst räcker upp en hand

Alla räcker upp handen.

Spunk sätter sig ner igen, modstulen. Beno reser sig upp.

BENO

Men hörni. Det kanske vore bra om vi röstade ändå? De som tycker att Mälk och Pirk ska få fortsätta styra och de som tycker att Tong har rätt. Alla som tycker att Tong har rätt kan ställa sig här till vänster och ni som röstar på Mälk och Pirk kan ställa er där borta till höger.

Alla ställer sig upp och går åt olika håll. Den enda som tar Mälk och Pirks parti är Dima. Han ställer sig lite blygt och skamset mellan dem.

TONG

Jaha. Då var ju det avklarat. Vi har alltså bestämt oss för en ny ordning. En ny friare ordning.

Alla hurrar utom Dima, Mälk och Pirk.

TONG

Jag ska se till att inget blir som det har varit. Vi ska bli ännu effektivare.

Alla hurrar utom Dima, Mälk och Pirk.

TONG

Vi ska bli mer lyckliga.

Alla hurrar utom Dima, Mälk och Pirk.

Då startar Superhjärnan igång igen. Alla springer panikartat och sätter sig när de förstår att Superhjärnan är tillbaka. De knäböjer framför honom med ansiktet vända mot TV:n. Dima verkar stråla av lycka över att frälsaren har återvänt. Tong, Bint, Smeck och Spunk ser mer skräckslagna ut.

SUPERHJÄRNAN

Var hälsade.

DIMA

Välkommen tillbaka kära kära Superhjärnan!

SUPERHJÄRNAN

Hmmm... Har jag missat någonting? Det verkar som att mina hårddiskar är lite i osync just nu...

Mälk lutar sig självsäkert mot Pirk och lägger armen om hans axel. Nu ler de segervisst. Pirk lutar sig självsäkert och lite nonchalant mot TVn. Resultatet av Mälks och Pirks sammanlagda kroppstygnd får hela TVn att välta omkull och det som nyss visade Superhjärnans öga slocknar nu helt och blir svart. Mälk och Pirk sätter sig resignerat ner. Tong reser sig upp och ställer sig framför TVn.

TONG

Där ser ni. Superhjärnan har övergett oss.

PIRK

Jag tror att han... gick sönder.

TONG

Superhjärnan är död nu. Och det betyder att vi ska bestämma.

Alla hurrar (utom Dima, Mälk och Pirk).

TONG

Beno, vill du se till att skeppet håller rätt riktning och att vi inte börjar snedda in mot det svarta hålet.

Dima ser rasande ut.

DIMA

Litar du inte på Superhjärnans uträkning?

Tong rycker på axlarna.

TONG

Man kan aldrig vara nog säker.

Beno reser sig upp och går ut mot styrdäcket (utanför scen).

TONG

Låt mig tala om för er hur vi ska göra.

Tong berättar om sin vision.

TONG

Du Spunk, som gillar att ta rymdpromenader, du får göra det. Du Bint, som gillar att odla...

Bint ser sig blygt omkring som om hon inte ville att alla skulle veta det.

TONG

...Du kan få bli rymdskeppets botaniker. Du kan odla och så. Alla borde göra det de vill göra. För det man vill göra det är man duktig på. Och så jobbar vi så effektivt som möjligt. För när alla gör vad de vill göra jobbar de som bäst. Visst låter det bra?

Smegmos hand flyger upp.

TONG

Javisst, en fråga här på mittenraden

SMEGMO

Jomen... nu är det ju såhär. Om alla gör bara det de vill göra... vem ska då tvätta toaletterna?

TONG

Det gör väl Dima? Han har ju alltid gjort det?

Alla kollar på Dima. Dima ser sig osäkert omkring.

SMEGMO

Ska ni, som bara roar er med roliga saker få lalla runt medan Dima tvättar toaletterna? Tror du att Dima vill tvätta toaletterna?

Tong ser osäkert på Dima.

TONG

Dima. Gillar du att tvätta toaletterna?

Dima ser sig vilset omkring. Han rycker på axlarna.

DIMA

Ja...

Tong ser självsäkert på Smegmo.

SMEGMO

Jomen okej då, Dima kanske vill det. Men ska jag fortfarande vara den enda som svabbar golven? Och ska Lurk fortfarande vara den enda som sköter om slemgubben vi hittade på Saturnus?

Slemgubben i buren hoppar till när någon nämner hans namn. Han gör några äckliga ljud och rullar runt.

SMEGMO

Det vill vi inte.

LURK

Nej. Alla mina grejer luktar slem efter att ha tagit hand om honom.

Spunk böjer sig fram och luktar på Lurks händer. Han gör en grimas som att hon ska spy och hostar till. Han ser förstående på Lurk.

SMEGMO

Och ni menar att vi ska fortsätta göra det medan ni är ute på era rymdpromenader och skakar hand med rymdvarelser och...

BINT

Det var faktiskt inte en hand. Det var mer en... tentakel.

Hon visar hur det var att skaka hand med en sladdrig tentakel. Tong och hon skakar hand för att visa upp och Bint visar en slapp sladdrig hand.

SMEGMO

Jag tycker vi behöver en förändring. Jag tycker alla ska ha samma ansvar. Samma skyldigheter. Samma jobb. Vi ska behandlas lika. Och göra samma saker. Så det blir rättvist.

Spridda hurrarop hörs.

LURK

Okej! Vi behöver en ny omröstning. De som tycker att Tong ska bestämma. Och de som tycker att Smegmo ska bestämma.

SMEGMO

Jag skulle se till att allt är rättvist.

TONG

Jag ska se till att vi alla är fria att göra det vi vill.

Mälk hoppar in i konversationen.

MÄLK

Ni kan fortfarande rösta på oss. Om ni vill att det ska vara som det alltid vart och vi ska bestämma i Superhjärnans namn...

De flesta ser misstroende på Mälk.

LURK

Okej, ni som röstar på Smegmo kan gå till vänster.

MÄLK

Och ni som vill ha mig och Pirk kan komma hit.

Han ställer sig i högerhörnet av scenen.

TONG

Ni som tycker mina idéer låter bäst kan komma hit till mitten.

Dima, Mälk och Pirk står ensamma på högersidan.

Bint ställer sig bestämt bredvid Tong. Lurk ställer sig jämte Smegmo.

TONG

Jag vet att Beno röstar på mig också, även om han inte är här just nu...

Spunk sätter sig i protest på kanten av scenen med armarna i kors och en sur min.

TONG

Spunk? Vad gör du?

SPUNK

Jag proteströstar.

De andra suckar åt honom.

Lurk bestämmer sig för att räkna rösterna - om publiken är tillräckligt ung kan de få vara dem som räknar.

BENO

Tre på Dima och Pirk. Tre på Tong. Två på Smegmo...

MÄLK

Då är det lika mellan mig och Tong alltså.

Smegmo ser ledsen ut.

Medan de håller på att räkna börjar slemgubben hoppa upp och ner i sin bur med handen i vädret.

Lurk ropar till den.

LURK

Vad är det min lilla slemgubbe? Vill du också vara med och rösta?

Slemgubben nickar.

SMEGMO

Släpp ut slemgubben.

Lurk går och släpper ut slemgubben. Den rullar fram till Smegmo på vänstersidan av scenen och röstar på henne. Smegmo och Lurk ställer sig på säkert avstånd från den och håller för näsan - blir rolig ljudeffekt när de pratar dessutom.

PIRK

Jaha...?

LURK

Duktig slemgubbe.

Smegmo ler med fingrarna om näsan.

SMEGMO

Då är det lika alltså?

De andra vänder sig mot Spunk som sitter på kanten av scenen. Han sitter med ryggen mot dem och ser butter ut. När de pratar med honom vänder han sig mot dem. Allas blickar går mellan de debatterande när de pratar. Inklusiva slemgubben som intresserat ser på skådespelet.

TONG

Spunk, du kommer få följa med på rymdpromenader och träffa aliens om du röstar på mig. Jag lovar.

SMEGMO

Hon utnyttjar dig bara Spunk. Om du röstar på mig så kommer alla att få gå på rymdpromenader. I så fall turas vi om så ingen kan bli avundsjuk.

TONG

Om du röstar på mig så sänker jag extra-avgiften för din pokemumin-samling.

Spunk börjar gå mot Tong. Men hon stannar upp och vänder sig mot Smegmo.

SPUNK

Har du något annat att erbjuda?

Alla kollar på Smegmo.

SMEGMO

Vi kommer att dela ut dina pokemumin-kort till alla. Du kommer inte behöva betala någon avgift för de längre men vi kommer alla att äga de gemensamt... så blir alla glada av dem!

Spunk skakar på huvudet och går mot Tong. Då ropar Mälk till.

MÄLK

Om du kommer hit kommer vi att sätta in en vakt med ansvar för dina pokemumin-kort.

SPUNK

Vadå?

MÄLK

Jamen, du vet den där gången när någon stal ett pokemumin-kort från dig?

Pirk ser väldigt skyldig ut och står och skruvar på sig.

SPUNK

Aa?

MÄLK

Vi kommer att se till att straffa alla sådana lömska brott riktigt hårt. Om du kommer till oss så skyddar vi dina pokemumin-kort så att ingen kommer vilja sno dem igen.

Spunk börjar gå mot Mälk.

TONG

Nämen då gör vi också det. Och... och...

En mörk surrande ton har långsamt smugit sig in i salen sedan de senaste två minuterna. Nu är den såpass hög att alla lägger märke till den.

TONG

Nämen vad är det som låter så...?

Beno springer in i salen.

BENO

Vi har hamnat i fel kurs! Vi har hamnat i fel kurs! Vi åker in mot det svarta hålet!!

Plötsligt hörs en ljudlig skräll och alla hajar till som att hela rymdskeppet kränger. Alla får panik och springer runt. Mälk ser rasande ut och stirrar på Beno.

MÄLK

Mixtrade du med styrpanelen Beno? GJORDE DU DET!?

Innan Beno hinner svara ramlar alla omkull i en kraftig smäll. Paniken är fullständig. Det spelas glad musik. Slemgubben börjar jaga folk runt omkring scenen och alla springer runt och skriker i panik. Slemgubben jagar av alla utom Bint, Pirk och Smegmo från scenen. De tre sätter sig ner framför TV:n på knä och ber som en muslim mot Mecka, mot TV:n. De viskar andäktigt:

BINT

Snälla Superhjärnan. Kom tillbaka.

SMEGMO

Vi behöver dig.

PIRK

Superhjärnan. Förlåt mig. Snälla kom tillbaka.

BINT

SUPERHJÄRNAN! SNÄLLA LYSSNA PÅ OSS! KOM TILLBAKA!

SMEGMO

VI KOMMER DÖ UTAN DIG!

PIRK

SUPERHJÄRNAN!!

TV:n ger inga livstecken ifrån sig. Vi lämnar pjäsen i ovisshet om huruvida bönerna besvaras eller inte. Ridån går ner.

Scen 2: Metagrej

En astronominörd - rutig skjorta, glasögon, illasittande khaki-shorts - kommer ut och frågar:

ASTRONOMI-NÖRD

Hörni. Trodde ni det var över eller? Hur tror ni det slutar? Tycker ni Superhjärnan ska komma tillbaka och rädda dem?

Men Superhjärnan är ju död! Hur skulle han kunna det?

Är det någon här som vet vad ett svart hål är? Jo, det är vad som blir kvar när en väldigt stor stjärna dör. Ni förstår - stjärnor, precis som solen finns överallt i vårt universum, vissa är jätte-jättestora och vissa är lite mindre. De här stjärnorna är väldigt tunga för att de är så stora. Och när de dör då så kollapsar de och bildar svarta hål. Är det någon som vet vad som händer om man åker in i ett svart hål?

Nej, det var faktiskt en taskig fråga, för det finns ingen på hela jorden som vet vad som händer då. Det har nämligen aldrig varit någon som åkt in i ett svart hål. Det som vi tror oss veta är att om man skulle åka in i ett svart hål skulle man förmodligen aldrig kunna komma ut igen. Dragningskraften i ett svart hål är så stark förstår ni. Dragningskraften - samma kraft som gör att du och jag kan stå eller sitta här. Den är så stark i ett svart hål att den till och med suger in ljuset. Det är därför det heter svart hål. För inte ens något ljus kan komma ut från den så den ser ut som ett svart hål i rymden. Ljuset böjs liksom runt det svarta hålet och gör att vi kan se stjärnor som egentligen finns bakom den. Det

ASTRONOMI-NÖRD forts.

finns många som forskat kring svarta hål. En kille som heter Stephen Hawking menade att ett svart hål kanske skulle kunna vara en portal in till ett annat universum. Som en tidsmaskin. Han menar att de fyra dimensioner vi har i vårt universum och känner till - höjden, bredden, längden (visar med armarna) och tiden - de skulle kunna vändas ut och in i ett svart hål. Kanske kan vi transporteras till en annan tid, eller ett annat universum. Eller ett universum som är en exakt kopia av vårt fast allt är tvärtom. Vänster är höger och höger är vänster. Nej, förlåt nu babblar jag på för mycket. Ni vill väl veta hur det kommer gå för dem förstår jag? Ja okej, varsågod!

Scen 3: Det är kört

Ridån går upp igen. Nu är alla samlade utom Lurk. Hon och slemgubben är någon annanstans.

SPUNK

Yo. Dags för min rap-del.

Spunk lägger en rap.

SPUNK

Demokrati, inte så känslöstabil. Ängsligt labil, vi förväntar oss nån änglamagi. Men nu vilar ansvaret på människoliv, på människor - vi. Jag kan tänka själv. Bint kan tänka själv. Smegmo kan tänka själv. Du kan tänka själv. Du kan tänka själv (pekar mot publiken). Mälk kan tänka själv. (viskar:) till och med Dima kan tänka själv. (rappar i normalt röstläge:) Nu har vi stöt på en hörnsten. Men tillsammans kan vi komma på en lösning. Vill inte sugas upp i nåt svart hål. Dags å gå - mot nya metoder, nya lektioner, vi lär oss på vägen. Vägen är taggad av taggtråd, men fuck sånt. Tillsammans löser vi allt så...

DIMA

Håll käften Spunk! Det är kört! Vi kommer köra in i det svarta hålet.

MÄLK

Beno. Jag måste få veta. Mixtrade du med styrpanelen?

BENO

Nej. Det gjorde jag inte.

DIMA

Han ljuger. Han ljuger.

TONG

Nej. Vi måste tro på honom. Superhjärnan hade räknat fel. Inse det.

MÄLK

Men superhjärnan kan inte ta fel. Och tar den fel är det inte längre Superhjärnan.

Dima börjar mäsas.

DIMA

Superhjärnan kan inte ta fel. Och tar den fel är det inte längre Superhjärnan.

Superhjärnan kan inte ta fel. Och tar den fel är det inte längre Superhjärnan.

SMEGMO

Men kom igen nu för fan. Vi måste komma på en lösning. Oavsett hur det kommer sig.

SPUNK

Superhjärnan hade fel. Den har övergett oss. Kom igen nu allihop. Vi måste komma på något.

Mälk går ifrån scenen.

PIRK

Mälk? Vart ska du?

MÄLK

Äsch, jag ska bara... kolla en grej.

BINT

Jag undrar vad som händer om vi åker in i det svarta hålet...

De andra ser rädda mot henne.

TONG

Det är ingen som vet det riktigt...

PIRK

Vadå riktigt? Finns det någon som vet?

TONG

Jo, asså. Man vet att tiden går snabbare inne i ett svart hål än utanför. Enligt Einstein i alla fall.

PIRK

Jaha?

TONG

Ja... och så vet man... att...att...

BENO

Det är typ omöjligt att ta sig ut.

TONG

Nej! Inte omöjligt! Nej. Det vägrar jag tro på.

Beno ser misstroende på Tong.

BENO

Kom igen nu Tong. Du vet lika väl som jag att det är så fysikens lagar fungerar.

Tong ser ut som hon ska brista ihop.

BINT

Tänk om något helt galet händer.

PIRK

Typ vadå?

BINT

Typ att vi liksom kastas in i ett annat universum. Eller att vi kan se oss själva som barn. Att vi reser i tiden liksom. Eller att vi möter någon slags varelse därinne. Några rymdvarelser som bor i svarta hålet.

SMEGMO

Sluta drömma. Man kan inte bo i ett svart hål.

BINT

Nej nej... det förstås.

SMEGMO

Har någon koll på slemgubben förresten?

Alla ser frågande på varandra. Lurk kommer in med en studsboll och slemgubben efter sig.

LURK

Kolla, jag har hypnotiserat honom.

När Lurk studsar bollen kan inte slemgubben slita ögonen från bollen. Lurk studsar bollen in i slemgubbens bur och låser sedan in honom.

SMEGMO

Vi måste komma på något sätt att ta oss ut härifrån. Vi har ju nödkapseln. Kanske kan vi ta oss ut med den.

TONG

Den är för liten.

BENO

Alldeles för liten.

PIRK

Den är faktiskt pytteliten.

SMEGMO

Så alla får inte plats i den...

TONG

Nej...

DIMA

Det är kört.

TONG

Vad kan vi annars göra? Kan vi sätta in allt bränsle vi har och försöka skjuta oss iväg?

BENO

Eller utnyttja svarta hålets omloppsbana för att ta oss ut med dess egna kraft?

De alla stannar upp lite och kollar på varandra. Sedan suckar dem.

ALLA I KÖR

Nej...

DIMA

Det är kört.

Då hörs ett skrammel bakom dem.

In kommer en man i plåtrustning och med en TV-liknande apparat på huvudet med ett öga på som ser ut som Superhjärnans öga. Han pratar med Superhjärnans röst också.

SUPERHJÄRNAN

Var hälsade. Jag är återuppstånden.

Dima kastar sig på marken och bugar. De andra står kvar lite skeptiskt. Pirk sätter sig långsamt på knä men ser fortfarande skeptisk ut.

TONG

Mälk? Är det du?

SUPERHJÄRNAN

Vadå Mälk? Nej nej, jag är inte Mälk, jag är superhjärnan jag är här för att rädda er. Jag vet hur vi ska göra.

TONG

Låt höra.

SUPERHJÄRNAN

Jo det är nämligen så att... Nej men varför står ni upp. Sätt er ner. Jag kräver respekt. Jag är trots allt superhjärnan.

De andra bugar motvilligt och sätter sig.

SUPERHJÄRNAN

Jo... Det är nämligen så att vi måste... Vi ska ha ett stormöte. Och tillsammans komma överens om hur vi ska... Alltså... hrm hrm... jag har kalkylerat hur lång tid färden mot svarta hålet kommer ta, och vi är där om ungefär en och en halvtimme. Så vi måste tänka snabbt. För det behöver jag våra skarpaste hjärnor. Jag vill ha ett möte med Tong, Smegmo och Pirk.

SMEGMO

Jag?

SUPERHJÄRNAN

Ja.

SMEGMO

Okej...

De fyra utvalda går fram emot superhjärnan. Pirk råkar tappa sin mantel på golvet. Superhjärnan tar ett par steg fram och har ena foten på manteln när han tilltalar de andra i besättningen.

SUPERHJÄRNAN

Ni andra i besättningen. Jag beordrar er att hålla er lugna. Ni måste lita på mig. Och på min datakapacitet. Om vi är lugna kan vi klara av det här. Tillsammans. Men vi måste vara eniga. Superhjärnan kan inte ha fel, och har den fel är det inte längre superhjärnaaaaaaa

Pirk skulle ta tillbaka sin mantel och råkar dra undan manteln under fötterna på Superhjärnan som ramlar. Superhjärnans hjälm går av och vi ser att det är Mälk som har låtsats vara Superhjärnan.

TONG

Mälk? Är det du?

MÄLK

Aj som fan. Aj aj. Vad tusan gör du?

Nu ser alla skeptiskt på Mälk. Till och med Dima.

DIMA

Varför luras du?

TONG

Är det du som är superhjärnan Mälk?

MÄLK

Vadå? Jag?

PIRK

Nej, han låtsades ju bara.

SMEGMO

Rösten... Har du varit superhjärnan hela tiden?

Mälk blir tyst.

MÄLK

Kanske...

TONG

Vad menar du? Har superhjärnan aldrig funnits?

MÄLK

Jo... Eller... Jag vet inte... Jag har liksom spelat in superhjärnans röstmeddelanden... jag har liksom...

Pirk ser helt förskräckt ut.

Dima likaså.

De andra ser svikna och sårade ut.

DIMA

Nej nej nej nej...

SPUNK

Det här är ju helt oerhört. Det är det jag sagt hela tiden.

LURK

Åh du rackarns rackabajsare.

SMEGMO

Skäms Mälk. Du har fört oss bakom ljuset.

MÄLK

Jo...

DIMA

Det är kört. Det är kört.

TONG

Sluta. Vi har inte tid för det här. Superhjärnan är borta. Om han nu ens någonsin fanns. Vi måste klara oss själva. Ja tycker att Superhjärnans... hrm hrm... Mälks idé, var bra trots allt. Vi borde samla våra bästa hjärnor för ett möte och diskutera vad vi ska göra för att ta oss ur den här situationen.

SMEGMO

Bra. Så säger vi. Ska vi ändå ha med Mälk och Pirk?

Tong rycker på axlarna.

TONG

Visst. De har ju trots allt handskats med makten längst ombord. Häng på.

De fyra går ut till kanten av scenen för att överlägga och resten av scenen släcks.

PIRK

Jag vet inte vad vi ska göra.

SMEGMO

Jag måste erkänna att jag inte heller har en aning.

Tong och Mälk är tysta och kollar på varandra.

MÄLK

Tänkte du samma sak som jag tänkte?

TONG

Jag vet inte. Men jag tror det.

MÄLK

Säg du.

TONG

Nej säg du.

MÄLK

Nej du.

TONG

Jo okej... jag tänkte... Nej säg du istället...

MÄLK

Okej. Det finns inte plats för alla i nödkapseln men det finns plats för oss fem. Vi borde ta våran chans och fly. Jag litar på er. Jag tror att vi kan klara det.

Det blir tyst och alla utbyter blickar.

PIRK

Men de andra då?

SMEGMO

Ni kan ha en poäng.

TONG

Om det är enda utvägen.

PIRK

Men de litar ju på oss.

MÄLK

Ja. Så därför kommer de hålla sig lugna. De kommer inte att vara rädda när de dör. Det är väl bra i alla fall?

PIRK

Jo...

TONG

Oavsett tror jag inte att vi har ett val.

SMEGMO

Bättre att fyra klarar sig än ingen.

MÄLK

Precis. Så vi har bestämt oss?

TONG

Ja.

SMEGMO

Ja.

Pirk säger ingenting utan står bara tyst och ser ner i golvet.

De går mot rymdkapseln.

MÄLK

Här. Damerna först.

Tong och Smegmo får stiga in först.

De alla andas tungt. Det är ingen som egentligen vill det här men det är deras enda val.

Deras del av scenen släcks nu och vi ser de andra i besättningen på sin sida.

SPUNK

De tar en lång tid på sig.

LURK

De försöker väl hitta på en lösning.

SPUNK

Jojo... Men ändå...

Bint kollar fixerat mot det svarta hålet som kommer närmare. Hon pillar nervöst med kläderna.

DIMA

Det är kört hörni. Det är kört.

LURK

Nejdå. Jag tror på dem. Smegmo är rättvis. Och Tong är smart. De löser det här.

Då lägger de märke till att slemgubbens bur är tom.

LURK

Är det någon som sett vart slemgubben tagit vägen?

SPUNK

Hallå? Slemgubben?

DIMA

Han måste ha flytt.

BENO

Jag har inte sett honom.

BINT

Vad är det som åker därute?

Hon pekar ut genom fönstret och de ser nödkapseln åka iväg.

DIMA

DET ÄR NÖDKAPSELN!

Lurk springer fram till fönstret för att se bättre.

LURK

Det är faktiskt nödkapseln.

SPUNK

De har lämnat oss. Vad var det jag sa?

DIMA

Du sa inte alls att de skulle lämna oss?

SPUNK

Nej men... Jag hade det på känn.

BINT

Jaha. Då får vi se vad som händer.

Hon ler lite drömskt.

Vi ser hur de alla får dödsångest (utom Bint) och darrar och faller ihop på golvet.

Scen 4: Ödesvalet

Dima, Tong, Smegmo, Beno och Pirk sitter i rymdkapseln. Bakom de blir rymdskeppet mindre och mindre.

De alla sitter tysta med sin ångest.

Vi hör ödesmättad ambient musik och ser de sitta där i tystnad och andas tungt.

I mörkret bakom de ser vi hur slemgubben flyger förbi tyngdlöst.

De ser slemgubben flyga förbi.

ALLA I KÖR

Ojdå.

Sedan vänder de sig fram igen och fortsätter. Tong biter på naglarna och stampar nervöst med fötterna.

Någonting kommer över Pirk och han verkar nästan få tårar i ögonen.

Till slut kan Pirk inte hålla sig längre.

PIRK

Vi måste tillbaka! Vi kan inte överge dem.

Tong hänger genast på.

TONG

Du har rätt. Vi kan faktiskt inte överge dem.

MÄLK

Men vi då? Ska vi bara dö då?

TONG

Mälk! De andra då?! Så här agerar inte en ledare!

SMEGMO

Ledare hit och ledare dit. Han har lurat oss hela tiden. Låtsats vara superhjärnan.

PIRK

Vi måste åka tillbaka! Vi måste!

SMEGMO

Jag vet inte vad ni känner men jag hade gärna velat överleva.

MÄLK

Jag känner samma sak.

TONG

Vi har inte en chans ändå.

Alla kollar på henne.

TONG

Nödkapseln rör sig bakåt. Mot det svarta hålet. Dragningskraften är större än kraften från motorerna.

De blir tysta och betänker sitt öde.

MÄLK Jaja. Vi återvänder.

*De vänder rymdskeppet och åker tillbaka mot sina vänner.
Nödkapseln landar och det är ännu nedsläckt där de andra är.*

Scen 5: Inuti det svarta hålet

PIRK

Hallå! Vi är tillbaka nu.

SMEGMO

Förlåt att vi åkte sådär. Vi tänkte inte klart. Kan ni förlåta oss?

De andra i besättningen kommer fram.

Männen har växt skägg och kvinnorna ser äldre ut.

MÄLK

Det var som...

TONG

Tiden har gått snabbare för de som var närmare svarta hålet. Och långsammare för oss eftersom vi var i rörelse...

LURK

Ni har varit borta länge. Nu är vi snart inne i svarta hålet.

DIMA

Det är kört.

SPUNK

Vad var det jag sa.

BINT

Vi vet inte vad som kommer att hända.

DIMA

Vi kommer att dö.

TONG

Förmodligen.

SMEGMO

Med största säkerhet.

MÄLK

Vi håller ihop in till slutet.

SPUNK

Ska du säga som bara stack.

LURK

Era skenheliga jävlar. Jag litade på dig Smegmo.

BINT

Och jag litade på dig Tong

Dima stirrar stint på Pirk och Mälk.

DIMA

Och jag fattar inte hur jag någonsin har kunnat lita på er. Ni är de mest värdelösa ledare jag någonsin har...

Ett öronbedövande brak. Alla ramlar. Lamporna släcks. En hypnotisk ljudatmosfär bereder väg för vad som komma skall.

Det går säkert en minut av mörker innan ljuset kommer på igen.

När lamporna tänds ligger alla karaktärer utspridda över scenen där de ramlat. De ligger orörliga - som dockor.

Plötsligt blir allt tyst och skådespelarna kommer fram från bakom publiken.

Medan deras "andra kroppar" ligger kvar på scenen banar skådespelarna sin väg ner mot scenen ifrån bakom den.

BINT

Är... Är det där vi?

De banar långsamt sin väg framåt genom publiken tills de står framför sina egna kroppar.

BENO

Vad är det som hänt? Vart är vi någonstans?

Pirk granskar kropparna.

PIRK

Det är vi!

TONG

Betyder det här att vi är... döda?

DIMA

Ja. Vi har dött och blivit spöken.

BINT

Inte nödvändigtvis.

TONG

Vad menar du?

BINT

Våra sinnen kanske har kommit till en annan dimension. Men våra kroppar är kvar i den dimensionen vi kom ifrån. Eller så har vi delat på oss. Ett har blivit två.

MÄLK

Ett har blivit två...

SMEGMO

Ett har blivit två...? Så vi är...

TONG

Så vi är inte döda?

SPUNK

Vi kanske kan se oss själva utifrån. Som ett test. För att vi ska lära oss något!

DIMA

Eller så är vi döda.

BENO

Tyst. Du ska alltid vara så negativ.

LURK

Ja. Dima håller alltid på. Han har tjatat om att det är kört hela tiden.

MÄLK

Han kanske hade rätt...

SMEGMO

Men vad betyder det här? Varför kan vi se oss själva?

De går alla fram och tar i sina kroppar.

LURK

Vad gammal jag ser ut!

TONG

Vad liten jag ser ut!

SMEGMO

Jag borde ha bantat...

BINT

Jag tycker att vi ser ganska fridfulla ut.

Pirk skrattar till.

PIRK

Kolla på Mälk! Vad rädd han ser ut.

Alla kollar på Mälks liggande kropp och skrattar. Utom Bint.

BINT

Det kanske är så man ser ut när man tror att man ska dö.

De blir tysta.

Men sedan skrattar Lurk till igen.

LURK

Och kolla på Tong. Hon ser ju jättedum ut.

Hon härmar hur Tong ligger.

De andra skrattar.

BENO

Kolla mig då. Jag ser ju helt konstig ut här ju.

Alla skrattar igen.

SMEGMO

Jaha... Vad händer nu då?

I samma stund släcks allt igen.

Kropparna försvinner.

Skådespelarna vaknar upp på golvet.

TONG

Vi är tillbaka.

MÄLK

I våra kroppar.

DIMA

Vi lever...?

SMEGMO

Vi lever

Alla andas ut och börjar sedan skratta. De skrattar ett tag och är bara trygga i vetskapen om att de överlevt. Till slut samlar sig Tong.

TONG

Vad händer nu då? Vart är vi?

BENO

Jag kollar styrpanelen.

Beno går ut ett kort ögonblick.

BINT

Jag undrar om vi är inne i det svarta hålet nu?

MÄLK

Jag kan inte fatta att vi har överlevt.

Beno kommer tillbaka.

BENO

Styrpanelen har helt ballat ur. Den fattar ingenting. Det går inte att starta rymdskeppet heller. Jag tror att det är trasigt.

MÄLK

Tusan också

PIRK

Det ser helt svart ut utanför.

LURK

Tänk om vi är i det svarta hålet fortfarande?

BINT

Eller i en ny dimension.

BENO

Jaha... vad ska vi göra då?

TONG

...vi... får... rösta?

LURK

Okej.

BENO

Vad finns det för förslag?

SMEGMO

Vi kan försöka klämma in oss allihop i nödkapseln och ta oss härifrån.

MÄLK

Eller så stannar vi här och ser vad som händer. Väntar ut...

TONG

Eller så åker vi två åt gången ut i nödkapseln och rekar vad som finns runt omkring. Jag och Bint kan börja. Sedan kommer vi tillbaka och hämtar er andra om vi hittar något.

De andra nickar.

BENO

Okej ska vi rösta då?

Alla nickar.

BENO

Hur många tycker Mälks förslag?

Bara Mälk räcker upp handen.

BENO

Hur många tycker Tongs förslag?

Alla inklusive Smegmo och Pirk och Dima räcker upp handen.

TONG

Då gör vi så. Jag och Bint åker och undersöker vart vi är någonstans.

Tong och Bint går och sätter sig i nödkapseln.

BINT

Lovar ni att ni kommer tillbaka den här gången?

Tong möter hennes svikna blick och ser henne lugnande i ögonen. Tong lägger sin hand på Bints axel.

TONG

Vi lovar.

MÄLK

Gott. Då ses vi snart.

Nödkapseln åker iväg.

SMEGMO

Okej. Och nu då?

PIRK

Ja. Och nu då?

BENO

Vi får väl sätta oss och vänta

DIMA

Jag kan inte fatta att vi lever...

LURK

Det är det nog ingen som kan.

SMEGMO

Ingen har varit med om det vi varit med om.

PIRK

Nej det har du rätt i.

De blir tysta.

Nödkapseln kommer tillbaka. Bint är inte kvar i den utan bara Tong.

PIRK

Är hon redan tillbaka?

SPUNK

Tiden går ju snabbare här du vet...

TONG

Vi har hittat en paradisplanet! Den är jättevacker och det finns hur mycket mat som helst! Kom! Bint är redan där! Hoppa in så åker vi!

Alla kommer mot Tong.

MÄLK

Det låter ju helt otroligt. För bra för att vara sant.

TONG

Det är sant! Ni skulle bara se hur mycket träd och frukter och vackra djur det finns på den här planeten!

DIMA

Så det är inte kört...

LURK

Det löste sig till slut.

MÄLK

Där ser ni. Vi måste hålla ihop. Det är bra att samsas ibland.

TONG

Men det är bra att bråka också. Lufta sina åsikter.

SMEGMO

Och att alla kan få ha något att säga till om.

TONG

Japp.

MÄLK

Jo, ni har nog rätt. Men man måste vara överens om något. Man måste ha en gemensam grund. Annars kan man inte ta några beslut alls.

PIRK

Nä, då bråkar man bara.

BENO

Det stämmer nog också.

TONG

Hörni, bra jobbat. Vi klarar oss väl utan Superhjärnan tycker jag

SMECK

Det tycker jag med.

LURK

Jag också.

MÄLK

Jo, det gör vi faktiskt.

DIMA

Vi kanske inte behöver Superhjärnan... trots allt.

TONG

Om han nu någonsin fanns.

De ser på Mälk. Mälk svarar inte. Smegmo sträcker fram en hand och alla andra lägger sina händer på hans som ett fotbollslag gör för att peppa upp sig innan en match. Men Spunk sitter på kanten och är inte med. Han har händerna i kors och ser sur ut.

SMEGMO

Spunk. Kom igen då. Du också.

LURK

Ja, kom igen nu

TONG

Ja. Kom igen Spunk. Du är också med!

Spunk mjuknar.

SPUNK

Okej då

.

Han går upp och lägger sin hand på de andras.

ALLA I KÖR

Åååååh hej!!!

SLUT

10 000 COLABURKAR

av
Alva Hagström

Karaktärer:

VILGOT

VILGOT 2*

ALEX

SAGA

FRÖKEN

ELIN

HANNA

ADRIAN

ELIAS

*Vilgot 2 är Vilgots *inre / alter ego*. Karaktärerna spelas av två olika skådespelare.

DEL 1

Prolog

*Boyfriend - Justin Bieber spelas, Vilgot och alteregot Vilgot 2 dansar i deras sovrum.
Vilgot är klädd i pyjamas Vilgot 2 som en popstjärna.*

ALEX ropar

Vilgot vi behöver gå nu! Kommer du?!

Inget svar

ALEX ropar

Hallå! VILGOT!!

VILGOT

Jag kommer!

VILGOT 2

Åh sicken tråkmåns! Strunta i henne, vi måste repa ju.

VILGOT

Nej hon har rätt, jag måste gå.

VILGOT 2

Tror du Justin måste gå till skolan? Tror du hans struntar i att repa? Ha? Du kommer ju aldrig bli känd om vi inte övar.

VILGOT

Okej, en liten stund till då.

Alex öppnar dörren.

ALEX

Kom nu. Mamma sa att du får plocka upp diskmaskinen hela veckan annars.

Vilgot börjar packa sina saker.

VILGOT 2

Ja ja ja, bla bla bla.

ALEX

Skynda dig då!

Scen 1 - I klassrummet

Vilgots namn står skrivet på tavlan. Alla de andra eleverna pratar om honom. Vilgot 2 sitter högt uppe i ett hörn.

FRÖKEN

Godmorgon! Hallå, kan vi få lite tystnad. Tack. Jag hoppas alla har haft en bra helg och är redo för en ny skolvecka. Så, idag välkomnar vi även en ny klasskompis, VILGOT! Vi kan väl gå en namnrunda. Säg vad ni heter och vad ni gillar att göra på fritiden. Elias börjar du.

ELIAS

Jag heter Elias och jag gillar att spela fotboll.

ADRIAN

Jag heter Adrian. Och jag gillar också att spela fotboll.

VILGOT 2

Tråkigt! Fotboll är sämst.

HANNA

Jag heter Hanna och jag gillar att rida.

ELIN

Elin, och jag tycker om att pyssla och baka.

VILGOT 2

Det är din tur, säg något...

VILGOT

Jag heter Vilgot och...

VILGOT 2

Uppenbarligen (*pekar mot tavlan*) heter du Vilgot, och du gillar att...

Vilgot 2 gör ett coolt danssteg som avslutet på meningen.

VILGOT

...att spela också fotboll. Jag gillar också att spela fotboll.

VILGOT 2

Va?! Nej, du är urusel på fotboll. Du gillar att dansa. Å Justin och Erik Saade, fast mest Justin.

SAGA

Jag heter Saga och jag gillar sjunga och spela gitarr.

Vilgot 2 stirrar drömskt på Saga, Vilgot försöker dölja sin förtjusning.

FRÖKEN

Va härligt med en fotbollsspelare till, då kommer du inte ha några problem med att passa in här. Och mitt namn är ju-

VILGOT 2

FRÖKEN, ja vi vet. Det är ganska uppenbart. Vilgot, ser du vad jag ser?

VILGOT

Mhm, sluta stirra så. Hon kommer tycka du är konstig.

FRÖKEN

Då så, glöm inte idrottskläder på onsdag och svenskaläxan på fredag. Discot som 9:orna anordnar är om 3 veckor, men anmälan ska in senast onsdag nästa vecka. Björnarna har matte efter rasten och Älgarna har engelska, Vilgot du är en björn.

VILGOT 2

Saga! Vad är Saga? Älg eller Björn? Älg eller Björn?! Hallå. Ska du inte fråga? Är hon en Älg eller Björn?

Rummet töms, Vilgot går sist ut med Vilgot 2 studsandes efter.

Scen 2 - På fritids

De andra barnen står i en klunga när Vilgot kommer in. Han vet inte riktigt hur han ska bete sig, utan håller sig i utkanten tills de andra barnen tar kontakt med honom.

ADRIAN

Vilgot. Ska du stanna på fritid?

VILGOT

Ja, Alex, min storasyster kommer och hämtar mig när hon slutat.

HANNA

Vi tänkte vara i Lilla rummet, vill du följa med?

VILGOT

Vad ska ni göra?

ELIAS

Ryskaposten eller något. Ska du med eller inte?

VILGOT 2

Ryskaposten? Fråga om vi kan sjunga singstar istället.

Saga kommer in

VILGOT

Kul! Det är min favoritlek!

VILGOT 2

Du har aldrig kört ryskaposten... Vänta nu, var inte det leken som Alex berättade om. När hon och den där tjejen -

VILGOT

Eller inte min favorit lek, alltså fotboll är ju min favorit. Eller ja, det är ju ingen lek, jag leker inte som man gjorde på dagis.

SAGA

Jag skrev på tavlan att vi skulle vara i Lilla Rummet. Men Frans och de skulle ha det efter mellis så vi får skynda oss.

Scen 3a - Lilla rummet

ELIN *håller för Adrians ögon*
Den?

ADRIAN
Nej.

ELIN
Den?

ADRIAN
Nej.

ELIN
Den då?

ADRIAN
Aaa.

Elin pekar på Elias. De andra deltagarna kämpar med att inte fnissa.

ELIN
Okej, handtag, famntag, klapp eller kyss?

ADRIAN
Famntag.

Elin släpper händerna för Adrians ögon.

ELIAS
Va fan valde du mig för? Är du bög eller?

ADRIAN
Haha, nej. (*Imiterar en tjejröst*) Kom hit nu, jag vill kramas.

Adrian slänger sig på en mycket obekväm Elias, delar ut en tillgjord kram och avslutar med en ryggdunk.

ELIN

Kan vi inte köra något annat nu?

SAGA

Som vadå?

HANNA

Jag såg en film där de körde en lek som heter *Seven minutes in heaven*. Man snurrar en flaska och bestämmer två personer som ska vara själva inne i ett rum i 7 minuter. Och så får man göra vad man vill typ.

ELIAS

Alltså *exakt* vad man vill?

HANNA

Både måste ju så klart vilja. Och det finns ingen här inne som vill göra *det du tänker på* med dig.

Elias börjar jucka och Adrian stönar, innan de båda bryter ut i skratt.

SAGA

Men gud va ni är omogna!

ELIN

Jag tycker det låter ganska kul. Saga får börja, för hon har inte varit på jättelänge. Så hon och den som flaska pekar mot.

ADRIAN

Men 7 minuter är aslänge, vi kör 3 istället.

Flaskan snurras av Saga och pekar mot Vilgot. Ljudet av en stjärnvinst hörs.

VILGOT 2

Vald! Du blev vald! Tacka övre makter. Detta är din chans med Saga. Va cool. Som Justin. Åh tänk om du blir hennes kille. Då kan du spela Boyfriend för henne. Visst har han de guldiga skorna på sig i den musikvideon. Förlåt, de *skitsnygga* guldiga skorna.

Vilgot 2 börjar nynna början på "Boyfriend".

*"If I was your boyfriend, I'd never let you go
I can take you places you ain't never been before
Baby take a chance or you'll never ever know
I got money in my hands that I'd really like to blow
Swag, swag, swag on you..."*

VILGOT 2

Nej, fokus. Saga, ensam, 3 minuter, enda chans, stay cool.

Scen 3b

Vilgot och Saga sitter själva mittemot varandra i Lilla rummet. Stämningen är spänd och pirrig. Vilgot 2 irrar nervöst runt i rummet medan de andra barnen tjuvlyssnar utanför.

SAGA

Så, vad vill du göra?

VILGOT

Jag vet inte riktigt. Vad vill du?

SAGA

Eh, jag vet inte heller. Vi kan ju bara sitta här.

VILGOT 2

Okej, vi behöver en intressant fråga här. *Vad åt du till frukost?* Klassisk, men tråkig. *Hur känns det?* För sportig och opersonlig. Nu vet jag. Fråga om hon är älg eller björn!? Älg eller björn?

VILGOT

Älg eller björn?

SAGA

Ursäkta?

VILGOT

Är du med i Älgarna eller Björnarna?

SAGA

Björnarna, satt ju bakom dig förut.

VILGOT 2

Attans, det visste vi ju egentligen.

SAGA

Har du pussat någon någongång?

VILGOT

Nej. Har du?

VILGOT 2

Klart hon har! Fråga om hon gillar Justin istället.

SAGA

Adrian 4 gång, Elias 2 och Rasmus 1 men det var på kinden. (paus) Så, vilket fotbollslag hejar du på?

VILGOT 2

Fotbollslag, fotbollslag. Vad kan vi för fotbollslag? Ronaldo, visst spelar han fotboll. Ta hans lag.

VILGOT

Ronaldo. Eller ja, det laget han spelar i men han är lite mellan gig just nu.

SAGA

Trodde han spelade i Real Madrid.

VILGOT *byter generad samtalsämne*

Vad gillar du för musik?

SAGA

Jag lyssnar mest på Taylor Swift och Lady Gaga. Och Justin Bieber såklart.

VILGOT 2

Herregud! Det blir inte bättre än såhär. Vilgot, jag tror du har träffat din framtida fru. Jag hör "One less lonely girl" spelas av kyrkklockorna.

VILGOT

Ah, lyssnar inte så mycket på någon av dem.

VILGOT 2

VA? Vad håller du på med? Varför ljuger du? Nu har du ju förstört alltihop.

SAGA

Ah okej.

Det bankar på dörren utifrån.

ADRIAN

30 sekunder kvar.

ELIAS i rytmen av en hejramsa

Kom igen Vilgot, kom igen!

Det byts en blick, och Saga och Vilgot närmar sig en puss.

VILGOT 2

NEJ! Stopp. AVBRYT. Jag vågar inte. Jag vill inte.

Vilgot drar sig hastigt tillbaka.

SAGA förnärmad

Vad är det för fel på dig?

VILGOT

Förlåt, det va inte meningen. Vi kan försöka igen.

SAGA

Skulle inte tro det. Du är ju bara feg och barnslig.

Saga lämnar rummet och öppnar dörren abrupt.

VILGOT *desperat*

Snälla vänta! Jag älskar faktiskt Justin, och jag tycker du är jättesöt och...

De andra barnen hör Vilgots desperata försök till att rädda situationen, skrattar och lämnar sedan scenen.

VILGOT *till VILGOT 2*

Aahh, varför kan du aldrig vara lite cool? Du förstör ju allt!

Vilgot lämnar bestämt rummet med en skamsen Vilgot 2 bakom sig.

Scen 4

Alex och Vilgot har precis kommit hem från skolan och sitter i köket för att äta mellis.

ALEX

Hur var första dagen då?

VILGOT

Helt okej.

VILGOT 2

Hon kommer märka att du ljugar direkt. Förlåt, det var inte meningen att skämma ut dig, men jag tror inte vi var helt redo och...

Vilgot signalerar till Vilgot 2 att hålla tyst.

ALEX

Okej.

VILGOT

Hur var din dag?

ALEX *skämtsamt*

Ah, ganska standardmåndag. Bråket mellan Theas och Viktorias gäng fortsatte. Idag hade alla som hejar på Thea ritat ett stort T på handen för att visa sitt stöd, vilket såklart gjorde Viktoria gänget pissed så de strök över alla T:n de kunde hitta i matteboken för att visa att de inte bryr sig.

VILGOT

Hahaha, okej.

ALEX

Ska bli såå skönt att sluta i den här klassen om typ sådär 54 dagar, 16 h och 43 min.
(paus) Så hur var första dagen egentligen? Du dansar ju inte hem direkt.

VILGOT

Den va bra. Jag, eh, ja. Vi körde ryska posten på fritids och sen seven minutes in heaven, fast 3 minuter istället för 7 var för lång tid tyckte Adrian, en kille i min klass. Och

VILGOT forts.

då blev jag vald tillsammans med en tjej som heter Saga, och det var ganska stelt, men sen pussades vi nästan.

Vilgot 2 ut.

ALEX

Vadå nästan?

VILGOT

Ja, jag fegade ur och drog mig undan och då blev hon sur så jag sa typ förlåt och jag gillade henne. Och då hade dörren öppnats så alla andra såg - så jag kommer inte gå till skolan imorgon eller någonsin igen, det är för pinsamt.

ALEX

Och du gillar den här Saga eller?

VILGOT

Ja, hon är väl söt och så.

ALEX

Så nu har du gjort bort dig inför i din klass, plus skämt ut tjejen du gillar?

VILGOT

Och jag ljög också om att jag gillade fotboll.

ALEX

Åh nej, en sådan skam. Bäst att du ber om att bli hemundervisad.

VILGOT

Men sluta.

ALEX

Nä, jag fattar. Men du måste gå tillbaka, strunta i dem och hitta några riktiga vänner istället. Kom ihåg att man inte kan vara populär utan att var dötrist.

Vilgot sitter kvar vid köksbordet och tuggar frustrerande på sin macka, Alex går till sitt rum.

Scen 5a - Vilgots rum

Vilgot ligger på sin säng, funderar och rullar fram och tillbaka.

VILGOT

Alex har rätt. Jag vill inte vara populär ändå, de är bara tråkiga människor som är det. Alla kända var ju nördar eller mobbade i skolan, de vet ju alla.

VILGOT 2

Jag håller med. Men vad ska vi göra då? Det behöver vara något storslaget. Typ hålla en stor presentation i matsalen, med ett känslomässigt tal som slutar i ett sångnummer och sen börjar alla sjunga med och rektorn gråter och alla tycker du är ascool och bäst i världen.

VILGOT

Fast jag gillar ju fortfarande Saga. Jag kanske ska börja med att prata med henne, försöka säga förlåt.

VILGOT 2

Jag tycker min idé är bättre, men viss, gör du som du vill. Låt den tråkiga Vilgot bestämma.

Scen 5b

Lektionen är precis slut och klassrummet övergår i ett vimmel av elever, papper och ryggsäckar.

VILGOT

Saga, kan jag få prata med dig en stund?

Får inget svar.

VILGOT

Snälla?

SAGA

Visst.

VILGOT 2

Oh boy.

De sätter sig och väntar tills resten av klassen har gått ut. Adrian och Elisa går förbi, busvisslar och pekar retsamt.

ELIAS (*imiterar Vigot*)

Åh! Saga, du är jättesöt. Jag tror jag älskar dig! Ska vi gifta oss?!

ADRIAN (*imiterar Vigot*)

Jag ÄLSKAR också Justin Bieber.

SAGA (*till Adrian och Elias*)

Sluta. (*till Vilgot*) Vad vill du prata om?

VILGOT

Jag ville bara be om ursäkt för igår.

SAGA

Mhm.

VILGOT

Det var inte meningen att göra dig obekväm eller så...

SAGA

Skulle jag varit den som var obekväm?

VILGOT 2

Jag håller faktiskt med henne här.

VILGOT

Nej, men jag menade bara att det blev kanske lite dumt och jag tror det var mitt fel, så jag vill säga förlåt. Och sen undrar jag om du vill ses någon gång efter skolan?

SAGA

Jag tror inte det.

VILGOT

Kanske fika?

VILGOT 2

Bra, mutor av rätt slag kan verkligen vara avgörande i en sån här situation.

Saga blir tyst en stund.

SAGA

Vilgot, du är schysst och så men vi kommer bara vara kompisar du förstår det va.

VILGOT

Ja, det var det jag menade också.

VILGOT 2

Visst, Lover-boy.

SAGA

Okej, vi kan ses idag efter skolan. Men vi kan inte vara hemma hos mig.

VILGOT

Du får gärna följa med mig hem.

Vilgot 2 står och gapar samt gestikulerar av glädje och förvåning. Saga lämnar klassrummet med Vilgot strax efter sig.

VILGOT 2

Asså jag trodde aldrig...

DEL 2

Scen 6a - Vilgots rum

Saga, Vilgot och Vilgot 2 sitter på golvet på Vilgots rum och äter mellanmål.

SAGA

Fina planscher.

VILGOT 2

Vi vet, varför skulle vi ha satt upp dem annars.

VILGOT

Tack. (paus) Vill du ha mer macka?

Vilgot 2 går undan för att sätta sig och halvt tjuvlyssna.

SAGA

Nej det är bra tack. Du gillar verkligen Justin va?

VILGOT

Ja, han är min största idol.

SAGA

Varför?

VILGOT

För han gör jättebra musik och inspirerar människor. Han förstår en och får en att inte känna sig ensam. Jag vill också göra det för någon. Vad vill du bli när du blir stor?

SAGA

Jag vet inte riktigt ännu.

VILGOT

Men du gillade väl också musik?

SAGA

Ja, men jag vet inte om jag är tillräckligt bra för att jobba med det. Jag vill kanske bli lärare, men jag vet inte säkert.

VILGOT

Jag tror du är tillräckligt bra. Men lärare låter också kul, få vara inne på rasten och sånt. Du kanske kan bli musiklärare?

SAGA

Ja, kanske det. Det vore ganska roligt tror jag.

Tystnad

SAGA

Har du någonsin varit kär Vilgot?

VILGOT 2

Shiiit! Här går vi rakt på sak.

VILGOT

Eh, jag vet inte. Varför frågar du?

SAGA

Jag bara undrar. Alla andra killar i klassen är för omogna för att kunna ta en sån fråga seriöst.

VILGOT

Ja, jag vet inte. Inte kär kär kanske. Jag gillade en tjej i min förra klass ett tag, men hon dumpade mig efter att vi varit ihop i par veckor. Har du?

VILGOT 2

Majken, just det. Du var hjärtekrossad. Satt och kollade på "The Notebook" 7 gånger om med Alex och ett 2 L glasspaket om jag inte minns fel.

SAGA

Nej. Jag tycker det verkar lite läskigt tror jag. Men det kanske bara är för att jag inte träffat den rätta.

VILGOT

Men du hade väl varit tillsammans med massa killar?

VILGOT 2 (*till Vilgot*)

Så säger man väl inte?

SAGA

Eh, nej. Jag har bara varit tillsammans med Adrian, men jag är inte kär i honom. Jag tror jag bara var det för att vara cool. Säg inte det till någon dock, jag tror kanske han gillar mig på riktigt.

VILGOT

Lovar.

SAGA

Hur känns det? Att vara kär alltså?

VILGOT

Det är pirrigt. Lite som om man hade kolsyra i hela kroppen. Allt är bubbligt liksom. Men jag tror kanske jag kände 12 av 100 colaburkar för tjejen i min förra klass. Är man kär på riktigt tror jag man känner 10 000.

Tystnad. En gitarr hörs spela från ett annat rum.

SAGA

Vem är det som spelar?

VILGOT

Antagligen Alex, min storasyster.

SAGA

Spelar fler i din familj instrument?

VILGOT

Ja, allihop. Vi brukar spela ihop ibland, det är skitkul.

SAGA

Lyckost dig. Önskar också att mina föräldrar spelade instrument. Jag tror inte ens de vet att jag gör det.

VILGOT

Vill du spela nu? Med Alex?

VILGOT 2

Snälla säga ja.

SAGA

Tror du hon vill det. Hon är ju jätteduktig...

VILGOT 2

Skitsamma. Vi vill iallafall höra sig spela, så Alex får spela oavsett om hon vill eller inte.

VILGOT

Ja, kom nu!

Scen 6b - Alexs rum

Alex sitter inne på sitt rum och spelar gitarr. Vilgot, Vilgot 2 och Saga kommer in. Vilgot 2 är lika ivrig som en uppspelt hundvalp.

VILGOT

Hej, får vi vara med och spela? Saga här är jätteduktigt på att sjunga och spela gitarr.

VILGOT 2

Snälla, snälla, snälla.

ALEX

Visst, hon kan låna mammas.

Vilgot går och hämtar en gitarr.

SAGA

Tack så mycket. Du spelade jättefint förut, kan du lära mig? Vad var det för låt?

ALEX

Hahah, tack så mycket. Det va faktiskt något jag kommit på själv. Men vi kan börja med något du kan, vad vill du köra?

VILGOT 2

Det här kommer bli så bra!

Vilgot kommer tillbaka med en extra gitarr. De börjar spela ihop alla 3. Alex gitarr, Saga på gitarr och sång och Vilgot på sång. Vilgot 2 dansar runt och showar.

Scen 7a

Vilgot ligger och sover i sin säng. Det är tidig morgon, någon vecka efter att Saga hälsade på första gången. Vilgot 2 kan inte sova utan ligger rastlöst på fotändan och försöker desperat lista ut varför Saga inte velat följa med någon mer gång.

VILGOT 2

“Hej, vill du hänga med hem efter skolan imorgon? Vi kanske kan spela lite ihop. /Vilgot :)” “Kan int imoron.” “Hej, vill du hänga med hem efter skolan imorgon? Vi kanske kan spela lite ihop. /Vilgot :)” “Kan int imoron.” Jag fattar inte. Hon kan aldrig längre. Du skrev ju inget fel, la till och med en emoji. Du kanske ska skriva igen? Eller verkar du för desperat då?

VILGOT

Men kan du snälla sluta tänka. Jag försöker faktiskt sova här och du bara ligger och ältar. Vi delar faktiskt huvud, om du inte kommer ihåg det.

VILGOT 2

Sorry. Tror du att det är Adrian som inte tillåter henne att vara med dig? Men de är väl inte ens ihop? Hennes kompisar tycker ju inte heller om oss direkt. Än sen då, hon-

VILGOT

Klaffen Vilgot. Släpp det. Hon vill inte hänga med oss. Det är hennes beslut, respektera det bara.

VILGOT 2

Ja, ja. Lugna dig.

Efter en kort tystnad ringer alarmet på Vilgots mobil. Vilgot 2 har nu somnat om.

VILGOT

Men kom nu då. Du var ju jättepigg alldeles nyss.

VILGOT 2

Det var ju flera minuter sedan.

Scen 7b

Vilgot och Alex sitter i köket. Vilgot och Alex äter en snabb frukost innan skolan. Vilgot 2 är tröttast av alla och masar sig runt i köket.

ALEX

Godmorgon.

VILGOT 2

Shhh, inte innan juice.

VILGOT

Morgon.

ALEX

Mamma sa att hon jobbar sent ikväll så ta med nycklar.

VILGOT

Ah okej, vart-

VILGOT 2

Tyst. Inte ett ljud till innan jag fått i mig socker tack.

Vilgot + Vilgot 2 dricker juice.

VILGOT 2

Aaaa. Så fortsätt.

VILGOT

Vart ska du då?

ALEX

Iväg.

VILGOT 2

Iväg vart?

VILGOT

Iväg vart?

ALEX

Bara iväg, spelar väl inte dig någon roll.

VILGOT

Nej nej, förlåt att ens jag frågade.

VILGOT 2

Tror du hon ska på en dejt?

VILGOT (*till Vilgot 2*)

Kanske.

VILGOT 2

Men med vem?

VILGOT (*till Vilgot 2*)

Ingen aning.

ALEX

Du kanske kan ta med en kompis hem eller något. Kanske Saga?

VILGOT

Jag har redan frågat henne, hon kan inte.

ALEX

Kan inte, eller vill inte?

VILGOT

Spelar ingen roll, hon ska inte med hit iallafall.

VILGOT 2

Tror du de ska... (*gör pussljud*)

Vilgot skrattar åt Vilgot 2s fjantiga imitation och råkar spotta/fnysa ut flingorna över bordet.

ALEX

Vad gör du? Äckel!

Vilgot 2 övergår från pussljudet till att göra parodi av Alex, Vilgot fortsätter skratta.

ALEX

Men kan du sluta!? (...) Lägg av då. Sluta bete dig som om du vore fem.

Vilgot och Vilgot 2 lyssnar på Alex men struntar fullständigt i vad hon säger. Alex får till slut nog, tar Vilgots skål och håller kvarstående mjölk och flingor över honom.

VILGOT

Vad fan gör du?

Alex gapskrattar av förtjusning och hämnd.

VILGOT 2

Ta henne!

Vilgot och Vilgot 2 jagar Alex ut ur köket.

Scen 8a

Det är första lektionen, Vilgot och Vilgot 2 sitter i klassrummet tillsammans med de andra eleverna.

FRÖKEN

Då ska vi se. Kan vi få lite tystnad, så ska jag börjar ta närvaro.

VILGOT 2

Du luktar fortfarande mjölk.

Vilgot tittar irriterat på Vilgot 2 som är helt uppe i sina egna tankar.

VILGOT 2

Barnslig. Barn-slig. Baaarn-sliiiiig.

VILGOT

Schh.

VILGOT 2

En lite fråga bara, varför umgås vi aldrig med Saga i skolan? Alltså, hon skulle aldrig ens vara i samma rum som oss om det fanns andra där. Särskilt inte om de andra var någon från klassen. Och nu följer hon ju inte med oss hem heller?

VILGOT

Det gör hon visst. Och vi sitter ju i samma rum nu.

FRÖKEN

Hanna?

HANNA

Här.

VILGOT 2

Ja men har ni någon form av kontakt?

VILGOT

Nä, kanske inte. Men det spelar väl ingen roll.

FRÖKEN

Elin var sjuk. Saga?

SAGA

Ja.

VILGOT 2

Men varför? Vi hade ju jättekul ihop.

FRÖKEN

Adrian?

ADRIAN

Inte här.

FRÖKEN

Jaså, du ser ut att vara här iallafall. Elias?

ELIAS

Nä jag är borta med Adrian.

VILGOT (*till Vilgot 2*)

Men gud. Är det så himla viktigt för dig går jag fram och pratar med henne nu då.

VILGOT 2

Jag tycker bara det är lite märkligt kanske.

FRÖKEN

Vilgot? Vilgot?

VILGOT

Ja, jag är här.

FRÖKEN

Jag ser det. Men varför står du upp?

VILGOT

Eh, förlåt, jag skulle bara sträcka på mig.

ADRIAN

Är det ett nytt dansnummer på g?

ELIAS (*imiterar Vilgot*)

Det här är till dig Saga: "Baby baby baby oh! I'm like baby baby baby no!"

FRÖKEN

Tysta! Ni låter väldigt mycket för att inte vara här. Bara sätt dig ner igen Vilgot så vi kan fortsätta.

Lektionen fortsätter och fröken delar ut uppgifter. När Saga sedan bestämmer sig för att gå och vässa sin penna göra Vilgot ett andra försök till kontakt. Vilgot 2 sitter kvar vid bänken för att observerar och heja på.

Scen 8b

VILGOT

Hej!

Saga ignorerar honom och fortsätter vässa sina pennor.

VILGOT

Vill du följa med mig hem någon gång denna veckan? (*Saga fortsätter ignorera Vilgot*)
Jag har snart lärt mig ackorden till den där låten du visa.

Saga fortsätter vässa.

VILGOT

Jag tänkte att vi kanske kunde spela ihop på skoldiscot nästa vecka.

SAGA

Sluta prata med mig.

VILGOT

Jag undrar bara om du vill spela ihop.

SAGA

Varför skulle jag vilja det?

Saga sneglar bort mot Adrian och Elias som upptäckt konversationen mellan henne och Vilgot.

VILGOT

För det verkade åtminstone som att du tyckte det var kul förra gången.

SAGA

Jag vet inte vad du pratar om.

Saga börjar gå tillbaka till sin plats.

VILGOT

Vadå inte vet vad jag pratar om?! Du var ju hemma hos mig, och vi spelade ihop med Alex.

SAGA

Har jag ju inte. Bara för att din enda kompis är din jättekonstiga storasyster behöver du inte inbilla dig annat.

VILGOT

Inbilla mig vad?

ADRIAN

Aj aj aj, den sved.

ELIAS

Kärlek börjar ju med bråka och slutar med barnvagn!

Klassen skrattar. Fröken försöker få tillbaka lugnet och Vilgot sätter sig ledsamt och skamset på sin plats.

ADRIAN
Sooopa!

VILGOT 2
Jag vill inte säga vad var det jag sa men...

VILGOT
Käften. Kan du vara tyst och bara försvinna.

Scen 8c

Lektionen är över och klassrumsvimlet börjar ännu en gång. Adrian och Elias möter upp Vilgot.

ADRIAN
Så, är du kär i Saga?

VILGOT
Nej det är jag inte, vi är bara kompisar.

ELIAS
Det verkar inte som att Saga tycker det.

ADRIAN
Nä, så låt henne var. Hon vill inte hänga med sånna som dig.

VILGOT 2
Och hon vill inte var tillsammans med sånna som dig.

VILGOT (*till Vilgot 2*)
Schhh, varför säger du så. Bara va tyst och gå.

ADRIAN

Sa du något?

VILGOT 2

Hon vill inte-

VILGOT (*till Vilgot 2*)

TYST.

ADRIAN

Kan du inte prata längre eller vad fan är det för fel på dig?

VILGOT

Jo, det kan jag.

ADRIAN

Så är du kär i Saga eller inte?

VILGOT

Nej det är jag inte.

ADRIAN

Tänkte väl det.

VILGOT

Men hon är inte kär i dig heller.

ADRIAN

Vad sa du?

VILGOT 2

Ha! Sanningen, han sa sanningen!

Elias har trycker upp Vilgot mot väggen. Saga och Hanna går förbi. Hanna fnittrar och pekar.

ELIAS

Passa vad du säger, horunge.

Elias och Adrian släpper Vilgot och går efter tjejerna istället.

VILGOT 2

Idioter!

Scen 9

Hemma i Vilgots rum. Vilgot och Vilgot 2 sitter och plinkar frustrerande på en gitarr när Alex kommer in. I luften ligger det kvar en spänning sedan morgonens tjafs. Ur den uppstår ett bråk mellan Alex och Vilgot som gestaltas i en boxningsring där Vilgot 2 är "kommentator". Uppvärmningen börjar.

ALEX

Hej, jag tänkte bara säga att jag är hemma nu.

Utan att bekräfta att han ser Alex svara Vilgot med en minimal nickning.

ALEX

Hallå?

VILGOT

Vad?

ALEX

Du kan väl iallafall svara mig. Har du käkat?

VILGOT

Ja det har jag.

ALEX

Bra.

Alex stänger dörren, men öppnar snart igen. Matchstart.

ALEX (*tröttsamt*)

Va, har det hänt något?

VILGOT

Nej.

ALEX (*rettsamt, teatralt*)

Är det något med Saga eller? Besvara hon inte din kärlek? Rosor är röda, violer är blå.
Vilgot blottade sitt hjärta, men blir ignorerad ändå.

VILGOT

Nej, bara gå.

ALEX (*rettsamt*)

Jag vill bara hjälpa dig med livets svåra frågor.

VILGOT

Men kan du hålla tyst eller?

VILGOT 2

Än så länge en jämn match, dock fick Alex en något bättre start.

VILGOT

Och som om att du skulle kunna hjälpa mig.

ALEX

Jag tänkte bara att du kanske ville prata om det. Något har ju uppenbarligen hänt.

VILGOT 2

Ja men UPPENBARLIGEN vill vi ju inte det. (*Återtar sitt fokus som kommentator*) Förlåt, en tuff smäll för Vilgot.

VILGOT

Men nej, jag vill inte prata för inget har hänt.

ALEX

Om det som "inte har hänt" handlar om Saga, tycker i alla fall också jag att det är jättekonstigt att hon bara började ignorera dig.

VILGOT 2

Wow, snygg left hook. Nu börjar det se mörkt ut för Vilgot. Han behöver en starkare comeback.

VILGOT

Men jag vill inte höra. Du vet ingenting ändå.

ALEX

Nä okej, men det kommer ju inte bli direkt bättre av att du bara ligger här.

VILGOT

(Imiterar Alex) Jag vet inte Natalie, vad skulle folk säga om de såg oss ihop? Jag vet att jag säger till alla andra att man ska vara sig själv och inte bry sig om vad folk tycker, men jag är inte det själv! Kan vi inte vänta lite till?

VILGOT 2

Åh, he strikes again. Dags att vifta bort fåglarna kring huvudet Alex.

ALEX

SLUTA. Du vet inte vad du pratar om.

VILGOT

Nä, och det vet inte du heller.

Matchen sätts på paus, de båda spelarna är mycket trötta. Alex beger sig ut till omklädningsrummet (lämnar scenen) och smäller i dörren.

VILGOT 2

Jag vill också smälla i något. Eller skrika, jag vill skrika.

Vilgot börjar skrika in i en kudde samtidigt som Vilgot 2 kastar runt kläder och skriker rakt ut i rummet.

Scen 10a

Vilgot ligger på sängen och lyssnar på musik när det knackar på dörren.

VILGOT 2

Vem är det? Mamma är väl inte hemma ännu och Alex skulle inte knackat så tyst.

VILGOT

Skitsamma, jag vill ändå inte prata med någon.

Dörren öppnar sig och Saga kliver in.

SAGA

Hej.

VILGOT 2

Vad gör hon här? Och måste hon vara skitsnygg hela tiden.

VILGOT

Vad gör du här?

SAGA

Jag ville bara fråga dig en sak, och prata om vad som hände i skolan idag.

VILGOT

Glöm det.

SAGA

Du förstår inte, det är inte lika lätt för mig som det är för dig. Mina föräldrar vill egentligen inte att jag ska vara här, och definitivt inte hålla på med musik.

VILGOT 2

Hennes föräldrar? Ah, visst, och hennes icke-existerande hund åt upp hennes läxa och mormor dog för tredje gången det var därför hon skolkade från skolan i tisdags.

VILGOT

Okej. Men dina föräldrar vet ju inte vad du gör i skolan. Så varför kan vi inte umgås där?

VILGOT 2

Bra fråga.

SAGA

Jag vet inte riktig, det är svårt. Jag är liksom en Saga med dig, en i skolan och en annan hemma och de passar inte alltid ihop.

VILGOT

Vadå en Saga här och en där?

SAGA

Det är svårt att förklara, du är ju bara dig själv hela tiden.

VILGOT 2

Nja inte alltid, då hade jag fått bestämma betydligt mer.

VILGOT

Å jag hatar det.

VILGOT 2

VA? Men är inte jag ditt sanna jag? Hatar du mig?

SAGA

Va nej, alltså det är en bra sak. Man ska vara sig själv, men det är svårt för man bryr sig om vad andra tycker eller så kanske man inte vet vem man är.

VILGOT

Än sen då. Att vara sig själv är bullshit. Jag har inga kompisar, främlingar på stan tycker antagligen att jag är skum, ja inte ens min egen pappa vill lära känna mig. Och inte du heller för den delen. Det enda som händer om man är sig själv är att man blir mobbad, utstött och ensam.

VILGOT 2

Har jag fattat helt fel? Vem är jag då?

SAGA

Är det väl inte, alla kändisar är sig själv och pratar ju jättemycket om det.

VILGOT

Jag bryr mig ändå inte. Bara gå, jag vill inte vara med dig.

VILGOT 2

Är du säker på det? Hon verkar ju ledsen.

SAGA

Men jag ville också fråga-

VILGOT

Vad, vad vill du fråga mig?

SAGA

Ska du gå på discot på fredag?

VILGOT

Jag tror inte det.

SAGA

Men, varför inte?

VILGOT

För jag vill inte. Bara gå nu, okej. Varför undrar du ens, du kommer ju ändå bara hänga med Elias och Adrian och dem, och låtsas som att jag inte finns.

VILGOT 2

Okej, det är nog bäst om du förbli tyst nu innan du säger något du ångrar ordentligt.

SAGA

Jo men jag vill ju ändå att du kommer. Kan vi inte spela lite ihop nu istället? Kanske något av Justin?

VILGOT

Fuck Justin, fuck skoldiscot och fuck you.

Saga fryser en kort stund innan hon går.

VILGOT 2

Nä, nu gick du för långt. Detta är definitivt inte den Vilgot som jag är.

Vilgot 2 håller för öronen och låtsas inte höra mer. Saga har lämnat rummet och Vilgot sitter ensam kvar på sängkanten. Han sätter på sig lurarna igen och lyssnar på "Born To Be Somebody" - Justin Bieber.

Scen 11

Nästa dag. Vilgot slänger frustrerat ryggsäcken på golvet och sätter sig motvilligt med svenskaläxan. Vilgot 2 sitter sig plikttroget på golvet.

VILGOT 2

Nu orkar jag inte mer.

VILGOT

Va?

VILGOT 2

Nej, jag orkar inte deppa. Jag orkar inte vara arg och ledsen och bråka med folk längre. (...) Hela grejen med Alex och Saga, det är inte värt det. Jag vet att du också tycker det, innerst inne.

(börjar sjunga)

"Cause all I need, is a beauty and a beat. Who can make my life complete."

Vilgot stöter bort Vilgots 2 försök till uppmuntran.

VILGOT 2

Justin hade förlåtit och gått vidare, så nu får du också göra det. Och fokusera på din framtida karriär istället. So what att din pappa är ett as du har ju en mamma och en storasyster som är *asnice*. Det är skitufft att inte ha några vänner, med du har ju mig och jag tror Saga kan bli din kompis också om du ger det lite tid. Eller så skiter du i henne och går vidare. Oavsett så får detta surandet sluta nu, annars... annars flyttar jag ut.

VILGOT

(fnyser) Flyttar ut.

VILGOT 2 (fortsätter sjunga)

“It’s all ’bout you. When the music makes you move. Baby do it like you do.”

Vilgot 2 öppnar den stora resväskan under sängen. Den är fylld med Vilgots allra viktigaste saker, bland annat två coola Justin inspirerade jackor. Vilgot 2 kastar en av jackorna till Vilgot och slänger på sig den andra själv. Efter lite övertalning får Vilgot 2 upp Vilgot på golvet och de börjar framföra ett väl inövat nummer av “Beauty and a Beat” - Justin Bieber, Nicki Minaj.

Alex öppnar dörren försiktigt och framträdandet pausas. De står och “syskonstirrar” sådär som bara syskon kan göra.

VILGOT

Vad vill du?

VILGOT 2

Ha! Hon blinka. Lätt match.

ALEX

Köra stirrtävling.

VILGOT

Som jag precis vann.

ALEX

Gjorde du inte!

VILGOT 2

Jo, det gjorde vi visst det. Fråga vem som helst här inne. (referera till publiken)

VILGOT

Gjorde jag visst.

ALEX

Jag låter väl dig tro det då.

VILGOT

Tro?! Min vinst är vetenskapligt bevisad.

Skratt följd av tystnad. Alex tar fram ett gosedjur.

ALEX

Stora björn skulle vilja säga förlåt till lilla kanin.

Vilgot 2 kastar en gosedjurskanin till Vilgot.

VILGOT

Lilla kanin lyssnar.

ALEX

Stora björn skulle vilja be om ursäkt till Lilla kanin för att han har blanda sig i saker som han inte hade något att göra med. Lilla kanin vet mer om sina morötter och Stora björn lovar att sluta ge ut oönskade skötselråd.

VILGOT

Lilla kanin förlåter Stora björn. Och vill också säga förlåt för att ha sagt dumma saker om Stora björns grönsaksland. Han förstår att det finns andra problem även när man bara odlar tomater.

ALEX

Så, kvitt?

VILGOT

Ja. Jag vann fortfarande stirrtävlingen dock.

VILGOT 2

Första, andra, tredje. Matchen är officiellt över.

Vilgot och Alex skakar skämtsamt hand innan Alex lämnar rummet.

DEL 3

Scen 12a - Lilla rummet

Hanna, Elin, Saga, Adrian och Elias sitter tillsammans i kuddrummet igen. Adrian och Elias sitter och garvar åt ett YouTube-klipp. Elin och Hanna sitter och diskuterar snygghetsgraden av den nya lärarvikarien. Saga är borta i sina tankar.

HANNA

Jag skulle nog säga att Joel är typ 8 av 10.

ELIN

Han är ju skitsnygg! Han är typ min dröm.

HANNA

Men han är ju jättemånga är äldre än dig. Och han har flickvän.

ELIN

Men han är söt och har bra stil och så.

HANNA

Vad tycker du Saga?

Saga hör inte att hon prata med henne.

ELIN

Hallå, Saga.

SAGA

Va?

HANNA

Tycker du praktikant-Joel är snygg?

SAGA

Ja han är väl rätt-

ELIN

Ja sa ju det. Hade inte jag varit tillsammans med Elias hade jag...

HANNA

Hade du gjort vad?

ELIN

Ja, vet inte - kanske pussat honom.

HANNA

Hahaha, men du har ju knappt pussat Elias.

ELIN

Nå jag vet, men Joel är äldre. Man gör mer *sånt* när man är äldre.

HANNA

SÅNT? Vad menar du med det?

SAGA

Du och Elias kommer inte vara ihop för alltid direkt. Och det vore olagligt för Joel att pussa dig.

ELIN

Ja men vi skoja ju bara.

SAGA

Gud, allt ni gör är att prata om killar.

HANNA

Än sen då?

SAGA

Det är töntigt. Ni är bara tillsammans med folk för att ni tycker det är coolt.

HANNA / ELIN

Är vi väl inte.

Killarnas bubbla bryts och de blir intvingade i tjejernas diskussion.

SAGA

Adrian. Om du skulle köpa en tröja - skulle du välja en som du tycker om eller en som andra tycker är cool?

ADRIAN

Eh, jag vet inte. Jag bryr mig inte.

ELIAS

Den din morsa väljer såklart.

SAGA

Där ser ni.

HANNA

Va? Jag fattar inte.

ELIN

Menar du att hans mamma ska bestämma vem han ska vara tillsammans med?

SAGA

Men nej. Han bryr sig inte. Och eftersom Adrian är populär kommer han välja den som kompisarna kommer gilla för att fortsätta vara cool och populär. Och välja de populära tjejerna. Killar som inte kan få dem populära tjejen är därför mycket snällare, de bryr sig inte om vad andra tycker utan kommer välja någon som de gillar. Då är chansen att man faktiskt blir kär mycket större.

ADRIAN

Vi pratade väl om kläder inte tjejer.

ELIAS

Har du mens eller?

HANNA

Ja vad är det för fel på dig?

SAGA

Men åh!

Saga lämnar rummet frustrerad och uppgiven.

Scen 12b

Saga stormar ut från skolan och stöter plötsligt på Alex.

ALEX

Hej, Saga! Har det hänt något? Hallå!

Saga och Alex sätter sig på en bänk, Saga gråter.

ALEX

Men du, vad är det som har hänt?

SAGA

Jag, jag har varit en idiot.

ALEX

Nejdå, det tror jag inte.

SAGA

Jo. Jag är elak och tyken och jag har egentligen inga riktiga vänner.

ALEX

Det tvivlar jag på. Är det något speciellt som hänt?

SAGA

Jag var ju hemma hos er och hade jättekul med Vilgot. Men sen ville han umgås även i skolan, vilket inte är så konstigt för vi blev kompisar. Bra kompisar. Men istället ignorerade jag Vilgot och låtsades som att vi inte var kompisar bara för att... Ja, jag vet inte ens riktigt varför. Och nu är allt förstört.

ALEX

Ah okej. Ja det var väl kanske lite elakt gjort. Men har du provat att säga förlåt.

SAGA

Ja, jag var hemma hos er häromdagen men han var bara jättearg och allt blev bara fel.

ALEX

Ah va jobbigt.

SAGA

Dessutom är jag så trött på mina kompisar. De är elaka mot andra och ingen av dem känner mig på riktigt. Ibland är jag till och med osäker på om jag gör det.

ALEX

Det kan vara så ibland. Det låter kanske klyschigt men jag tror det bästa är att prata med dem. Och när det kommer till Vilgot kommer det också lösa sig. Tro mig, jag är den som bråkat mest med honom, men jag är nog också den som är närmast honom.

SAGA

Jag antar det.

ALEX

Hahaha, gud va vuxen jag lät. Jag är så bra på att ge ut tips, kanske lite mindre bra på att följa dem själv.

SAGA

Ja du lät verkligen gammal.

(...)

Visst är det din klass som ska ha discot på fredag?

ALEX

Ja?

SAGA

Kan du hjälpa mig med en sak...

Saga börjar tyst berätta om en plan för Alex.

Scen 13a - Discot

Alla i klassen förutom Vilgot är där. Det finns en soffhörna, ett dansgolv och en kiosk där man kan köpa godis, läsk och chips. Elin och Hanna står och pratar.

ELIN

Elias har lovat mig att vi ska dansa minst två tryckare ikväll.

HANNA

Tror du Saga blir arg om jag frågar om Adrian vill dansa med mig?

ELIN

Nej, det har ju inte varit ihop på flera månader. Jag tror dock att Adrian fortfarande gillar Saga, men du kan ju alltid fråga.

HANNA

Men kan inte du fråga åt mig? Jag vågar inte.

ELIN

Jag vet inte.

HANNA

Snälla.

ELIN

Jag kan fråga Elias som kan fråga Adrian.

HANNA

Eller så kan jag skriva en lapp som du kan ge till Elias som han kan ge till Adrian...

ELIN

JA, smart. Vart är Saga förresten?

HANNA

Jag vet inte. Hon ville ju inte träffas innan utan skulle möta oss här.

Fokus flyttas till Vilgot och Vilgot 2 som precis gör entré till discot.

VILGOT 2

Åh va spännande med disco!! Tror du de kommer spela Justin?

VILGOT (*till Vilgot 2*)

Jag vet inte.

VILGOT 2

Men sluta vara så bitter. Du lovade faktiskt Alex att du skulle gå och vara glad.

VILGOT

Ja, ja.

VILGOT 2

Åh, chips!

Plötsligt testar någon en mikrofon och allt fokus flyttas dit.

ALEX

Hallå, hallå. Kan alla höra mig? Hej, va kul att så många har kommit. Alldeles strax ska vi köra en runda dansstop men innan dess har vi ett litet uppträdande av en elev i åk 3. Varmt välkommen upp på scen, Saga!

HANNA

Saga?

ELIN

Vad ska hon sjunga.

ADRIAN

Kan Saga spela gitarr.

HANNA

Men dööh, hon har ju spelat i flera år.

ELIAS

Är hon bra då?

ELIN

Vet faktiskt inte. Jag har aldrig hört henne spela.

Alex langar fram en gitarr till en mycket nervös Saga.

ALEX

Lycka till nu.

SAGA

Hur fick du hit Vilgot?

ALEX

Jag sa att han antingen var tvungen att donera pengar till vår klassresa genom att handla i kiosken här eller köpa strumpor. Han väljer socker före prylar alla dagar i veckan. Kör nu.

SAGA *(i mikrofon)*

Jag tänkte spela en låt av Justin Bieber.

VILGOT 2

Justin??! Tror du den är till dig?

VILGOT *(till Vilgot 2)*

Nej det tror jag inte.

SAGA

Och ja, den här låten är till dig Vilgot.

Alla vänder sig om och kollar på Vilgot.

VILGOT 2

OMG!! Det här bland det största som hänt oss. Sånt här händer bara på film. Ett riktigt movie-moment!

Saga framför låten "Sorry" - Justin Bieber.

Scen 13b

Saga framför låten och signalera sedan till Vilgot att möta henne utanför. Alex tar sedan över och startar igång dansstopp.

ALEX

Tack så mycket Saga! Vi tar en varm applåd till. Nu dags för dansstopp.

Musiken sätts igång och golvet fylls av sockerspeedade mellanstadieelever. I en rosa bubbla utanför skolan träffas Vilgot och Saga.

VILGOT 2

Hon vinkar åt dig! Gå då!

VILGOT

Men du då?

VILGOT 2

No way, det är dansstopp här. Du behöver inte mig.

Kvällen är ljummen och i bakgrunden hörs musiken och tjuven från discot.

SAGA

Hej.

VILGOT

Hej.

SAGA

Vad tyckte du?

VILGOT

Jättebra. Du var jättebra.

SAGA

Tack.

VILGOT

Så vad händer nu då?

SAGA

Jag vill be om ursäkt. Igen. Jag gillar verkligen dig egentligen, men så är jag ju kompis med - ja du vet - och ah, jag vet inte. Jag ska verkligen försöka få mina kompisar att sluta med att trycka ner andra. De är faktiskt snälla egentligen.

VILGOT

Det är okej. Jag har också varit dum. Jag borde verkligen inte ha varit så elak mot dig när du kom hem till mig och så, jag hade precis bråkat med Alex också och, ja, det blev lite mycket på samma gång.

Tystnad

VILGOT

Så, du gillar mig.

SAGA

Ja, det är väl ganska uppenbart.

VILGOT

Mmmhh.

SAGA

Men säg något då. Vilgot!

VILGOT

Jag kanske gillar dig lite grann också.

Konversationer övergår i smått fnitter. Elin, Hanna och Vilgot 2 sticker ut huvudet.

ELIN

Jasså det är här ni hör gömt er.

HANNA

Kom in nu, vi ska dansa tryckare!

SAGA

Kul! Kommer du Vilgot?

VILGOT

En sekund bara.

Tjejerna springer in så länge.

VILGOT 2

Så är ni ihop nu?

VILGOT

Jag vet inte riktigt. Det är lite oklart, komplicerat.

VILGOT 2

Oklart. Hur kan det vara oklart. Det är en ja eller nej fråga.

VILGOT

Jo jag vet, men...

VILGOT 2

Vadå men? Vad sa ni?

Saga kommer ut igen. Stannar upp precis framför Vilgot och pussar honom. Vilgot 2 står bara och gapar vid sidan.

SAGA

Kommer du nu eller?

VILGOT

Ja, jag kommer.

VILGOT 2

Ni är ihop. Ni är definitivt ihop.

Saga tar Vilgots hand och de springer in till dansgolvet. Elias + Elin och Hanna + Adrian står redan och dansar.

SAGA (skämtsamt)

Vet du vad Vilgot?

VILGOT
Nä?

SAGA
Jag tror jag känner 10 000 colaburkar för dig.

Det byts ganska snart musik från tryckare till "Baby" - Justin Bieber. Vilgot och Vilgot 2 börjar gå loss på dansgolvet.

SLUT

ÅNGEST I LUGNET

av

Alva Lindwall

Karaktärer:

LISA - 15 år. Jeans och tröja. Feminin

LUGNET - Bra hållning. Ganska nördig. Gärna glasögon. Vita kläder. Feminin.

ÅNGEST/ORO - Talar ganska fort, använder mycket slang. Beter sig som en typisk fotbollsskille i filmer. Gråa kläder. Maskulin.

SORGEN - Talar långsamt, försiktigt, snyftar mycket, ledsen. Är ganska korkad. Dålig hållning. Blåa kläder. Feminin.

GLÄDJEN - Talar Stockholmska. Beter sig som en typisk rik tjej. Får gärna tugga tuggummi. Ganska lat. Gula kläder. Feminin.

ILSKAN - Arg ton, lite slang. Röda kläder. Maskulin.

DEPPEN - Dålig hållning. Får gärna se tilltufsad ut. Svarta kläder. Maskulin.

LISAS MAMMA - Varm i tonen. Jeans och tröja. Feminin.

MATS MATTELÄRAREN & MENTOR - Jeans och skjorta. Maskulin.

REKTORN - Talar ganska långsamt. Vanliga kläder. Gärna glasögon att pillar med. Maskulin.

MOBBARNA 3 st - Elaka. Typiska mobbare i filmer. Jeans och topp. Feminina.

KLASSKAMRAT - Jeans och någon festlig topp. Feminin.

Kommentar: Ett snedstreck (/) används när nästa replik ska börja läsas samtidigt mellan två skådespelare. Eller när två skådespelare säger en hel replik samtidigt/tillsammans. T.ex:

Sorgen: Jag orkar inte mer. / Jag vill bara gråta.

Lisa: Jag vill bara gråta.

T.ex: Sorgen/Lisa: Jag är så ledsen.

Scen 1 - Mardrömmen

En 15 årig flicka ligger i en säng och sover. Plötsligt dyker två figurer upp bakom sängen och tittar på flickan. Den ena är vitklädd och den andra är gråklädd.

LUGNET

Ser hon inte fridfull ut?

ÅNGEST

Jo..Ska vi inte väcka henne???

LUGNET

Låt henne sova. Hon behöver få vila efter den här långa veckan.

ÅNGEST

Men lite roligt vore det väl ifall jag smet in en mardröm i hennes huvud om det där matteprovet hon ska ha?

LUGNET

Sluta upp med det där och låt henne vara.

Ångest gör några rörelser med armarna mot flickan. Figurerna gömmer sig bakom sängen. Flickan flyger upp ur sängen och hyperventilerar.

LISA

Jag måste plugga. Jag kommer inte klara provet. Vart är min mattebok?

Lugnet tar sig fram till Lisa.

LUGNET

Lugna dig. Det var bara Ångest som försökte skoja med dig. Du har pluggat jättemycket och du kommer klara provet. Jag vet det.

Medan Lugnet har pratat har Ångest smugit sig fram bakom Lisa.

ÅNGEST

Om inte läraren har lagt till frågor på provet du inte har pluggat på. Då kan det ju sluta riktigt illa.

LISA

Det tror jag aldrig att han skulle göra.

ÅNGEST

Men du vet ju inte. Tänk vad besviken Mats skulle bli ifall du misslyckades. Det vill du väl inte?

LISA

Nej såklart inte. Okej, jag måste plugga nu. Kan ni lämna mig ifred?

LUGNET

Är det okej om jag sätter mig på sängen?

LISA

Ja. Ja, det går bra. Men du (*Hänvisar till Ångest*) gå härifrån. Jag måste kunna koncentrera mig och du stör bara.

ÅNGEST

Okej...men du vet alltid vart du kan hitta mig.

Lisa och Lugnet sitter kvar en liten stund. Sedan går Lugnet av scenen. Lisa är kvar och städar upp i hennes rum.

Scen 2 - Ångest

Ångest kommer in och skrämmar Lisa.

ÅNGEST

BU!

LISA

Shit! Vad gör du här nu då?

ÅNGEST

Chilla gumman. Jag tänkte att jag skulle hälsa på lite.

LISA

Oinbjuden?

ÅNGEST

Ja. De oinbjudna gästerna är ju de bästa. Håller du inte med?

LISA

Nej, verkligen inte. Jag försöker att inte ha det såhär (hänvisar till det stökiga rummet) när någon kommer hit. Men om de är oinbjudna så blir det svårt att lösa det.

ÅNGEST

Jaja, vem bryr sig om det är städat egentligen?

LISA

Jag!

ÅNGEST

Men det är ju så jobbigt att städa. Hörru! Du behöver ju skicka det där personliga brevet eller vad det nu heter.

LISA

Jag behöver inte skicka det förrän om några veckor.

ÅNGEST

Men det är ju bra att skicka det tidigt så att de vet att du inte skickade brevet i sista minut. Alltid bra att vara förberedd, eller vad säger du? Ska du inte ta och skriva lite.

LISA

Nej, inte nu. Jag har annat för mig. Sluta stressa mig.

ÅNGEST

Men du, gör det nu så är det gjort sen.

LISA

Jag vill ta min tid för det där brevet.

ÅNGEST

Kom igen, gör det nu.

LISA

Nej sa jag!

ÅNGEST

Som du vill. Men kom ihåg att jag försökte hjälpa dig ifall något går snett.

LISA

Håll tyst! Jag ska skriva brevet, okej?

ÅNGEST

Bra där. Du vet att du alltid ska lyssna på mig.

Lisa sitter kvar på scenen och skriver brevet. Det kastas in mer kläder och skräp i rummet.

Scen 3 - Lugnet

LUGNET

Men vännen, vad är det som har hänt? Hur ser du ut? Hur mår du egentligen?

LISA

Jag har skrivit mitt personliga brev. Ångest var här tidigare och sa åt mig att göra det.

LUGNET

Lisa, när sov du senast?

LISA

Jag minns inte? Oj, vad har hänt här inne? Vem har stökat ner?

LUGNET

Det har tyvärr du gjort. Ska vi inte ta och städa upp det här lite grann? Sedan kan du sova.

LISA

Okej. Tack för hjälpen.

LUGNET

Inga problem. Vi fixar det här. Sedan ska jag allt prata med den där Ångest.

Lisa städar medan Lugnet tittar på.

LUGNET

Sådär. Nu ser det mycket bättre ut. Kryp ner här i sängen och sov lite.

LISA

Okej.

Lisa kryper ner i sängen och somnar.

Scen 4 - Provet

Lugnet hämtar Ångest från kulisserna och drar ut den på scenen.

LUGNET

Nå, vad är det du har gjort denna gången? Jag har fått hjälpa henne städa i en timme och äntligen får hon vila.

ÅNGEST

Jag sa bara till henne att hon borde skriva det där brevet så att det är klart i tid.

LUGNET

Det var 3 veckor kvar innan hon behövde skicka in det. Nu är hon helt förstörd. Sömnbrist, näringsbrist, vätskebrist. Har hon ens gått på toa det senaste?

ÅNGEST

Jag vet inte, det är inte mitt område.

LUGNET

Du får sluta upp med det här. Du stressar ihjäl henne.

ÅNGEST

Men det är ju bara för tjejens bästa. Typ..

LUGNET

Typ hit och typ dit. Hon kommer bli utbränd. Låt henne sova nu och så kommer vi tillbaka imorgon.

ÅNGEST

Chilla lite nu. Jag har allt under kontroll.

Alarmet går och Lisa ramlar ur sängen.

LISA

Shit, shit, shit. Matteprovet!! Jag har knappt sovit, ingen aning om vad jag ska ha på mig, måste äta något. VART ÄR MIN MATTEBOK?!?!

Lisa slänger fram kläder, rotar överallt för att hitta matteboken.

LUGNET

Allt under kontroll sa du?

ÅNGEST

He..he jag trodde det i alla fall men... kanske inte.

Ångest tränger sig på Lisa vilket bara gör henne mer stressad.

ÅNGEST

Det kommer gå grymt. Vi hittar matteboken, vi tar första bästa tröja och byxor och pfft vem behöver äta? Släng i dig lite kaffe. Skitbra.

LISA

Kaffe, kaffe, kaffe, kaffe. Okej.

LUGNET

Kaffe?!?! Hon har aldrig druckit kaffe förut. Vi vet inte hur hon kommer reagera. Hon kommer ju studsar runt i klassrummet. Inte en chans att hon kan koncentrera sig.

ÅNGEST

Coola ner. Var inte så mesig. Hon klarar sig fint.

Lisa går av scenen med en galen outfit, ryggsäck, kaffe och rufsigt hår. Ångest och Lugnet sitter kvar på sängen och väntar. Efter ett tag kommer Lisa tillbaka.

LISA

Det gick skit! Jag kommer få F.

LUGNET

Så ja, så ja. Berätta vad som hände.

LISA

Jag satt på bussen och så kom det någon som stötte till mig så jag spillde kaffe över hela mig. Sedan så halkade jag på väg till skolan och slog i knäet. Inne i skolan frågade typ 7 pers om jag var sjuk för att jag ser ut....ja, så här.

ÅNGEST

Äsch det var väl inte så farligt. Chilla.

LISA

Sen så hade jag ingen linjal så jag kunde inte svara på alla frågor. Och jag kunde inte sitta still på stolen så Mats slängde ut mig från klassrummet.

ÅNGEST

Shit...

LUGNET

Okej så dagen kanske inte blev jättelyckad men Mats kommer säkert förstå ifall du pratar med honom. Då kan du få göra om provet.

LISA

Jag försökte när han tog ut mig ur rummet men han ville inte lyssna.

LUGNET

Det löser sig. Vi fixar det här.

Scen 5 - Sorgen

En ny karaktär introduceras. Sorgen är en ledsen karaktär klädd i blått. Hen har skakig röst, snyftar mycket och är alltid tät i näsan. Sorgen och Ångest sitter tätt intill Lisa. Lisas mamma gör också entré.

LISA
Gråter

SORGEN (*Gråter*)
Allt är förstört. Allt det här är ditt fel!

ÅNGEST
Mitt fel? Jag ville bara inte att hon skulle missa att skicka det där brevet. Jag har väl inte koll på vad klockan är heller?

Mamman kommer in.

MAMMA
Men lilla hjärtat. Hur mår du?

LISA
Gråter

MAMMA
Vad har hänt?

SORGEN
Jag försov mig, spillde kaffe på mig själv och misslyckades på provet och nu kommer Mats vara jättearg på mig.

MAMMA
Vem kommer vara arg på dig?

LISA
Min mentor, jag har honom i matte också. Matte är det enda jag har varit lite bra på i skolan och han har försökt hjälpa mig ifall jag inte har förstått men nu kommer han hata och underkänna mig.

MAMMA

Lilla vännen. Din mattelärare kommer inte hata dig för att du misslyckades på det här provet. Du kan säkert få göra omprov en annan dag.

ÅNGEST/LISA

Allt det här är mitt fel!

MAMMA

Inget är ditt fel. Jag kan ringa till skolan och berätta vad som hände idag och fråga ifall du kan få göra omprov. Okej? Blir inte det bra?

ÅNGEST

Jag tror det är bäst om jag pratar med honom men...tack..

Mamman går ut ur rummet. Lisa är kvar själv med Sorgen och Ångest.

LISA

Sorgen?

SORGEN

Ja?

LISA

Kan du gå? Jag behövde verkligen få gråta ut lite men vill du lämna mig och Ångest ifred nu?

SORGEN

Okej.

Sorgen lämnar rummet.

LISA

Kan du sluta terrorisera mitt liv? Jag hade klarat det där provet från första början om inte du hade kommit och ställt till det!

ÅNGEST

Asså jag ville bara hjälpa dig.

LISA

Du var inte till någon hjälp alls den här gången. Du förstår inte att du bara förstör hela tiden.

ÅNGEST

Det var inte meningen att det skulle gå dåligt på provet.

Lisa sätter i hörlurar i öronen.

LISA

Lalalalala, vilken bra låt. Lalalala.

ÅNGEST

Hallå?

LISA

Jag hör inte.

ÅNGEST

Okej, visst. Jag går väl då.

Ångest går.

Scen 6 - Glädjen

En gulklädd karaktär kommer in på scen. Glädjen. Glädjen talar Stockholmska och bryr sig inte om vad andra tycker.

GLÄDJEN

Livet är underbart!

LISA

Förstår du vad roligt man kan ha när Ångest är borta!

GLÄDJEN

Ångest var seriöst en glädjedödare.

LISA

Helt klart. Jag förstår inte vad Ångest skulle vara bra för?

GLÄDJEN

Jag vet. Bara en massa stress, press, huvudvärk, illamående och den där konstiga känslan i magen som ingen gillar.

LISA

Precis. Jag vill alltid gå och gömma mig när jag får den där känslan. Så tråkigt.

Lugnet kommer in.

LUGNET

Vad gör ni här då?

LISA

Vi bara pratar!

LUGNET

Är det inte dags för dig att sova lite nu? Klockan är mycket. Det är skola imorgon.

GLÄDJEN

Buuuu. En till glädjedödare.

LUGNET

Jag är inte någon glädjedödare, det ska du ha klart för dig. Jag bryr mig bara om Lisas välmående och min inbyggda mat och sovklocka säger att det är dags för Lisa att sova.

LISA

Okej. Bara en liten stund till. Sen ska jag sova.

LUGNET

Okej. Men jag kommer tillbaka och kollar så att du faktiskt sover.

Lugnet går ut.

LISA

Du gömmer dig och jag låtsas sova när Lugnet kommer in. Sen kryper du fram igen och vi kan ha kul och prata hela natten.

GLÄDJEN

Jag är på.

Glädjen gömmer sig någonstans. Lugnet kommer in igen.

LUGNET

Lisa? (Viskar) Oj...förlåt. Fortsätt sova.

Lugnet går igen och Glädjen smyger fram och kastar sig över Lisa.

LISA

Det funkade! Sätt dig här. Vi har mycket att prata om.

De pratar och skrattar en stund. Sedan blir det mörkt på scenen.

Scen 7 - Skolan

Mats och Lisa är i skolan och pratar. Glädjen är där.

LISA

Jag är så ledsen för vad som hände häromdagen. Det var verkligen inte meningen att förstöra sådär på provet. Jag kände inte igen mig själv. Jag hade knappt sovit, jag drack kaffe och jag gillar inte ens kaffe? Jag var förberedd och jag hade pluggat men jag hade bara ångest.

MATS

Lugn Lisa. Jag vet att du inte menade att störa. Men jag var tvungen att ta ut dig ur salen eftersom du fortfarande störde arbetsron. Det hade jag gjort med vem som helst. Jag kan ge dig en chans att slutföra provet om du härnäst inte dricker mer kaffe.

GLÄDJEN

Tack så himla mycket. Jag lovar att aldrig mer dricka kaffe, typ någonsin.

MATS

Det låter vettigt.

LISA

Gör jag provet på lektionen på torsdag då eller?

MATS

Ja det blir väl bra. Se bara till att plugga lite till. Jag såg att vissa av svaren du faktiskt hade skrivit ner inte riktigt stämde.

LISA

Det är jag säker på. Jag har ingen aning om vad jag skrev.

MATS

Men då pluggar du lite till och så ger jag dig provet på torsdag.

GLÄDJEN

Tack. Hejdå.

Lisa och Mats går åt skilda håll.

Lisa och glädjen gör high five.

Scen 8 - Mobbarna

Lisa sitter ensam i korridoren med Glädjen. De kollar på mobilen. Mobbarna går fram till henne.

MOBBARE 1

Jag hörde att du smörat för Mats igen. Såklart du kommer få göra om provet.

GLÄDJEN

Va?

MOBBARE 1

Vad gjorde du för att få det? Låg du med honom eller? Din äckliga lilla hora.

LISA

Va nej. Jag förklarade bara som det var. Jag mårde inte alls bra den dagen.

MOBBARE 2

Aa säkert. Jag ser allt hur du tittar på honom.

LISA

Sluta. Det gör jag inte alls. Jag lyssnar bara på lektionerna och försöker göra mitt bästa.

MOBBARE 3

Hörrni. Det är säkert pengarna från hennes döda farsa som hennes morsa mutar honom med.

Glädjen lämnar och in kommer Sorgen och Ilskan istället. Lisas ansikte går från glatt till ledset. De sätter sig vid Lisa och observerar.

MOBBARE 1

Stackars lilla Lisa som inte klarade provet och blev utkastad. Ifall jag hade betett mig som dig hade Mats mördat mig. Min farsa också.

MOBBARE 3

Det skulle nog din farsa med. Om han levde.

ILSKAN

Lägg av! Sluta dra in min pappa i det här. Jag har inte gjort något med Mats eller gett honom pengar. Jag bara förklarade varför det blev som det blev och så gav han mig chansen att få göra om provet.

MOBBARE 2

Vad du än har gjort eller inte så är du äcklig i alla fall.

Mobbare 1 spottar på Lisa. Sedan går de därifrån. Lisa börjar gråta.

SORGEN

Stackare. Varför behövde de vara så elaka för?

LISA

Jag vet inte? Jag vet inte ens vad jag har gjort dem?

ILSKAN

Du har inte gjort något fel Lisa. De vet inte vad de pratar om. De är säkert bara avundsjuka på dig.

LISA

Varför måste jag vara så fjantig? Jag kan ju inte ens hålla mig från att gråta.

SORGEN

Det är mitt fel att du gråter. Inte ditt.

De lämnar scenen.

Scen 9 - Ilskan

Lisa kommer hem och är ledsen och arg. Hon kastar runt saker.

ILSKAN

De där jävlarna. / Vad fan har de för rätt att säga något sådant där?

LISA

Vad fan har de för rätt att säga något sådant där? Jag har väl inte gjort dem något?

ILSKAN

De vill bara förstöra för dig. Om de är elaka och gör dig ledsen kanske du ger upp och misslyckas, men så jobbar inte vi.

LISA

Nej så jobbar vi fan inte.

ILSKAN

Se där ja! Där är min Lisa.

Mamman knackar på dörren.

LISA

Vänta lite!!

Lisa kastar ut llskan och drar in Lugnet istället.

LUGNET

Men vad gör du?

LISA

Spela med.

MAMMA

Lisa. Vad gapar du för? Har det hänt något i skolan?

LISA

Nej. Det är lugnt. Jag är nog bara trött efter allt pluggande.

MAMMA

Är du säker? Du vet att du kan berätta för mig om det har hänt något?

LUGNET

Ja, jag vet. Men det är lugnt. Jag lovar.

MAMMA

Okej. Jag sitter i soffan om det är något.

LISA

Tack. Jag ska plugga lite nu så du vet.

Mamman går ut ur rummet. Lisa sätter sig och pluggar.

En cykel av att Lisa går upp, pluggar och sover spelas ett par gånger.

Samtidigt dyker en figur i svarta kläder upp. Han klänger sig fast vid Lisa och är alltid med henne. Deppen. Deppen ser alltid trött.

Scen 10 - Diskussionen

Lisa är i skolan och Mats möter henne. Det har gått ett par veckor. Deppen är fortfarande fast vid henne.

MATS

Hej Lisa. Jag har sett att du har höjt dina betyg det sistone.

LISA

Eeh ja precis!

MATS

Det är ju jättebra men, hur mår du egentligen?

DEPPEN

Vad menar du? Jag mår jättebra.

MATS

Jag har märkt att du har varit tröttare på sistone och slutat umgås med dina vänner. Du är dessutom alltid tidig till lektionerna.

LISA

De har inte varit så inbjudande det senaste så jag tog det som ett tecken att jag borde fokusera på något annat istället.

MATS

Varför kommer du alltid så tidigt?

DEPPEN

Ehhh..jag har väl inte känt mig så säker och det har varit ensamt på rasterna så jag har väl bara väntat på att få komma in i klassrummet och plugga där ni lärare är.

MATS

Har det hänt någonting med dina vänner?

LISA

Alltså..några har sagt rätt taskiga saker om mig. Så jag känner mig väl inte så säker utanför klassrummet och jag vet inte riktigt vem jag ska äta lunch med.

MATS

Men Lisa. Varför har du inte berättat det här? Har du berättat för din mamma?

DEPPEN

Nej. Jag vill inte att hon ska oroa sig och jag tycker att det här fungerar bra. Det måste ju finnas en anledning till att de inte gillar mig.

MATS

Det är inte alls säkert. Vill du att vi ska prata med rektorn om det här?

LISA

Ja...ja det kanske vore bra.

Mats går ut från scen och Lisa sätter sig på golvet. Röster från bakom scenen hörs.

RÖSTERNA

Du är äcklig. Värdelös. Ful. Hora. Jävla mupp. Slampa. Ingen gillar dig. Du kan lika gärna bara försvinna.

Scen 11 - Mamma

Lisa är hemma och ropar på sin mamma som kommer in i rummet. Deppen hänger fortfarande med Lisa.

MAMMA

Ja, vad är det Lisa?

LISA

Jag behöver berätta en sak.

MAMMA

Okej. Jag lyssnar.

LISA

Så för några veckor sedan var det några klasskompisar som sa rätt elaka saker till mig.

MAMMA

Okej?

LISA

De sa att jag var en hora och att jag hade legat med Mats för att få göra omprov.

MAMMA

Är det sant?

DEPPEN

Efter det har alla mina vänner slutat umgås med mig så jag har pluggat för att hålla mig upptagen så att jag slipper tänka på faktumet att jag är ensam i skolan.

Både Lisa och hennes mamma blir ledsna. Mamman kramar sin dotter. Sorgen kommer in och sätter sig vid Lisa.

MAMMA

Men kära lilla Lisa. Varför har du inte sagt något?

SORGEN

Jag ville inte göra dig oroad. Jag mår bra.

MAMMA

Lisa det är sådant här som jag behöver veta för att kunna se till att du mår så bra som du kan må.

SORGEN

Jag pratade med Mats idag och han tyckte att vi skulle prata med rektorn.

MAMMA

Det tycker jag är en bra idé.

Scen 12 - Rektorn

Lisa och hennes mamma sitter på rektorns kontor. Lisa är tyst och sitter still. Hennes känslor är där. Deppen är fortfarande närvarande.

REKTORN

Så, Lisa. Vad är det som har hänt?

SORGEN

Några klasskompisar kallade mig för hora och anklagade mig för att ha legat med Mats för att få göra omprov.

REKTORN

Och hur har detta påverkat dig?

DEPPEN

Mina vänner har slutat umgås med mig så jag har börjat plugga mer för att inte tänka på resten. Jag har blivit mycket mer känslig och ledsen. Jag mår aldrig bra längre.

MAMMA

Jag tror att hon kanske har blivit deprimerad. Vi har gått till en psykolog som inte alls ville hjälpa henne.

REKTORN

Men om du gör en lista och skriver ner vad du är ledsen över så känns det nog bättre?

ILSKAN

En lista? Ska jag skriva en lista för att allt ska lösa sig?

REKTORN

Ibland mår man dåligt i livet. Du är en tonåring. Tonåringar brukar ofta vara lite trötta och deppiga från tid till tid. Men det kan kännas mycket bättre ifall du skriver ned vad du är ledsen över.

ILSKAN

Så ni kommer inte göra något åt det här? Ni tycker att det är okej att jag blir mobbad?

REKTORN

Tänk så här. Du slutar snart 9an. Tror du inte att det är bättre om du bara håller ut istället för att vi ska ställa till med diskussioner om vem som har gjort vad eller inte?

ILSKAN

Det här är helt jävla oacceptabelt!! Du är för fan helt sjuk i huvudet.

Ilscan välter Rektorns bord.

REKTORN

Lugna ner dig Lisa!

ILSKAN

Jag tänker inte lugna mig!

MAMMA

Så ja vännen. Jag tror att vi är klara här.

Lisa och hennes mamma lämnar kontoret. De ställer sig och pratar.

ILSKAN

Är han seriös? Ska han inte göra något åt att de sa sådär till mig? Ska han bara låta det hända igen och igen? Tänk om andra också blir utsatta?

MAMMA

Jag vet inte riktigt vad vi kan göra mer. Men jag lovar dig Lisa att jag alltid finns vid din sida. Du är mitt enda barn och det spelar ingen roll vad som krävs för att du ska må bra igen.

De kramar om varandra.

Scen 13 - Försöket

Lisa sitter på sin säng igen med Deppen. Hon hör rösterna igen.

RÖSTERNA

Du är äcklig. Värdelös. Ful. Hora. Jävla mupp. Slampa. Ingen gillar dig. Du kan lika gärna bara försvinna.

DEPPEN

Äcklig. Värdelös. Ful. Hora. Jävla mupp. Slampa. Ingen gillar dig. Du kan lika gärna bara försvinna.

LISA/DEPPEN

Äcklig. Värdelös. Ful. Hora. Ingen gillar mig. Jag kan lika gärna bara försvinna.

Lisa går av scenen och kommer in med en burk med piller.

LISA/DEPPEN

Jag kan lika gärna bara försvinna.

Lisa öppnar burken och håller ut piller i handen.

LISA/DEPPEN

Jag kan lika gärna bara försvinna.

Lisa tittar på pillrena i handen.

LISA

Jag kan lika gärna bara dö.

Lisa kastar i sig pillrena. Hon faller ner på marken. Samtidigt hör man en bil köra in på uppfarten och in kommer mamman. Deppen sitter vid Lisas sida.

MAMMA

Lisa? Är du hemma? Dina saker ligger på golvet. Kan du komma och plocka upp dem?

MAMMA

Lisa?! Hallå?

Mamman kommer in i Lisas rum.

MAMMA

Lisa. Vad gör du?

Mamman ser pillerburken i Lisas hand och kastar sig ner över sin dotter och håller henne i famnen. Mamman gråter hysteriskt.

MAMMA

Lisa! Mitt barn!! Vakna Lisa! Vakna! Stanna kvar hos mig!

Mamman tar upp mobilen och ringer 112. Sirener hörs i bakgrunden. Det blir svart på scenen.

Scen 14 - Hemkomsten

Lisa ligger nerbäddad i sin säng. Mamman är också där och tar hand om henne.

LISA

Jag mår bra. Lugna ner dig.

MAMMA

Försöker man ta...försöker man d....försöker man något så hemskt så mår man inte bra.

LISA

Mamma lugna dig. Det var ju inte som att jag dog.

MAMMA

Nej, men det var nära nog. Kan du tänka dig ifall jag inte hade kommit hem där och då. Min lilla flicka. Du var nära på att försvinna bort från mig.

LISA

Förlåt. Jag vet inte riktigt vad som hände. Jag kände bara att alla skulle klara sig bättre utan mig.

MAMMA

Lisa, lyssna på mig. Hela min värld skulle rasa samman om jag förlorade dig. Först din pappa och sedan vår dotter. Du är det enda jag har.

LISA

Men det har faktiskt gått ett bra tag sen, du vet. Så du behöver inte pyssla om mig hela tiden. Jag går till psykologen, jag vilar och du har pratat med skolan.

MAMMA

Jag vet men jag vill bara vara vid din sida hela tiden så att ingenting kan hända dig. Hur känns det med samtalen? Funkar dem?

LISA

Ja, jag mår lite bättre. Jag gråter inte lika mycket i alla fall. Framsteg.

MAMMA

Vad bra att det känns lite bättre. Men då ska du få sova nu och så pratar vi mer imorgon.

LISA

Godnatt mamma.

MAMMA

Godnatt.

Mamman går ut ur rummet och Lisa somnar.

Scen 15 - Festen

Lisa går på en fest med klassen. Alla där är lite fulla.

KLASSKAMRAT

Lisa! Du kom! Jag tänkte inte att du skulle komma efter du..du vet. Men kul att du är här.

LISA

Ja, tack antar jag.

KLASSKAMRAT

Ehhh..vill du ha något att dricka?

LISA

Okej, vad finns det?

KLASSKAMRAT

Ja alltså vi har öl, cider, sprit, läsk.

LISA

Jag tar lite läsk då tror jag.

KLASSKAMRAT

Är du säker? Jag tror du behöver släppa loss lite.

Klasskamraten börjar pressa henne och drar henne mot bordet med alkohol.

LISA

Jag borde inte...jag har aldrig.

KLASSKAMRAT

Äsch, struntprat. Du! (syftar på en annan klasskamrat) Håller du upp något till Lisa?

LISA

Tack...

Ångest tränger sig in.

ÅNGEST

Lisa du borde verkligen inte...

LISA

Tyst.

Lisa dricker upp sin dryck. Tiden går och Lisa blir mer och mer full. Det hörs musik och de dansar.

ÅNGEST

Kom igen. Sluta med det där.

LISA

Försvinn härifrån.

Ångest är fortfarande kvar men håller sig ifrån Lisa. Lisa dricker mer. Hon börjar tappa kontrollen. En kille börjar närma sig Lisa, tafsar på henne och är närgången.

ÅNGEST

Hörru! Rör mig inte!

Han slutar inte.

LISA

Sluta.

Han fortsätter att vara närgången.

LISA

Lägg av, jag vill inte.

Han fortsätter.

ÅNGEST

Släpp mig!!

Lisa puttar omkull honom.

KLASSKAMRAT

Men vad fan gör du Lisa?

LISA

Jag..jag...

Lisa går ifrån festen och hem till sig.

Scen 16 - Välkommen tillbaka

Lisa vaknar upp med huvudvärk och mår inte bra. Hon är ledsen och tänker över vad som hände kvällen innan. Sorgen kommer in.

LISA

Vad hände igår?

SORGEN

Han tafsade på mig...

LISA

Jag dricker aldrig.

SORGEN

Han försökte utnyttja mig.

LISA

Jag lyssnade inte på Ångest.

SORGEN

Han hade kunnat försöka våldta mig.

LISA

Herregud, han hade kunnat försöka våldta mig. Jag hade ingen kontroll.

Lisa och Sorgen gråter. Lugnet kommer in.

LUGNET

Men vad är det som har hänt? Hur mår du?

LISA

Ångest visste att det skulle bli såhär men jag lyssnade inte.

SORGEN

Jag hade kunnat få men för livet.

LUGNET

Vad hände igår Lisa?

LISA

Jag var på fest och så blev jag liksom full.

LUGNET

Okej....

SORGEN

Och sedan tafsade någon kille på mig.

LUGNET

Jag är så ledsen Lisa...Men vad har detta med Ångest att göra?

LISA

Ångest kom dit och varnade mig och sade att jag skulle vara försiktig men jag lyssnade inte. Jag drack bara ännu mer.

LUGNET

Åh, Lisa. Ångest finns i ditt huvud av en anledning.

LISA

Jag vet men jag orkar inte att tänka så mycket hela tiden så jag har liksom stängt Ångest ute.

LUGNET

Jahaaa...så det är därför Ångest inte kommer på våra möten längre.

SORGEN

Det här är ditt fel Lisa!

LISA

Jag trodde inte jag skulle behöva Ångest något mer.

LUGNET

Lisa, du behöver alltid Ångest. Annars tar man dåliga beslut.

SORGEN

Sant.

LUGNET

Titta tillbaka på de senaste veckorna. Har de inte varit ännu mer kaos än tidigare?

LISA

Jo..kanske.

LUGNET

Jag säger inte att Ångest alltid är bra. Ibland kan Ångest hindra oss från att göra saker vi egentligen skulle vilja göra. Men ibland ser Ångest till att vi är säkra och inte utsätter oss för något farligt.

LISA

Jag fattar vad du menar. Kan ni prata med Ångest åt mig och få honom tillbaka?

LUGNET

Vi ska försöka.

Scen 17 - Mötet

Alla känslor har samlats.

LUGNET

Okej, så vi har samlats här idag för att prata om Lisas mindre bra handlingar. Det är nämligen så att Lisa har stängt Ångest ute och vi måste idag leta upp honom igen.

GLÄDJEN

Måste vi göra det? Alltså seriöst, är inte det helt värdelöst?

SORGEN

Det är inte värdelöst! Såg du vad som höll på att hända igår eller?

ILSKAN

Ja, jag hörde om det. Riktigt korkat av henne.

DEPPEN

Ja alltså jag saknar min partner in crime. Det är skit ensamt.

LUGNET

Vad gör ens du här? Du är inte välkommen på våra möten.

DEPPEN

Vad har jag gjort?

LUGNET

Du är bara en tillfällig känsla. Enbart Lisas grundkänslor får vara här. Stick.

DEPPEN

Okej. Jag går då.

LUGNET

Och kom inte tillbaka!

DEPPEN

Kan inte lova något.

Deppen går ut.

LUGNET

Det verkar som att Lisa skrek på Ångest att försvinna, så enligt mina beräkningar har han gömt sig någonstans så vårt uppdrag idag är att hitta honom.

GLÄDJEN

Ååååååh....

ILSKAN

Ta dig i kragen nu och ut och leta!

GLÄDJEN

Okej...jag ska.

Känslorna börjar leta efter Ångest och medan de letar sätter sig Ångest i ett hörn av scenen. Efter en stund hittar Ilskan Ångest.

ILSKAN

Hej grabben. Hur är det?

Ångest drar upp sin luva och vänder sig bort från Ilskan.

ILSKAN

Men du, Lisa behöver dig, åtminstone en del av dig. Men jag tror du behöver tagga ner lite.

ÅNGEST

Hon vill inte ha mig där.

ILSKAN

Såklart hon inte vill. Hon vill inte ha mig där heller.

ÅNGEST

Men du kommer bara fram då och då. Jag är som ett svagt brus i bakhuvudet på henne hela tiden.

ILSKAN

Inte riktigt. Kommer du ihåg för några år sedan när du kallades för Oro?

ÅNGEST

Ja?

ILSKAN

Och sedan när Lisa blev äldre och upplevde mer stress och jobbiga saker så började vi kalla dig för Ångest istället.

ÅNGEST

Ja?

ILSKAN

Det beror på att du inte längre var en känsla som kom då och då, du blev en av Lisas grundkänslor kan man säga, eftersom du alltid fanns där.

ÅNGEST Ja?

ILSKAN

Du utvecklades till att bli något man kallar för ångest, precis som ditt namn. När man upplever mycket oro under en längre tid kan det kallas ångest.

ÅNGEST

Och det innebär?

ILSKAN

Tja, det kan innebära att det känns tungt att andas, man blir yr, att hjärtat slår fortare bland annat.

ÅNGEST

Så det är därför Lisa aldrig vill ha mig där?

ILSKAN

Precis. Du gick från att vara ett svagt brus i bakhuvudet då och då till att vara ett starkt brus hela tiden.

ILSKAN

Så vi måste komma på ett sätt att sänka volymen på dig igen.

Lugnet ser Ilscan och Ångest.

LUGNET

Hörrni! Ni kan sluta leta, vi har hittat honom.

GLÄDJEN

Äntligen!

LUGNET

Kom här. Nu kan vi samlas.

Alla sätter sig tillbaka på sina platser.

LUGNET

Okej. Så nu när vi har hittat Ångest måste vi ta itu med problemen. Det första är att vi måste få Lisa att inse att hon behöver Ångest precis lika mycket som oss andra.

GLÄDJEN

Fast jag skulle säga att jag är mycket mer....

Ilskan håller för Glädjens mun.

LUGNET

Det andra problemet är den där jävla Deppen.

ILSKAN

Oj, jag trodde inte du hade det i dig.

LUGNET

Vad kan jag säga. Jag har många sidor.

SORGEN

Jag är riktigt trött på den där. Hon har ju tagit mitt jobb.

LUGNET

Hon har tagit över alla våra jobb.

ILSKAN

Jag tänker mer på det som att vi slipper jobba lika mycket eftersom hon inte känner lika mycket.

SORGEN

Men är det verkligen det vi vill? Vill vi att vår lilla Lisa vi har fått se växa upp ska bli en känslökall, deprimerad, antisocial unge?

ILSKAN

Sant.

ÅNGEST

Men hur ska vi göra då?

LUGNET

Jag tänker att vi får börja med att prata med Lisa om dig Ångest. Sedan får vi gå utefter det. Någon som har en plan?

GLÄDJEN

Jag tror att jag har en perfekt plan.

ÅNGEST

Vadå?

Hela gruppen viskar.

Scen 18 - Kidnappningen

Lisa ligger och sover i sin säng tills känslorna (förutom Ångest) stormar in och förgriper sig på henne. De tar fram hennes stol vid skrivbordet och knyter fast henne på den. De lyser en ficklampa i hennes ansikte.

LISA

Vad gör ni?! Klockan är mitt i natten.

ILSKAN

Vi har lite vi måste prata om.

LISA

Vadå för något? Jag förstår int..

Sorgen håller handen för Lisas mun.

LUGNET

Vi är här för att prata om Ångest med dig.

LISA

Mumlar i Sorgens hand.

SORGEN

Oj, förlåt. *(Sorgen tar bort handen för Lisas mun).*

LISA

Jag vet att det var dumt att jag inte lyssnade på Ångest men vad vill ni att jag ska göra?
Han är borta.

GLÄDJEN

Nejdå, han är precis här.

Ångest kommer in.

LISA

Hej...Ångest.

ÅNGEST

Hej.

LISA

Vart hittade ni honom?

LUGNET

Han hade gömt sig uppe på vårt huvudkontor.

LISA

Är det sant? Ångest jag är så ledsen över att jag inte lyssnade på dig. Du hade helt rätt!

ÅNGEST

Det är okej Lisa, jag vet att jag kan vara riktigt jobbig mot dig ibland.

LISA

Ja, jag vet. Förlåt. Jag tänkte nog bara att livet skulle vara lättare om jag stängde dig ute.

SORGEN

Vi känslor finns av en anledning Lisa.

ILSKAN

Det är inte för att vara dumma.

GLÄDJEN

Överdrivna.

SORGEN

Deppiga.

ÅNGEST

Irriterande.

LUGNET

Eller glädjedödare.

ILSKAN

Vi finns för att du ska vara så komplex, unik och speciell som möjligt.

LISA

Jättefint och sådär men vems idé var det att knyta fast mig?

GLÄDJEN

Min!

LISA

Snyggt!

ÅNGEST

Det finns ju ingen risk att du springer ifrån mig den här gången.

LISA

Det där är väldigt sant. Men jag har bara en liten fråga till er.....

LUGNET

Vi lyssnar.

LISA

Vad gör vi med den där? (*Nickar mot ett hörn*).

I hörnet sitter Deppen.

GLÄDJEN

Hur kom du hit nu då?

ILSKAN

Lugn, jag tar hand om det här. (*Kavlar upp ärmarna*).

Ilskan springer mot Deppen och börjar skälla som en hund. De springer av scenen.

LUGNET

Okej, nu kan vi berätta planen.

SORGEN

Så du börjar ta dem här. *Visar Lisa en pillerburk.*

GLÄDJEN

Det kommer liksom göra den där Deppet att bli svagare och svagare, tror jag.

Ilskan kommer in igen.

ILSKAN

Vad har jag missat?

ÅNGEST

Vi berättar om planen för....du vet.

ILSKAN

Aaaaah.

LUGNET

Helt korrekt Glädjen.

ÅNGEST

Men sedan vet vi inte riktigt vad mer vi ska göra?

Allihopa tänker en stund. Sedan får Lisa en idé.

LISA (*Tittar på Glädjen*)

Tänker du samma sak som jag?

GLÄDJEN

OH MY GOD! Du är ett geni Lisa!

LISA

Tja, jag har ju lärt mig från den bästa.

LISA

Släpp loss mig nu och så pratar vi mer imorgon.

De släpper loss Lisa och hon går och lägger sig. Känslorna går av scenen.

Scen 19 - Planen

Känslorna kommer in igen pratandes och väcker Lisa.

ILSKAN

Nämen se där, vem är det som sussar så gott?

LISA

Godmorgon på dig med Ilskan. Godmorgon på er andra också.

LUGNET

Sovit gott?

LISA

Gott men lite. Jag kunde inte sluta tänka.

GLÄDJEN

Jag vet! Alltså jag är sjukt taggad!

SORGEN

Kan vi ta det en gång till? Jag fattade inte riktigt igår.

ÅNGEST

Lugn. Vi kommer gå över det här massa gånger.

LUGNET

Take it away Lisa.

LISA

Okej så jag ska börja ta antidepressiva mediciner för det ska tydligen göra Deppen svagare om ett tag.

GLÄDJEN

Och när Deppen är tillräckligt svag ska vi binda fast honom precis som vi gjorde med Lisa.

ÅNGEST

Sedan proppar vi i resten av tabletterna i Deppen.

ILSKAN

Och det borde tillslut förgöra honom.

LISA

Men frågan är....är det verkligen så enkelt? Kan verkligen tabletterna lösa allt?

GLÄDJEN

Det är sant, men vad mer kan vi göra?

LUGNET

Jag läste någonstans att dagsljus kan få depression att försvinna snabbare. Jag tror det har något med D vitamin att göra.

ÅNGEST

Där har vi det! Deppen är som en mullvad som gräver sig djupt ner under marken.

GLÄDJEN

Som ner i en grop av negativitet.

ILSKAN

Eller som en grävling som inte vill komma ut i för starkt solljus.

SORGEN

Eller..eller som en mussla.

LISA

Va?

SORGEN

De bor ju på havsbotten och ser inte ljuset så ofta.

LUGNET

Ehm..okej. Vi går vidare.

LISA

Så efter vi proppat i Deppen tabletterna så drar vi upp mina gardiner och boom! Deppen är borta.

ÅNGEST

Men vad händer sedan då?

LISA

Jag vet inte?

LUGNET

Jag antar att livet bara går vidare.

GLÄDJEN

Vad händer om vi misslyckas då?

LISA

Jag vet inte?

SORGEN

Vad gör vi om Deppen kommer tillbaka.

LISA

Jag vet inte?

ILSKAN

Men vad gör vi om..

LISA

Jag vet inte! Okej? Jag försöker tänka.

ILSKAN

Förlåt.

LISA

Nej, förlåt mig. Det är bara det att ni har känt Deppen lika länge som mig så jag vet inte mer än vad ni gör.

LUGNET

Det är ju därför vi samarbetar.

LISA

Ja och det är helt fantastiskt men jag är nog bara orolig.

ÅNGEST

Sorry, jag backar.

LISA

Nej nej, jag tror inte det är ditt fel den här gången. Jag tror bara att jag är rädd för vad som ska hända utan Deppen. Hur kommer jag må liksom? Förstår ni?

ILSKAN

Ja, jag förstår. Men det är inget som vi kan veta i förhand.

SORGEN

Och du vet ju att ifall du vill vara ledsen så finns jag här i egen hög person.

LISA

Tack hörni. Men ska vi sätta igång då?

Alla går av scenen och pratar.

Scen 20 - Mission complete

Deppen sitter ensam på scenen och har på sig hörlurar och pillar med någonting. In kommer först Lisa och Glädjen med rånarluvor. De har en tygsäck med sig.

LISA

Okej, Glädjen du går åt vänster och jag går åt höger och på min signal kastar vi säcken över Deppen. Okej?

GLÄDJEN

Okej. Vänster.

Både Lisa och Glädjen går åt höger.

LISA

Vänster sa jag.

GLÄDJEN

Whoopsie...

LISA

Du går ditåt (*pekar åt vänster*) och jag går hitåt (*pekar åt höger*).

De går mot Deppen.

LISA

1...

Närmare

LISA

2...

Närmare

LISA

3! Kasta!

De kastar säcken över Deppen och håller fast honom.

DEPPEN

Vad gör ni? Släpp ut mig!!

LISA

Ni kan komma in nu!

Resten av känslorna kommer in.

Lugnet kommer in med en stol och rep.

SORGEN

Ska vi knyta fast honom?

LISA

Precis!

De binder fast Deppen i stolen.

LISA

Ångest, du håller upp tableterna och ger dem till Lugnet.

ÅNGEST

Uppfattat.

Ångest håller upp tableterna och ger dem till Lugnet.

LISA

Ilskan och Sorgen, ni drar upp gardinen när jag säger till.

SORGEN/ILSKAN

Aj aj kapten.

GLÄDJEN

Och vad ska jag göra då?

LISA

Ehmm..du står där och ser bra ut.

GLÄDJEN

Jag ser alltid bra ut!

LISA

Okej, Lugnet. När du är redo tar jag av säcken på Deppen och du...gör din grej?

LUGNET

Vad för grej?

LISA

Du vet.

Visar att Lugnet ska stoppa tabletterna i Deppen.

LUGNET

Ahaaa jag förstår.

LISA

På din signal Lugnet....

LUGNET

1...2...3!

Lisa drar av säcken. Lugnet stoppar tabletterna i Deppens mun.

DEPPEN

Mhmh...hmhmhm

LISA

Sorgen, Ilskan....DRA!

Ilskan och Sorgen drar upp gardinen och in kommer starkt ljus som bländar Deppen.

DEPPEN (mumlandes)

Det här är ett misstag. Jag lovar att vara snäll.

GLÄDJEN

Du har orsakat nog misär i Lisas liv för att nästan förgöra Ångest.

DEPPEN

Men det var inte meningen.

SORGEN

Du utsatte henne för farliga situationer.

DEPPEN

Jag är ledsen.

Lisa är tyst.

DEPPEN

Lisa, förlåt mig!

Lisa ignorerar Deppen.

LISA

Ser ni vad solen är stark idag. Man kanske skulle gå ut en sväng.

DEPPEN

Lisa!

LISA

För bort honom.

Alla känslorna förutom Ångest bär/drar ut Deppen från scen.

DEPPEN

Skona mig!! Hjälp!

ILSKAN

Tyst!

DEPPEN

Är det någon som hör mig?!?!?!?

GLÄDJEN

Men håll käften.

DEPPEN

Hallå!!!!

SORGEN

INGEN HÖR DIG! OKEJ?

Känslorna har dragit ut Deppen från scenen.

Scen 21 - Oro

ÅNGEST

Hur känns det?

LISA

Jag vet inte. Det känns lite tomt...men ditt brus låter inte lika högt längre.

ÅNGEST

Sidoeffekt.

LISA

Va?

ÅNGEST

En sidoeffekt av depression. Du känner de jobbiga känslorna mycket starkare. Du blir känsligare liksom.

LISA

Snygg observation.

ÅNGEST

Men vi har ett problem till. Ilskan och jag pratade och han påminde mig om att jag inte alltid varit Ångest.

LISA

Vad menar du?

ÅNGEST

Ja du vet. För ett tag sedan var jag bara Oro och vi behöver en lösning för att jag ska kunna bli bara Oro igen.

LISA

Jag tror jag har en idé!

Lisa går och hämtar en burk.

LISA

För någon vecka sedan skrev min psykolog ut ångestdämpande men jag har inte vågat ta dem än för jag visste inte vad som skulle hända med dig?

ÅNGEST

Tror du att det kan funka? Att jag blir Oro igen?

LISA

Det borde ju vara så. Ska vi ta en tablett tillsammans?

Ångest sträcker fram sin hand. Lisa ger en tablett till Ångest och tar en egen.

LISA

På tre?

ÅNGEST

1

LISA

2

LISA/ÅNGEST

3!

De båda slänger i sig tabletterna.

LISA

Hur känns det?

ÅNGEST

Det känns precis som förut.

LISA

Det står ioförsig på burken att det kan ta ett par veckor innan man känner skillnad.

ÅNGEST

Tusan.

LISA

Men jag kommer börja kalla dig för Oro ändå.

ORO

Är det sant?

LISA

Vi har tagit vår första dos av ångestdämpande. Bara det att du ville ta den med mig gjorde mig säker på att ditt gamla jag finns kvar där inne.

ORO

Tack.

LISA

Tack själv.

ORO

För vad?

LISA

För allt.

ORO

Ingen orsak...gullet.

Scen 22 - Och så levde de lyckliga

Lisa och Oro är kvar på scenen. Resten av känslorna kommer in.

LUGNET

Så vad händer här då Ångest?

ORO

Äe, vi bara bondar lite.

LISA

Och förresten kan ni kalla honom Oro hädanefter.

ILSKAN

Jag sa ju att det skulle lösa sig.

LISA

Vart gjorde ni av honom?

ILSKAN

Äsch, tänk inte på det.

SORGEN

Det är inget du behöver oroa dig för längre.

GLÄDJEN

Låt oss säga att Deppen är långt härifrån...förvirrad..och ängslig.

LISA

Vet ni en sak?

ALLA KÄNSLOR

Nej vadå?

LISA

Jag är riktigt stolt över oss. Ni slog lite vett i skallen på mig och vi slog ut Deppen från min skalle. Saker går in...andra saker får inte plats och behöver ut.

GLÄDJEN

Glöm inte bort dig själv i allt det här Lisa.

LUGNET

Du har växt massor under den här tiden.

ILSKAN

Och det är ju tack vare dig som vi finns här.

LISA

Okej, okej jag hör er. Ni gör mig generad.

SORGEN

Förlåt.

LISA

Näe...ska vi ta en fika eller?

GLÄDJEN

Ja men varför inte.

LUGNET

Vi drar!

Alla går av scenen. Ridån går igen.

Scen 22 ½ - Deppen

En stor uppochnedvänd kartong ligger på marken. Man hör en röst från kartongen.

DEPPEN

Hallå?! Hjälp!

DEPPEN

Jag ser ingenting!

DEPPEN
HALLÅÅÅ!!!!

Scen 23 - I alla sina dagar

Lisa och känslorna kommer in på scenen igen.

LISA
Ifall du lider av psykisk ohälsa.

SORGEN
Om du saknar ork.

GLÄDJEN
Känner dig deppig.

ORO
Har ångest.

ILSKAN
Känner dig arg.

LUGNET
Eller bara mår allmänt dåligt.

DEPPEN
Så finns det alltid hjälp att få.

LISA
Umo.se

SORGEN
1177.se

GLÄDJEN
Rsmh.se

ILSKAN
Suicidezero.se

LUGNET
Doktor24.se

DEPPEN
Det finns alltid hjälp att få. Prata med någon. Ta hjälp.

ALLA
Du är viktig!

SLUT

GRATIS KOLLEKTIVTRAFIK

av

Othilia Pantesi

Karaktärer:

JONNIE
RÖSTEN I LUREN
AGATHA
KAJ

0 Inne på macken

Jonnie kollar i mobil. PÅ TV:n på macken spelas "i mina jeans" upp av en man som tar sig själv på stort allvar:

JONNIE

"i mina jeans"

skriva skrev skrivit

skreva skrev skrevet

det var där - jag gömde brevet...

inkilat under mina jeans

we all know what that means

men vakten kom

han såg direkt

att mina byxor inte satt perfekt

det var nåt lurt

som bukta ut

helt obarmhärtigt

tog han tag

och natt blev dag

på ett kolibrivingslag

ja inom loppet av en tusendel

av en tusendel

av ett lusmedels verkningstid

var jag avslöjad

vad har du där!

ett smuggelgoods?

du trodde visst

mot alla odds

att ditt försök skulle lyckas

narkotika?

är det vad du gömmer?

eller vapen

*(JONNIE forts)
eller annat jag bedömer
som en fara!*

*jag är vakt
givakt
passarej
och ut med språket!
och håll käften och visa
sluta upp med bråket
ta nu fram ditt föremål!
utbrast vakten med ett vrål*

*jag var rätt envis
på den tiden
inte särskilt smart eller gniden
jag visa vakten mitt förseglade brev
han tog det och han rev.*

*ni undrar säkert vad jag skrivit
och hur det blivit
om ingen rivit
sönder brevet!
jag gömt i skrevet*

*men det kära ni
är sekretessbelagt
i hela mitt liv
har jag aldrig sagt
till någon vad som stod*

*i brevet fanns ett styvt vitt ark
men inga vapen
inget knark
jag säger inget mer än så
ni skulle ändå inte förstå*

Jonnie ringer någon. rösten i luren svarar.

JONNIE

Hej!

RÖSTEN I LUREN

Jonnie hejj

JONNIE

Hej ehm du jag tänkte bara kolla kan man komma förbi den där festen sen eller? jag slutar jobba om tre timmar typ

RÖSTEN I LUREN

(musik) vad sa du? om du kan komma hit? hmm jaaa asså. tror inte det finns plats för så många fler här helt ärligt.

JONNIE

Okej

RÖSTEN I LUREN

ah

JONNIE

säker?

RÖSTEN I LUREN

ah

JONNIE

synd

RÖSTEN I LUREN

ah

JONNIE

.....

okej men vad gör du nu?

RÖSTEN I LUREN

Ja jag tänkte bara kika lite snabbt på din biljett där.

1 På parkeringen

Agatha står på parkeringen och inspekterar en ensam bil.

Kaj kommer gående.

KAJ

Hallå där!

Agatha ser upp.

KAJ

Det där är min bil.

Agatha gör äcklad min

KAJ

Låt bli min bil. Jag ska till Willys, jag har inte tid för några affärer.

AGATHA

Du har parkerat snett.

KAJ

Nähä.

AGATHA

Joho.

Kaj slår ut med armarna åt alla lediga parkeringsplatser

KAJ

Det finns ju plats för 30 bilar till här.

AGATHA

15 om alla skulle parkera som du.

KAJ

(härmar) 15 om alla skulle parkera som du.

Agatha fotar Kajs sneda parkering med mobilen

KAJ

Men kom i-

Agatha tar ett steg närmre bilen för att fota registreringsskylten också

Kaj försöker rycka mobilen ur hennes hand

AGATHA

Släpp! Loss!

Bråkar om mobil

AGATHA

Släpp!

KAJ

Rrrrhrrh.

AGATHA

Släpp, loss, släpp, loss!

AGATHA

Släpp loss då! Du måste släppa loss.

KAJ

Jag har inte tid för det här!

Agatha vinner fighten

Tystnad

Kaj låser upp bilen och sätter sig i förarsätet

AGATHA

....

Hörru, skaru ha en kaffe?

Jag bjuder.

KAJ
Hmm

AGATHA
Ja, *det* har du väl ändå tid för?

Kaj startar motorn / sätter på bälte / stänger bildörr/ fifflar med bil lång tid
Märker att Agatha står kvar
Kaj trycker upp bildörr igen

KAJ
Vafan? Jaja. Hoppa in då.

2 I bilen

De kör en stund

Bilen har stannat vid en bensinmack.

AGATHA
Är bensinen slut?

KAJ
Nej.

AGATHA
Är den trasig?

KAJ
Va?

AGATHA
Bilen.

KAJ

Du vet visst inte mycket om bilar du.

AGATHA

Säkert mer än du vet om tjejer.

KAJ

Pffft.

AGATHA

Här tackar man ja till en kopp kaffe och får bara oförsämdheter.

KAJ

Öh.

AGATHA

Helt ärligt var jag mest sugen på kaffe. (säger kaffe menar sex).

KAJ

Det var ju du som frågade mig?

AGATHA

Jamen ta vara på chansen då och kör nu dit vi ska!

Kaj kliver ur bilen och går in på macken

3 Inne på macken

JONNIE

- aa nej men sen iallafall så träffar han liksom plötsligt en tjej, eller ja, gammal tjej eller vad säger man... haha aa... precis men grejen är att hon är typ riktigt på redan från början medan han är såhär ...

Kaj ställer sig vid disken lite för nära Jonnie

KAJ
Kaffe.

JONNIE
(i luren) sorry jag ska ba ..
(till Kaj) du det står en maskin där borta om du ..

KAJ
Trasig.

JONNIE
Eh. Har du ens försökt?

KAJ
Tror du jag har all tid i världen eller? Du jobbar ju här. Fixa två koppar kaffe!
...Är du snäll.

JONNIE
Asså det är en jävla mack d liksom självservering vill du ha nåt får du fixa det själv ser jag ut som nån servitör eller

Jonnie fortsätter snacka i luren

JONNIE
jo, hej igen, edu kvar? jo, det som händer sen är att han anstränger sig! Till allas förvåning. Men hon är såhär "jag nappar inte på såna beten" och han ba fuck ...

Kaj trycker våldsamt på alla knappar. kaffemaskinen spottar ut lite kaffe tillslut. Kaj tar det och går utan att betala.

JONNIE
Ey! Hallå du!

Kaj är ute på väg till bilen

Jonnie ställer sig i fönstret och skyndar att ta kort på Kaj med mobilen

JONNIE
Det här ska jag visa när snuten kommer hit vänta bara

4 Tillbaka i bilen

Kaj kommer tbx med två små pappersmuggar

KAJ

Här.

Agatha tar emot

AGATHA

Har alla caféer stängt eller?

KAJ

Nej jag ville ta dig till det dyraste stället i stan. Tja inte kaffet kanske, detta fick jag dessutom gratis..

Kaj spanar odiskret mot macken.

KAJ

Bensinen är iallafall jävligt dyr. Förresten på tal om dyra grejer känner du kanske för att dra vidare snart?

AGATHA

Jag nappar inte på såna beten.

KAJ

(tänker fuck)

säger: nähä. märklig fisk. som inte gillar mask.

AGATHA

Ska du ha socker?

KAJ

Nej

Agatha håller retsamt socker i Kajs kopp

Kaj håller retsamt allt sitt kaffe i Agathas knä

KAJ

Jag vill bara påminna om att färdbevis ska vara köpta innan påstigning!!!

AGATHA

Jag ska allt visa dig påstigning.

5 På macken

RÖSTEN I LUREN

AAAAA shit. Kokande olja rätt i knät? Han är ju störd.

Jonnie rynkar ögonbrynen åt den rykande kaffemaskinen i hörnet

JONNIE

Ahah du skulle bara veta.

RÖSTEN I LUREN

Men asså... de blir kära sen eller?

JONNIE

Ja jag hoppas det.

RÖSTEN I LUREN

Låter toxic.

JONNIE

Nej nej han är snäll egentligen bara lite puckad.

RÖSTEN I LUREN

Jonnie?

JONNIE

Ja?

RÖSTEN I LUREN

.....

Var vänlig lämna ett meddelande efter tonen.

(telefonsignal) piiiip (övergång till sjukhusmaskinen)

6 Plåsterhuset

(sjukhusmaskin låter) piiiip piiiip piiiip piiiip piiiip

Agatha ligger i skum vit säng, Kaj sitter på stol bredvid

RÖSTEN I LUREN

Lorem-ipsum dolor sit amet.

KAJ

Vad är det

RÖSTEN I LUREN

Ett ovanligt syndrom.

KAJ

Vadå svimmar man av det.

RÖSTEN I LUREN

Ibland.

KAJ

Sådär hejvilt bara?

RÖSTEN I LUREN

Ibland. Det var bra att du körde henne direkt hit.

KAJ

Ja du ska veta att jag egentligen inte hade tid för det här. Får man fråga om ni står för bensinkostnaderna? I ett sån här nödläge menar jag, sjukvården är ju skattefinansierad och så.

RÖSTEN I LUREN

Nåååå asså det gör vi inte...

KAJ

NÄHE

RÖSTEN I LUREN

Eller alltså jag kanske kan fråga min chef om

KAJ

Ja tack

RÖSTEN I LUREN

Din fru kommer iallafall behöva tillbringa natten här, och då står vi ju för frukost, lunch, elektricitet och städkostnader ... om det känns bättre att veta

Kaj kollar på Agatha

KAJ

Nja det var just det jag -

RÖSTEN I LUREN

Det är bara att trycka på nödknappen om det är nåt ja som sagt inget att leka med detta hejdåå

KAJ

öeh-

KAJ

(till sovande Agatha) Jaha. Jag måste åka nu. Du får väl ha det så bra.

De har säkert kaffe på frukosten. Du som var så sugen.

Agatha svingar sig upp i sittande ställning

AGATHA
Fan heller.

KAJ
AH!

AGATHA
Kom nu så går vi.

KAJ
Vart då?

AGATHA
Härifrån.

KAJ
Jesus kristus.

AGATHA
Mäh. Släpp loss lite. Hjälp mig upp.

KAJ
Du VET vad som händer. En tilläggsavgift på 1200 kr!!

AGATHA
Äsch de jidrar bara, käbbel käbbel kom nu innan blondinen stoppar oss.

Agatha spanar

AGATHA
Kusten är klar!

KAJ
men vänta

Agatha springer iväg

Kaj springer efter

RÖSTEN I LUREN

Var vänlig visa giltig biljett

KAJ

in i bilen fort som fan

RÖSTEN I LUREN

Var vänlig visa giltig biljett

De kör

bilen förvandlas till en gräsmatta, Agatha ligger Kaj står

musik:

Lorem ipsum Merit Hemmingson

7 Rajtan Tajtan

AGATHA

Vad fint det är

KAJ

va?

AGATHA

det är fint

KAJ

jag hör dig så dåligt när du ligger där nere

Kaj tvekar. Läger sig sen bredvid.

Agatha tar upp mobilen och tar en selfie med Kaj när de ligger i gräset

KAJ

Vad heter du?

AGATHA

Agatha.

KAJ

Jaha. De frågade på sjukhuset. De trodde du var min fru.

AGATHA

Jaha. Vad frågade de mer?

KAJ

Allt sånt där. Personnummer och sånt.

AGATHA

Vad sa du då?

KAJ

hmmm 4803154792

AGATHA

haha så du bara hittade på ett?

KAJ

Nä det är morsans.

AGATHA

Va

KAJ

Japp. Du har ingen giltig biljett va?

Agatha fnyser

AGATHA

Jag har inte råd med nån giltig biljett

KAJ

Om en resenär saknar giltigt färdbevis riskerar denne att få en tilläggsavgift. Vid utebliven betalning kan ärendet komma att överlämnas till ett inkassoföretag och inkassokostnader tillkommer.

AGATHA

Jag har inte råd med inkassokostnader.

KAJ

Inte jag heller.

AGATHA

Nej du har ju inte ens råd med kaffe.

KAJ

Nej jag har ju inte det.

Haha tänk att de trodde att *du* var min fru.

AGATHA

Tänk att du spelade med.

8 Hos Dr Phil

RÖSTEN I LUREN

Och vad hände sen?

JONNIE

Det var helt sjukt. Han bara sprang rakt in och stal dem.

RÖSTEN I LUREN

Och hur fick det dig att känna dig?

KAJ

Jag gjorde inte alls det där som han säger att jag gjorde jag är ingen tjuv.

RÖSTEN I LUREN

Agatha? Hur upplever du Kaj i hemmet? Utåtagerande? Aggressiv? Uppvisar han en bristande respekt och förståelse för var man drar gränsen när det kommer till privata föremål och ägande?

AGATHA

Äsch du vet han är inte så bra på sånt där? vet inte varför? tror han bara menar väl?

RÖSTEN I LUREN

men har han nånsin tagit något från dig?

AGATHA

hehe... bara en sak.... hehe

RÖSTEN I LUREN

Och hur fick det dig att känna dig?

AGATHA

håå ja man kan ju säga såhär, vissa behöver övning, vissa behöver bedövning, vissa behöver bara fortsätta exakt som de gör om du förstår

Rösten i luren antecknar noga

RÖSTEN I LUREN

jadå jag fattar precis

AGATHA

Nej stryk det förra.

KAJ

jag har faktiskt inte tid för sånt här. Nu går jag hem.

RÖSTEN I LUREN

Tråkigt att du känner så, vill du berätta mer om

JONNIE

LOREM IPSUM DOLOR SIT AMET, CONSECTETUR ADIPISCING ELIT!!!!!!!!!!!!!!

KAJ

Morbi mollis?

JONNIE

Imperdiet metus MATTIS MAXIMUS

RÖSTEN I LUREN

Praesent sapien ex, interdum quis mi pretium.

..... fringilla tincidunt neque.

KAJ

Nunc lorem magna, ornare quis semper at, pretium in ante.

RÖSTEN I LUREN

Sed laoreet mauris ipsum, ac efficitur odio vehicula sit amet. Vivamus at dui ac mi condimentum fringilla. Morbi fringilla nibh at elit fringilla, a volutpat odio mollis. Aliquam id fringilla tortor. Vestibulum at posuere turpis, in sagittis enim. Morbi ultricies quam nec augue finibus venenatis. Etiam mollis dapibus malesuada. Etiam felis mauris, ultricies ut urna in, faucibus molestie felis.

KAJ

Maecenas gravida orci non felis auctor viverra.

JONNIE

Okej då bestämmer vi väl det då!

Alla utom Agatha springer av scen

Scenen är en gräsmatta igen

9 Agathas död

AGATHA

Jag dör nu!

10 Hos Sankte Per

RÖSTEN I LUREN

Jaha. Är du tillbaks igen.

AGATHA

Ja men denna gången stannar jag

RÖSTEN I LUREN

Det finns inte plats för fler här tyvärr.

AGATHA

Säker?

RÖSTEN I LUREN

Ah

AGATHA

Jaha vadå jättesäker?

RÖSTEN I LUREN

Ah sorry. jag säger till när det blir din tur jag lovar. Gå nu!

Agatha går

RÖSTEN I LUREN

Du kan överklaga om du fått en tilläggsavgift som du tycker är fel. Skicka din överklagan till biljettkontrollen inom tio dagar från kontrolltillfället.

11 Jonnie på festen

Jonnie dansar på dansgolvet

RÖSTEN I LUREN

Du kom ändå! Hur var det på jobbet?

JONNIE

Det var en man som rånade mig! Mitt på ljusa dan! Jag ringde snuten men de sa till mig att de hade fullt upp med att ta fast nån tant som rymt från sjukhuset?? Ibland önskar jag faktiskt att jag bodde i Stockholm. Sen fick jag vara med i nån sån TV-show. Jag fattade ingenting. Slutet var iallafall bäst, de gifte sig och allt och de gillar varann på riktigt.

musik: Jonnie Kal. P. Dal

Jonnie var en ängel, helt klädd i svart

Han ville vara ute vareviga natt

Han visste var de bodde och var de höll till

Han kände även Åskan och Buffalo Bill

Jonnie, vad gör du?

Han var en ängel, en sån ängel

Jonnie, vad gör du?

Han var en ängel, en sån ängel

Så en kväll när Jonnie skulle gå ut

Så sa hans mamma med darr i rösten:

"Jonnie, Jonnie vart ska du gå? Jag är så orolig för dig i kväll"

Men Jonnie sa bara "ut"

Men Jonnie gjorde intjack på bensenmacken

Det skulle hans tjej och, de hade talang på det

Så bängen kom, Jonnie bara drog iväg

Men vägen krökte, och i vägen stod ett träd

Jonnie, vad gör du?

Han var en ängel, en sån ängel

Jonnie, vad gör du?

Han var en ängel, en sån ängel

Så Jonnie flög upp till Sankte Per

Men Per han sa bara: "Jonnie vad gör du här?"

"Du får ta och gå tillbaka dit ner"

"Där nere finns det plats för många, många fler"

Jonnie, vad gör du?

Han var en ängel, en sån ängel

Jonnie, vad gör du?

Han var en ängel, en sån ängel

SLUT

Låtar:

Jonnie av Kal. P. Dal

Lorem ipsum av Merit Hemmingson

i mina jeans av en dryg kille

VÄGSKÄL

av

Isak Wenerklang

Karaktärer:

MEL

SOFIA

MARIANNE

FATIMA

NANCY

MALIN

Historien utspelar sig dels i det rum där Mel och Sofia går i parterapi hos terapeuten Marianne och dels genom tillbakablickar. I tillbakablickarna finns terapirummet kvar på scenen och Marianne antecknar och kommenterar det hon ser/får återberättat för sig.

Scen 1

Marianne plockar iordning i sitt terapirum och går sedan och öppnar dörren för Sofia och Mel. Sofia och Mel hänger sina jackor bredvid varandra på en hängare, ljus jeansjacka bredvid svart skinnjacka, och sätter sig i var sin fåtölj mitt emot Marianne. Sofia har ljusa, tigha kläder och långt hår uppsatt i en hög hästsvans, medan Mel rakryggad gömmer sin kropp i stora, svarta kläder och har håret fångat i en manbun. Marianne slår upp första sidan i ett linjerat block, tar av korken på en penna och ler mjukt. På det låga, runda bordet mellan det unga paret och deras terapeut står ett paket med pappersnäsdukar och en klocka, vänd mot Marianne.

MARIANNE

Välkomna.

MEL

Tack.

SOFIA

Tack.

MARIANNE

Mitt namn är alltså Marianne och jag är här för er skull. Här inne är det ni som står i centrum, så det är ni som berättar om era behov, så anpassar jag mig så gott jag kan utifrån det. Jag tänker om ni skulle vilja börja med att berätta lite om er själva och er relation? Och kanske varför ni har kommit hit?

Lång tystnad.

SOFIA

Eh, ja. Jag heter Sofia och jag är tjugosex år. Jag jobbar på Ica och tycker om katter. Jag vet inte, vad vill du veta mer?

MARIANNE

Det du vill berätta. Om du skulle beskriva så att en person som inte känner dig förstod vem du är, vad skulle du säga då?

SOFIA

Jaha. Ja, men de flesta brukar beskriva mig som glad och social. Jag brukar gymma, gå ut med kompisar, kolla på serier och... ah, just det, jag började nyss med yoga.

MARIANNE

Det låter trevligt. Tack så mycket.

Marianne vänder sig mot Mel och tittar uppmanande på hen.

MEL

Jag heter Melanie, fast jag kallas Mel. Jag är tjugoåttå och jag jobbar på biblioteket i stan. Folk brukar beskriva mig som en lugn person.

MARIANNE

Tack, då vet jag lite om er. Vad är det då som gör att ni kommer hit?

SOFIA

Vi har en del konflikter, så jag tänkte att vi kanske skulle bråka mindre om vi fick lite hjälp.

MEL

För det mesta är det inte så allvarligt, men vi har pratat om det och det vore väl bra om vi kunde kommunicera bättre med varandra.

MARIANNE

Det låter ju bra att ni har pratat igenom det innan ni kom hit, men tjejer, innan vi går in på...

MEL (*avbryter*)

Inte tjejer.

MARIANNE

Nähä?

MEL

Jag är ingen tjej.

MARIANNE

Okej...?

SOFIA

Nä, Mel är ickebinär.

MARIANNE

Jaha, jag ber om ursäkt. Ja, men det jag tänkte säga var i alla fall att jag har vissa små principer som jag vill att vi följer. Till exempel avbryter vi inte varandra, vi talar med lugn och sansad ton och så misstolkar vi inte med flit det någon annan säger. Jag har ju tystnadsplikt, men jag vill även att ni åtar er att inte berätta det som sägs i det här rummet till någon annan. Sedan vill jag att ni är medvetna om att bättre förståelse för varandra, vilket är det vi jobbar mot, inte alltid innebär att man blir nykär, utan ibland faktiskt innebär att man väljer att gå skilda vägar. Oavsett så vill jag att vi hjälps åt att hålla fokus just på förståelsen. Låter det bra?

SOFIA

Jadå.

MEL

Nej, inte riktigt.

MARIANNE

Okej, vad är det som inte känns bra?

MEL

Nej, jag tycker inte det känns bra att vi kommer hit för att lära oss att kommunicera bättre och istället får höra att vi kanske beslutar oss för att skiljas.

SOFIA

Separera menar du.

Mel ser på Sofia.

SOFIA

Skilja sig heter det när man är gift och vi bor ju bara ihop, så då heter det separera.

MEL

Sure.

MARIANNE

Jag förstår mycket väl hur du känner det Mel, men jag tänker att det viktigaste är att ni båda mår bra, eller hur?

MEL

Ja.

MARIANNE

Och tänk då om ni pratar med varandra här inne och kommer fram till att det som gör så att ni båda mår bäst är att ni separerar, då vore det väl dumt om ni inte gjorde det?

MEL

Visst. Men jag tycker ändå det känns ganska pessimistiskt att redan prata om sånt.

MARIANNE

Det kan jag absolut förstå, så därför tänker jag att vi istället börjar försöka förstå vad som ligger till grund till era konflikter för att sedan kunna jobba med det. Jag tänker att ni kanske skulle kunna beskriva en dag det senaste som ni har upplevt konfliktfylld, så jag får en bild av vad det kan handla om?

Sofia söker ögonkontakt med Mel som tittar ut i luften.

SOFIA

Igår var väl en typiskt dålig dag, eller vad säger du Mel?

MEL

Igår? Det var väl inget speciellt igår?

SOFIA

Nä, men det är ju det som är grejen. Vi gick runt och var irriterade hela dagen och det är typ normalt för oss nu.

MEL *(till Marianne)*

Menar du när det har varit någon större grej eller bara småsaker?

MARIANNE

Om det var många konflikter igår, så tänker jag att ni kan berätta om det.

MEL

Well, Sofia sov när jag gick till jobbet, så då hände inget, utan det var när jag kom hem som...

Scen 2

Sofia och Mel bor i en liten tvåa med öppen planlösning mellan kök, vardagsrum och "hall". Sofia sitter med sin telefon och en kopp te vid köksbordet när Mel kommer hem. Hen hänger av sig jackan innanför dörren.

MEL

Vad ska vi äta?

Sofia fortsätter att titta på sin telefon.

SOFIA

Det finns torsk i frysen. Du får gärna göra torsk med äggsås.

MEL

Vad ska *du* äta?

SOFIA

Torsk med äggsås om du gör det.

MEL

Jaha.

Mel börjar plocka fram ingredienser och köksredskap. Hen ställer omilt ner sakerna på bänken. Sofia tittar upp.

SOFIA

Vad är det?

Mel svarar inte utan fortsätter att greja.

SOFIA

Hallå?

Mel stannar upp och vänder sig mot Sofia.

MEL

Vad har du gjort idag?

SOFIA

Kollat på serier och gått en promenad med Fatima.

MEL

Hur var det med henne?

SOFIA

Bra.

MEL

Så bra.

En kort tystnad lägger sig. Mel ser uppmärksamt på en fläck som hen skrapar bort från en kastrull med ena nageln.

SOFIA

Har det hänt nåt, eller?

MEL

Du har inte tänkt hjälpa till med maten?

SOFIA

Jag tänkte att du kanske gjorde den idag, eftersom jag lagade mat fem gånger förra veckan.

MEL

Du har räknat?

SOFIA

Jag lagade mat till oss alla dagar förra veckan utom igår och i förrgår, när jag fick jobba extra.

MEL

Fast jag städade, tvättade och storhandlade förra veckan, så det är inte som att jag inte gjorde något alls när du lagade mat.

SOFIA

Okej, förlåt, det glömde jag. För det var ju inte *jag* som bad dig att göra de där grejerna.

MEL

Vad har det med saken att göra? Det var fortfarande jag som gjorde dem.

SOFIA

Snälla, låt mig bara kolla på min mobil. Jag är så himla trött.

MEL

Men säg det med en gång då, istället för att vara dryg.

SOFIA

Man kanske inte känner för att vara så himla trevlig när du bara kommer in och det första du frågar är vad vi ska äta. Hade kanske varit kul om du frågade hur jag mådde, eller i alla fall sagt hej.

Mel vänder sig om och börjar plocka tillbaka det hen har tagit fram.

MEL

Jag går och köper pizza istället. Vad vill du ha?

SOFIA

Jag vill inte ha pizza. Om du köper thaimat kan jag ta det vanliga, annars kokar jag bara nudlar eller nåt.

Scen 3

I terapirummet.

MARIANNE

Okej, jag förstår. Spontant just nu, vad tänker ni om det som hände?

MEL

Jag var trött och hungrig efter jobbet och Sofia var trött efter helgen. Det gick att räkna ut på förhand hur det skulle bli.

SOFIA

Fast det spelar ingen roll. Vi är såna mot varandra hela tiden, oavsett vad.

MEL

Det där var dock en överdrift.

SOFIA

Ja, det kanske det var, men...

MARIANNE (*avbryter*)

Förlåt att jag avbryter, men jag tänker såhär. Oftast är det en kombination av små vardagsdiskussioner och stora outredda frågor som ligger och stör i en relation, så jag skulle gärna vilja lära känna er relation lite mer, så kanske vi tillsammans kan komma underfund med var det skaver. Skulle ni vilja berätta om hur ni träffades till exempel?

Lång tystnad.

SOFIA

Ja... Sommaren efter studenten jobbade jag i receptionen på en camping och Mel bodde där typ hela sommaren. Inte själv alltså, hen bodde i ett kollektiv som...

MEL (*tar vid/avbryter*)

Vi var väldigt många som bodde i kollektivet, så på sommaren bestämde vi oss för att slå upp några tält på campingen. Så vissa bodde på campingen och vissa i lägenheten.

SOFIA

Det var ingen stor camping, så alla kände till dem. På kvällarna, särskilt på helgerna, satt de ganska ofta vid uteplatsen vid receptionen, innan de drog in till stan.

Scen 4

Utanför ett klassiskt campingreceptionshus sitter Mel med vännerna Nancy, Fatima och Malin på några utemöbler. De dricker öl och cider medan ett paket cigg går gänget runt. Partymusik à la sommar spelas. Nancy reser sig upp och börjar dansa. De andra hänger på och ungdomarna dansar en koreografi där var och en av dem också har ett kort solo. Efter dansen slår de sig ner på möblerna igen.

NANCY

Nej, och jag skämtar inte ens, hon slog honom rakt på käften.

FATIMA

Walla?

NANCY

Ja, ja, jag såg video på det. Hon nitade honom, asså.

FATIMA

Men jag trodde inte hon gjorde sånt?

NANCY

Nej, men han gick över en gräns, asså. Liksom först ligga med en annan tjej och sedan komma och kalla *henne* för hora...

MALIN

Men det är väl ändå inte en anledning att slå honom? Hon kan väl bli polisanmäld för misshandel?

NANCY

Han lär ju knappast anmäla henne i alla fall.

MALIN

Varför inte?

FATIMA

Det var en tjej som slog han, varför skulle han gå till aina? Tjejer är som barn, om vi slåss, det räknas inte.

NANCY

Aja, skit samma. Kan jag få en till cigg? Vem har paketet?

MEL

Här.

NANCY

Tack. Du, Malin, ska du inte ha?

MALIN

Nej, tack.

NANCY

Man säger inte "nej, tack", man säger "nej, jävla idiot, du vet att jag inte röker, dra åt helvete".

MALIN

Okej.

NANCY

Säg det.

MALIN

Vad?

NANCY

Säg till mig att dra åt helvete.

FATIMA

Ey, låt henne. Hon är ju kristen.

NANCY

“Ey, låt henne vara.” Säger den som försöker få henne att göra slut med sin kille.

FATIMA

Ja, men ärligt, han där killen, han är inte bra för henne.

NANCY

Ja, det är fan sant, asså. Hur länge har du vart tillsammans med den där jävla Hampus?

MALIN

Snart åtta månader.

NANCY

Ajajaj, det är fan länge, asså. Du får dumpa honom, vi hittar nån ny till dig ikväll. Vilken är din typ? Du är bara intresserad av killar, eller?

MEL

Nancy, det är du som är kåt, låt henne va.

NANCY

Och var fick du luft ifrån?

MEL

Men på riktigt, jag tror du behöver ligga, du har vart fett jobbig det senaste.

NANCY

Hör jag fel eller låter det inte som att du...

MEL (*avbryter*)

Du gillar bara tjejer.

NANCY

Ja, men du är nästan en tjej, asså.

FATIMA

Ey, nu du ger dig. Det där var inte okej.

NANCY

Okej, förlåt Mel. Men kolla, grejen är att jag tror att du har rätt, asså. Det är snart två månader sedan jag låg sist.

MEL

Det måste vara rekord.

FATIMA

Jag svär på allt, det är rekord.

NANCY

Håll käften.

MEL

Finns det någon du är intresserad av?

NANCY

Tror du att jag ska glömma det där så fort, eller?

MEL

Ja, det tror jag.

NANCY

Okej, ni vet blondinen i receptionen?

MALIN

Här på campingen?

NANCY

Nej, på min lågstadieskola. Ja, var fan annars? I alla fall, hon är fan het, asså.

FATIMA

Ey, skrik inte, om hon är i receptionen, hon hör dig.

MALIN

Hon heter Sofia.

NANCY

Jaså? Känner du henne?

Nancy visslar uppskattande och byter plats så att hon sitter precis bredvid Malin.

MALIN

Nej, jag har bara pratat med henne när jag har varit där.

NANCY

Ajajaj, berätta allt du vet om henne. Säker på att du inte ska ha en cigg?

Nancy sträcker fram cigarettpaketet mot Malin som skakar på huvudet.

MALIN

Nej, men jag vet inte så mycket mer än vad hon heter.

NANCY

Men det är lugnt, asså. Berätta det du vet bara.

FATIMA

Schhhht!

Fatima visar med huvudet att Sofia är bakom dem. Hon går ut från receptionen och går fram för att låsa upp sin cykel.

NANCY (*viskar till kompisarna*)

Asså kolla, asså. Fyfaaan, vad snygg hon är!

NANCY (*ropar till Sofia*)

Hej! Du! Vill du komma lite?

Sofia rätar på sig och ser på gänget där de sitter, innan hon kommer fram mot dem. Hon ställer sig avvaktande en bit ifrån.

SOFIA
Hej?

NANCY
Hej! Läget?

SOFIA
Bra. Själv?

NANCY
Bara bra här. Vi satt just och pratade om dig, vi tycker att du verkar trevlig. Ska du
nånstans ikväll, eller?

FATIMA (*väser till Nancy*)
Nancy, chilla.

SOFIA
Ehh, nej. Hem bara.

NANCY (*ignorerar Fatima*)
Ajajaj, det låter inte så kul. Vill du hänga med oss en stund?

FATIMA
Asså, bry dig inte om henne. Hon är fett jobbig och när hon dricker, det blir värre.

NANCY
Käften!

MALIN
Men du får gärna slå dig ner, om du känner för det.

SOFIA
Ja, okej. Sure.

Sofia sätter sig och tar emot en cider.

Scen 5

I terapirummet.

MARIANNE

Okej, så ni var ganska unga när ni träffades?

SOFIA

Ja, precis som jag sa så var det ju sommaren efter jag tog studenten, så jag var väl 19 och Mel, du var...?

MEL

Jag fyllde 22 den hösten.

MARIANNE

Okej. Så ni träffades den där kvällen när ni var 19 och 22 - vad hände sedan?

MEL

Ja, det kan man ju undra.

SOFIA

Jag blev faktiskt ihop med Nancy.

MARIANNE

Jaha. Men hur kom det sig att det blev ni två istället?

SOFIA

Grejen var att jag och Nancy inte passade jättebra ihop. Vi fick känslor för varandra och allt, men det var liksom ingen jättebra matchning, egentligen.

MARIANNE

Okej, jag förstår. Vill du utveckla lite mer hur du tänker?

SOFIA

Kolla här, min mamma drog till USA när jag var femton och jag och mina småsyskon blev själva kvar med pappa. Han är väldigt konservativ och när jag kom ut... Det var

(SOFIA forts.)

bara så himla skönt att vara med Nancy, liksom. Vi gjorde helt galna saker ihop och hon släppte lös en massa energi i mig. Men sen... Äh, jag vet inte, det kändes inte rätt bara.

Scen 6

Nancy, Sofia, Mel, Malin och Fatima sitter och snackar i vardagsrummet i det kollektiv som alla utom Sofia bor i. De delar på en soffa, en fåtölj och golvet. Nancy och Sofia sitter nära varandra och Nancy håller om Sofia.

NANCY

Jooo, kom igen nu Fatima. Tell us about him!

FATIMA

Men asså kolla. Han är snygg, jag dejtar han, men det kommer hålla typ två veckor. Varför ska jag berätta till dig om han?

NANCY

För att jag är intresserad.

FATIMA

Av honom?

NANCY

Nej, för fan! Nej, men asså kan du förklara vad du ser hos honom? Eller asså, vad ser folk hos snubbar rent allmänt? Vad är det som är så attraherande med skägg, stora fötter och att tro att man är bäst bara för att man har kuk?

MEL

Bra Nancy, jag tror faktiskt du ringade in exakt det som folk tycker är mest attraherande hos män.

NANCY

Visst gjorde jag!

FATIMA

Jag svär, det spelar ingen roll vad jag säger, du kommer bara säga emot.

NANCY

Ja, för att du har fel.

MALIN

Men du kan väl inte bara döma alla sådär?

NANCY

Vilka alla?

MALIN

Män.

NANCY

Ajajaj, hör på henne: "inte alla män".

FATIMA

Men det är sant.

NANCY

Men asså, kolla här...

SOFIA (*avbryter*)

Kan vi inte snacka om nåt annat?

Nancy ler och böjer sig fram för att kyssa Sofia.

NANCY

Okej, älskling. Som du vill.

MALIN

Jag har tänkt på en sak.

NANCY

Jaså? Jag tänker också på saker. Hela tiden faktiskt och sen säger jag dem. Men vet du Malin, jag brukar inte säga att jag tänker på en sak, innan jag säger vad jag tänker på. Det är faktiskt lite onödigt, asså.

SOFIA (*ignorerar Nancy*)

Vad tänkte du på?

MALIN

Tror ni på evig kärlek?

NANCY

Ajajaj, vilken fråga! Vad säger miss "det kommer hålla två veckor", tror du på evig kärlek, eller?

FATIMA

Inte med han i alla fall.

NANCY

Fast är han dålig i sängen kan fan två veckor vara en evighet.

SOFIA

Varför funderar du på det Malin?

Malin rycker på axlarna.

NANCY

Mister perfekt har friat, erkänn!

MALIN

Nej, det är inte det.

MEL

Jag tänker att det är individuellt. Fast oftast är det samhället som får folk att hålla ihop längre än vad de egentligen borde.

NANCY

Of course. Evig kärlek är bullshit.

SOFIA

Kul att höra.

NANCY

Ja, fast dig kommer jag ju aldrig släppa, du är för sexig för det.

Nancy stjälar en till kyss och Sofia är lagom entusiastisk.

FATIMA

Seriöst, jag bryr mig inte. Kanske nån gång, han är snäll, jag stannar, men vadå evig kärlek, innan man är död, man vet aldrig.

SOFIA

Men hallå, är jag den enda här som... Tycker *alla* här att det är bullshit?

MALIN

Tror du på evig kärlek?

SOFIA

Ah, men man får väl drömma lite i alla fall?

NANCY

Naww. Dröm du älskling. Det där med att hitta den rätta är i alla fall en stor, fet lögn som samhället trycker ner i våra halsar, asså.

Scen 7

I terapirummet.

SOFIA

Ah, jag vet inte.

MEL

Nancy är väldigt radikal av sig på ganska många punkter.

MARIANNE

Ja, det tycks hon verkligen vara.

SOFIA

Så jag insåg ganska snart att även om jag hade känslor för Nancy, så var det kanske inte det jag först trodde.

MARIANNE

Okej, så om jag förstår det hela rätt så träffas ni alltså en sommar på en camping och Sofia, du blir först ihop med en av Mels kompisar, men sedan, efter ett tag, inser du att du egentligen har känslor för Mel?

SOFIA

Ja, alltså, det var ju inte som att jag helt plötsligt upptäckte att jag bara hade känslor för Mel och inte kände något alls för Nancy.

MARIANNE

Nej, jag förstår. Vill du berätta mer om hur det var?

SOFIA

Nej, men jag drog mig undan efter hand. Jag sov mycket hos Nancy och vi hade pratat på att jag skulle flytta in i kollektivet, alltså på hennes rum, men det blev inte så. Istället gjorde jag slut, fast då var jag så bra vän med de andra i kollektivet att jag hängde en del där ändå, liksom. Och ja. Mina känslor för Mel växte väl, ju mer vi träffades.

MARIANNE

Okej. Men då skulle jag gärna veta hur processen såg ut för dig Mel? När kom du fram till att du hade känslor för Sofia?

MEL

Första gången jag träffade Sofia så tyckte jag att hon verkade vara en fin person. Annars är det väl samma: att känslorna växte efter hand.

MARIANNE

Okej. Men hur länge sedan var detta? Jag har ju era födelsedatum här någonstans, men jag ska villigt erkänna att det här med matte och huvudräkning inte riktigt är min grej.

MEL

Det är nästan exakt sju år sedan vi träffades.

MARIANNE

Jag misstänkte att det var ett tag sedan, ja. Hm. Då undrar jag ungefär hur länge ni har haft såpass mycket konflikter att ni känner att vardagen har störts?

SOFIA

Jag vet inte. Två år, kanske?

MEL

För ett och ett halvt år sedan var vi i Finland.

SOFIA

Just det.

MEL

Tycker du att vi hade så många konflikter att det störde vår vardag, när vi var i Finland?

SOFIA

Nej, du har rätt, det är inte så lång tid som två år sedan.

MEL

Jag säger mindre än ett år.

SOFIA

Ja, fast kommer du ihåg när du gick på utställningen med dina kollegor förra våren?

MARIANNE

Ja, jag måste ju inte ha ett exakt datum. För det mesta kommer ju sådant smygande, så det var mer för att få ett hum om tidsrymden.

SOFIA

Okej.

MARIANNE

Men det betyder ju då att ni har haft en hälsosam och konfliktfri relation ganska länge?

SOFIA

Ja, fast vi har ju bråkat även innan det blev på den här nivån.

MARIANNE

Förlåt, jag menade inte "konfliktfri" som i "helt fri från konflikter" - bråkar gör ju alla - utan jag menar snarare att det verkar som att det faktiskt är ganska många år som konflikterna inte har ätit upp er relation.

SOFIA

Mmm.

MARIANNE

I och med att det verkar ha fungerat bra i så många år, så kan jag nog tycka att det ska finnas ganska goda chanser för er att hitta tillbaka till en välfungerande kommunikation, som hjälper er att minska konflikterna.

SOFIA

Visst.

MARIANNE

Såvida det inte har hänt något stort i er relation som vi inte har pratat om än? Något som är orsaken till många bråk?

MEL

Nej, inget sånt.

SOFIA

Nej.

MARIANNE

Så bra. Då tänker jag att vi kan börja prata lite om vilka verktyg som finns att ta till när man upplever att man bråkar väldigt mycket med en person. Ni verkar redan ha pratat om kommunikation och det är jättebra. Lite mer specifikt, vad inom det området är det ni har pratat om?

MEL

Vi har sagt att vi behöver bli bättre på det.

MARIANNE

Ja, precis. Har ni identifierat någon specifik aspekt som ni måste bli bättre på?

SOFIA

Jag tror att det är viktigt att vi lyssnar på... Eller, liksom vi har inte pratat om just detta innan vi kom hit, men jag tänker i alla fall att det är bra om vi lyssnar på vad den andra tänker och känner.

MARIANNE

Som du säger så är det A och O inom kommunikation att lyssna på varandra. Bara för att man är tyst när den andra pratar behöver det inte betyda att man faktiskt lyssnar, eller hur?

SOFIA

Nej.

MARIANNE

Nej. Så för att ha en god kommunikation måste vi till att börja med lyssna på vad den andra personen säger för att...

SOFIA (*avbryter*)

Fast vänta, det handlar ju inte bara om vad den andra säger.

MARIANNE

Hur tänker du?

SOFIA

Ja, men det är ju inte bara orden man säger som spelar roll, man kan ju säga ganska mycket med kroppsspråk och tonläge och sånt också.

MARIANNE

Ja, det stämmer. Det är också jätteviktiga aspekter som vi ska ta upp om en liten stund.

SOFIA

Okej, vad bra, för...

Det ringer i en mobil.

Scen 8

Sofia ligger och sover med en filt över sig i soffan i hennes och Mels vardagsrum. Det ringer i en mobil som ligger på soffbordet och Sofia vaknar och sträcker sig efter den.

SOFIA

Ja, hallå. ... Hej, hur är läget? ... Haha, nej, jag mår bra asså, jag låg bara och sov. ... Va? Är du här? ... Jaja, kom upp, du behöver inte fråga, herregud. ... Seriöst? Jag har skickat koden typ tjugo gånger. ... Du är fan den lataste människan jag kän... okej, okej, nio, ett, fem, nio. På diagonalen liksom... Bra, då ses vi snart.

Sofia sätter sig upp. Hon ser på bordet. Fullbelamrat. Hon ser på sina kläder. Mjukiskläder. Känner efter i håret. Hästtofsen sitter på sniskan och flera hårslingor hänger utanför. Så ringer det på dörren och Sofia går och öppnar.

FATIMA

Hej.

SOFIA

Hej.

Fatima går in och sätter sig i en fåtölj bredvid soffan och Sofia följer efter och kurar ihop sig i ena soffhörnet.

FATIMA

Vad är det?

SOFIA

Vadå?

FATIMA

Varför du sov?

SOFIA

Jag sov dåligt inatt.

FATIMA

Du aldrig sover på dagen.

SOFIA

Jo, ibland.

FATIMA

Förr, du gjorde aldrig.

SOFIA

Asså jag vet, men jag har börjat göra det.

FATIMA

Varför?

SOFIA

Sover dåligt bara.

FATIMA

Varför?

SOFIA

Vet inte.

FATIMA

Du vet.

SOFIA

Nej, men det är mycket på jobbet bara.

FATIMA

Sofia, ibland, om man inte säger något, man tror det blir lättare, men det blir bara svårare. Berätta till mig vad det är.

SOFIA

Nej, men på riktigt, det är inget.

Fatima ser länge på Sofia innan hon reser sig och går till köksdelen.

FATIMA

Vill du ha te? Eller kaffe?

SOFIA

Te blir bra.

Fatima pysslar lite vid köksbänken, tar fram muggar och te och sätter på vattenkokaren. Hon sätter sig i fåtöljen i vardagsrummet igen, medan hon väntar på att vattnet ska koka.

FATIMA

Var är Mel?

SOFIA

På jobbet.

FATIMA

Varför ni bråkar?

SOFIA

Vi har inte...

FATIMA (*avbryter*)

Varför?

Tystnad.

SOFIA

Vi bråkar inte.

Tystnad

SOFIA

Har du pratat med Mel?

FATIMA

Lite. Men med dig, jag pratar mer.

SOFIA

Alltså... Har hen sagt något?

FATIMA

Om vad?

SOFIA

Om mig.

FATIMA

Om dig?

SOFIA

Ja.

FATIMA

Nej.

SOFIA

Ah, okej.

FATIMA

Varför ni bråkar?

SOFIA

Men vi bråkar ju inte!

Tystnad.

SOFIA

Okej, men... Det är bara en massa småsaker hela tiden...

Tekokaren smäller av ute i köket och Sofia tittar ditåt. Fatima reser sig och gör iordning två koppar te som hon tar med sig. Hon sätter sig i soffan, tar tag i Sofia och lägger henne med huvudet i sitt knä och sedan tar hon loss tofsen och kammar igenom Sofias hår med fingrarna.

SOFIA

Jag orkar inte mer.

FATIMA

Vad du menar?

SOFIA

Med oss... Liksom, det är sjukt, eller hur? Hur kan man tycka om någon och samtidigt ha så många konflikter med den personen?

FATIMA

Har du pratat med Mel?

SOFIA

Jag försöker, men det går inte. Det är som att hen tycker att allt är som det ska.

FATIMA

På riktigt, du måste prata med hen.

SOFIA

Men kom igen Fatima, du vet hur hen är. Hur vill du att vi ska prata om saker om hen inte vill?

FATIMA

Ni borde gå till psykolog.

SOFIA

Och säga vad?

FATIMA

Du vet min syster? Hon och hennes kille, de bråkade, de gick till psykolog och sen allt var bra.

SOFIA

Och de slutade bråka, eller?

FATIMA

Nej, asså de bråkar fortfarande, men nu, de kan hantera det.

SOFIA

Så bra.

FATIMA

De ska faktiskt flytta utomlands tillsammans. Hennes kille, han har fått jobb på Irland. Ett år.

SOFIA

Nej, men vad kul för dem.

FATIMA

Du vet, hon är timanställd.

SOFIA

Ja, just det.

FATIMA

Så hon kan bara dra.

SOFIA

Mhm.

FATIMA

Men lägenheten, den är svår. Min andra syster ska bo där på sommaren, efter studenten, men fram tills då, de hyr ut den.

SOFIA

Okej.

FATIMA

Och det finns ingen som vill hyra som är seriös. De har inte jobb, de vill bara bo där halva tiden och skit. Du känner ingen som vill hyra lägenhet i Malmö? Tio månader.

Sofia tänker efter.

SOFIA

Nej, jag tror inte det.

FATIMA

Synd.

Fatima sträcker sig efter fjärrkontrollen och sätter på tv:n. Det är en sitcom.

FATIMA

Du måste prata med Mel.

På tv:n hörs en mobil ringa.

Scen 9

I terapirummet. Det ringer i Sofias mobil och Sofia får snabbt upp den ur ena fickan. Hon trycker undan samtalet.

SOFIA

Oj, förlåt, jag hade visst glömt att stänga av ljudet.

Sofia stänger av ljudet och lägger ner mobilen igen.

MARIANNE

Ingen fara.

MEL

Och vad ville du ha sagt med det där?

SOFIA

Ja, men jag tänkte att det kanske var ett bra exempel på när man lyssnar på mer än bara vad den andra säger, alltså med kroppsspråk och så.

MEL

Så då valde du ett exempel när Fatima pushade dig på information?

SOFIA

Nej. Jag valde ett exempel när Fatima lyssnade på vad hon såg, istället för att bara nöja sig med vad jag sade.

MARIANNE

Ja, och det var ett bra exempel Sofia, men jag tänker att vi börjar med vad vi uttrycker i ord och så går vi in på de andra delarna av kommunikationen om en liten stund.

SOFIA

Ja, ja, det är lugnt.

MARIANNE

Okej, vad bra. Så när vi är i en konflikt med någon så finns det en ganska stor risk att vi slutar lyssna på vad personen faktiskt säger och istället bara fokuserar på vad vi själva

(MARIANNE forts.)

vill få fram. Ett tips för att komma ifrån detta kan vara att upprepa det den andra personen har sagt. Det gör dels så att vi har ett fokus på vad den andra säger och dels så har den andra personen möjlighet att korrigera oss om det är något vi har missuppfattat. Vad tänker ni?

SOFIA

Ja, det låter väl bra.

MEL

Absolut.

MARIANNE

Vad bra. Ja, och sedan när man då har försäkrat sig om att man har förstått det den andra säger korrekt, så är det sedan viktigt att man fokuserar på sig själv och den egna upplevelsen av situationen, när man uttrycker sina egna tankar och känslor. Tipset är helt enkelt att utgå från sig själv och sedan på ett så neutralt sätt som möjligt fortsätta med den andra, gärna enligt modellen "jag känner såhär, när du gör såhär". Hur känner ni kring detta? Låter det bra?

SOFIA

Jadå.

Mel nickar kort.

MARIANNE

Jag förstår dock om det kan kännas lite otydligt när man inte har något konkret exempel, så jag föreslår att vi tar ett ämne som ni har diskuterat hemma och sedan försöker vi att prata om det nu, här. Har ni haft någon större diskussion det sista som vi skulle kunna ta som exempel?

MEL

Ja, vad tar vi för exempel?

SOFIA

Men jag tänker att det är ganska solklart vad vi tar.

Scen 10

Sofia står vid soffan i vardagsrummet och sätter upp håret. Hon har sportkläder på sig, med undantag för en stor kofta. Mel står i köket i sina vanliga svarta kläder.

MEL

Måste du använda det ordet?

SOFIA

Ja, det är så jag identifierar mig.

MEL

Fast du är ihop med mig.

SOFIA

Ja, och?

Sofia drar åt tofsen och vänder hela sin uppmärksamhet mot Mel.

MEL

Du vet hur det ordet tolkas?

SOFIA

Men det spelar väl ingen roll hur andra tolkar det ordet, eller?

MEL

Jo. Det påverkar hur de ser på mig.

SOFIA

Men skit i dem då!

MEL

Jävligt lätt för dig att säga.

Det plingar till i Sofias mobil. Hon tar upp mobilen ur koftan och slänger en blick på notisen.

SOFIA

Fatima är här om två minuter.

Sofia tar av sig sin kofta, lägger den på soffan och tar istället på sig en långärmad sporttröja.

MEL

Ha så kul.

SOFIA

Måste du vara så förbannat bitter?!

MEL

Jag är inte bitter.

SOFIA

Jo, det är du.

MEL

Måste du använda ordet lesbisk?

SOFIA

Men det är ju så jag identifierar mig, hur svårt ska det vara att fatta, eller?!

MEL

Det finns andra ord...

SOFIA *(avbryter)*

Som jag inte känner mig bekväm med!

MEL

Det är bara ett ord.

SOFIA

Exakt! Det är bara ett ord, så varför stör du dig på det så himla mycket?

MEL

För att för dig handlar det bara om din läggning och för mig handlar det om hela min identitet!

SOFIA

Och min läggning är en del av min identitet!

MEL

Inte lika stor del!

SOFIA

Vem bestämmer det?!

Mel ser på Sofia en sekund och tar sedan en kopp som stått på köksbänken och drämmer den i golvet så den går i tusen bitar, samtidigt som hen säger:

MEL

FAN!!!

Sofia tittar först på skärvorna och sedan på Mel.

SOFIA

Ha en bra helg.

Sofia tar en stor sportbag från golvet, går ut och smäller igen dörren efter sig.

Scen 11

I terapirummet.

MARIANNE

Hmm.

SOFIA

Mhm.

Mel säger inget.

MARIANNE

Ja, men jag tänker att vi i alla fall har en ganska tydlig konflikt kring ett ord här, om jag har förstått det hela rätt?

SOFIA

Ja, precis.

Mel säger fortfarande inget.

MARIANNE

Skulle det kännas okej om ni skulle prata om det här ämnet nu och försöka använda de här knepen som vi har gått igenom?

SOFIA

Ja, absolut.

Både Marianne och Sofia tittar på Mel.

MEL

Tanken är alltså att vi säger: "jag känner såhär, när du gör såhär".

MARIANNE

Ja, ni måste ju såklart inte uttrycka er exakt så, utan det viktiga är att utgå från sina egna känslor och, så gott det går, undvika att kritisera den andra.

MEL

Okej.

Mel vänder sig mot Sofia.

MEL

Jag känner mig ensam när du åker iväg varje helg.

SOFIA

Men det var ju inte det vi skulle prata om nu.

MARIANNE

Hmm, ja, nej, vi kan ju såklart prata om det också, men annars tänker jag att ni hade en ganska klar konflikt kring ett ord och...

Mel vänder sig mot Marianne.

MEL (*avbryter*)

Vad är en cisperson?

MARIANNE

Hm... En siss-person? Förlåt mig, men det vet jag tyvärr inte.

MEL

Det är en person som identifierar sig med det kön som läkaren tilldelade den vid födseln.

Mel tittar en stund på Marianne innan hen vänder sig mot Sofia som tänker efter ett ögonblick.

SOFIA

Jaja, jag förstår vad du menar.

Sofia suckar och drar åt tofsen.

MARIANNE

Förlåt, jag ska villigt erkänna att jag inte är jättebevandrad inom HBQ, men...

MEL (*avbryter*)

HB - T - Q - I, och gärna ett plus också.

MARIANNE

Oj, sa jag fel, förlåt, HBTQI, men...

MEL

...plus....

MARIANNE

... HBTQI plus, men ni kan ju ändå diskutera det ämnet, så kan jag stötta med hur ni ska uttrycka er gentemot varandra?

SOFIA

Ja, men jag tror att vi hoppar det. Mel, kolla, även om jag är iväg så finns det liksom inget som hindrar dig från att gå ut och träffa andra kompisar. På riktigt, jag förstår inte, vad är problemet?

MEL

Grejen är att jag inte vill träffa dem. Det är dig jag vill träffa, men du jobbar extra och åker iväg hela tiden.

MARIANNE

Okej, jag förstår att ni hellre vill diskutera ett annat ämne, men jag föreslår ändå att vi försöker hålla oss till modellen.

MEL

Absolut.

SOFIA

Okej, så du menar... Eller ja, du *känner* det som att jag aldrig spenderar tid med dig?

MEL

Inte helgerna i varje fall.

SOFIA

Men grejen är ju att du aldrig vill följa med på något som jag vill åka på.

MEL

Ja, för att jag inte är intresserad av yoga.

SOFIA

Det var inte jag heller för ett halvår sedan.

MEL

Så varför måste du åka på yogaweekends två gånger i månaden nu, helt plötsligt?

MARIANNE

Okej, låt oss stanna där. Ni ser hur lätt det är att hamna i gamla mönster, eller hur? Men om ni försöker att utgå från den egna upplevelsen av situationen istället för att...

MEL *(avbryter)*

Hur ska jag ställa min fråga, istället? Det är inte bara en upplevelse att Sofia åker iväg på yogaevents två gånger i månaden, det är så det är.

SOFIA

Ja, men herregud, det är ju bara för att det har råkat bli så just det sista. Det är väl ändå inte mitt fel att de arrangerar så många event så tätt inpå varandra?

MEL

Bara för att de existerar måste du inte gå på dem.

MARIANNE

Men hörni. Nu får ni försöka anstränga er lite.

MEL

Jag upplever det som att du tar varje chans du får att umgås med någon annan än mig.

SOFIA

Och jag upplever det som att du aldrig kan vara glad för min skull.

MEL

Det är svårt att vara glad för någon annans skull, när en inte får reda på vad den andra har gjort.

SOFIA

Men ge dig. Du vill alltid veta vart jag ska och vilken tid jag kommer hem. Om jag blir ute längre än planerat, så måste jag alltid säga det till dig och nu vill du alltså även att jag ska berätta om allt jag har gjort när jag har varit iväg. Tror du att du är min förälder, eller?

MEL

Nej, men...

MARIANNE (*avbryter*)

Okej, vänta lite. Jag tror att vi stoppar där. Det känns inte riktigt som att ni är redo att applicera den här modellen än.

Marianne ser på Mel och Sofia som båda undviker att titta på varandra. Sofia tar upp ett tuggummipaket ur fickan, tar ett tuggummi och börjar tugga.

MARIANNE

Ni vet, precis som man kan glömma bort alla sina kvalitéer när man får ångest, så kan man ibland glömma allt fint man har tillsammans med en annan person, när man har en djup konflikt med den personen. En sorts relationsångest.

Det enda som rör sig i det stilla och tysta terapirummet är Sofias käkar.

MARIANNE

Jag tänker, om vi gör såhär att ni får berätta var sitt vackert minne som ni har tillsammans med varandra, bara för att påminna varandra om att det har funnits bättre dagar? Så gör vi ett nytt försök med diskussionen sedan?

Ingen svarar och Marianne tar ett djupt andetag.

MARIANNE

Okej, du får börja Sofia.

Sofia suckar.

SOFIA

Jag har ju ingen större lust, men...

Scen 12

Partymusiken är hög i Mels och Sofias lägenhet, vardagsrumsbordet är fullt med snacks och dricka, värmen är påtaglig och stämningen är på topp. Malin och Nancy sitter i var sin fåtölj, medan Fatima sitter i soffan tillsammans med Mel och Sofia. Malin går fram till Sofia och säger något till henne som bara hon hör.

SOFIA

Jag har ju ingen större lust, men jag antar att jag måste låta dig gå.

Malin rycker på axlarna och ler. Hon går för att ta en svart cardigan som ligger slängd över ryggstödet på den fåtölj som Nancy sitter i. När Nancy inser att Malin har tänkt avlägsna sig rycker hon åt sig tröjan.

NANCY

Och vart har du tänkt ta vägen? Du går ingenstans, asså.

Malin fortsätter att le och sträcker bara ut en hand för att få sin tröja.

NANCY

Nähäe du, du stannar här, eller hur Fatima?

Nancy kastar tröjan till Fatima som fångar den och sätter sig på den.

MALIN

Förlåt, men jag måste tyvärr gå.

NANCY

Varför?

MALIN

Hampus mamma fyller 60, så jag ska iväg och...

Malin avbryts av att Nancy tar ett tag om hennes midja och sätter henne i sitt knä. Sofia drar Mel närmare sig och börjar måla cirklar på hens arm, uppe vid axeln.

NANCY

Skit i hans jävla morsa, du kommer inte ha hälften så kul med henne som här!

Mel låtsas ignorera Sofias lekande fingrar, men lägger sedan nästan omärkligt en arm om hennes midja.

SOFIA

Men Nancy, kom igen nu.

FATIMA

Vad är klockan?

Mel plockar upp en mobil från bordet.

MEL

Fem i tio.

NANCY

Ajajaj, kvällen är ju ung för fan. Hampus morsa kan vänta en timme till.

MALIN

Ja, fast det tar typ fyrtiofem minuter att åka dit.

FATIMA

Vem hämtar dig?

MALIN

Jag tar bussen.

NANCY

Men vafan, vilket jävla as du är ihop med asså, ska du åka buss mitt i natten för att fira hans ömma, fucking moder som snart går i pension?

MEL

Natten var ju ung nyss?

NANCY

Käften med dig.

FATIMA

Han har bil?

MALIN

Ja, men han hjälper till där borta. Han kan inte bara åka iväg och hämta mig. Men det är ingen fara, det finns buss.

FATIMA

Jag kör dig.

NANCY

Ja, hon kör dig, asså.

MALIN

Nej, men det behövs inte.

NANCY

Jo, kom här nu för fan.

Nancy släpper taget om Malins midja och reser sig. Fatima reser sig också och ger Malin hennes tröja. Alla tre plockar ihop sina grejer och tar sina ytterkläder. Mel och Sofia reser sig för att säga hejdå vid dörren, som ett äkta värdpar. Innan de går ser Malin på oredan i vardagsrummet och vänder sig osäkert mot Fatima och Nancy.

MALIN

Vi borde väl hjälpa till att städa lite innan vi går, i alla fall?

SOFIA

Nej, men Malin, det är ingen fara, åk ni nu.

NANCY

Ja, herre gud, du har ju för fan en tid att passa, asså.

MALIN

Okej, men tack så jättemycket för idag. Det var jättetrevligt.

FATIMA

Ja, svär på allt, det var skitkul.

NANCY

Ajajaj, hör på dem, som om vi vore på en fin bjudning, asså. Ska jag också hålla tacktal eller...

SOFIA (*avbryter*)

Nej, det går bra, vi vet redan att vi har din oändliga tacksamhet.

MEL

Kul att ni kom.

MALIN

Kul att vi fick komma.

Fatima öppnar dörren.

FATIMA

Ha det bra.

SOFIA

Detsamma.

NANCY

Ja, ha det jävligt bra nu och ta det lite lugnt med spriten, det är fan fett mycket kvar, asså.

MEL

Vi lovar.

Fatima tar ett tag i Nancys arm och drar milt med henne ut.

FATIMA

Hejdå.

MALIN

Hejdå.

SOFIA

Hej.

Fatima stänger dörren. Sofia går fram och låser den och vänder sig mot Mel med ett leende i ena mungipan. Musiken går över från allmänt glad partymusik till tyngre dancehallmusik med djup bas. En dans tar vid. Sofia fyller rummet med sin lekfulla, utmanande retsamhet och Mel låter sig otåligt lekas med, retas med i väntan på att innerligen få omfamna den vackraste och hetaste människan på jorden.

Scen 13

I terapirummet.

SOFIA

...men det där var i alla fall ett minne från när allt var bra.

MARIANNE

Ja, och det var precis ett sånt minne jag ville att du skulle plocka fram. Mel, vad har du för minne som du vill dela med dig av?

MEL

Jag vet inte...

Scen 14

Mel och Sofia sitter i var sitt hörn i en soffa i Mels kollektiv.

MEL

Jag vet inte vad jag ska säga.

Sofias händer hittar nervöst olika saker att sysselsätta sig med.

SOFIA

Asså förlåt, jag vill verkligen inte att något ändras mellan oss. Om du inte har känslor för mig så förstår jag, det är helt lugnt, men kolla, jag kände bara att jag inte kunde hålla det inom mig längre.

När Mels svar uteblir lägger Sofia till:

SOFIA

Asså förlåt, på riktigt, glöm det.

MEL

Grejen är att jag...

Sofia tar sats för att låta den hemska tystnaden fyllas med tomt prat, men Mel hinner före.

MEL

...har aldrig känt såhär förr.

Sofias händer stannar upp och kroppen slappnar av. Mel kryper över till Sofias sida av soffan, sätter sig mitt emot henne och tar hennes händer. Båda ler.

Scen 15

I terapirummet. Ingen av dem säger någonting, Mel tittar bara på Sofia.

SOFIA

Vad?

MEL

Du vet att jag älskar dig?

Sofia tuggar på sitt tuggummi och tar god tid på sig att svara.

SOFIA

Nej, det vet jag inte.

Marianne överlägger med sig själv om hur hon ska göra.

MARIANNE

Hm, vet ni jag tror faktiskt att det skulle vara läge att avbry...

SOFIA (*avbryter*)

Hur menar du att jag skulle märka det?

Mel ser på Sofia, utan att svara. Marianne ser bekymrat på paret framför sig.

SOFIA

Förlåt mig, men tycker du på riktigt att det märks?

Sofia tar en pappersnäsduk från bordet, tar ut sitt tuggummi och väntar på Mels svar.

MEL

Det är inte jag som ska avgöra det.

Marianne harklar sig och känner att hon får försöka avstyra det som nu håller på att hända. Hon är rädd att ord som inte går att ta tillbaka snart kommer att uttalas och plockar lite med locket till pennan.

MARIANNE

Ja, det är ju en liten stund kvar på den här sessionen, men jag föreslår faktiskt att vi avbryter nu. Eller om ni vill vara kvar hela tiden, så tror jag åtminstone att vi skulle behöva en liten paus.

SOFIA

Vet du, jag tror också vi behöver en paus.

MEL

En paus?

SOFIA

Ja, en paus. Du vet, som när man ser på en film och trycker på pausknappen, så att filmen stannar.

MEL

Behandla mig inte som om jag vore dum.

MARIANNE

Vad tycker ni, ska vi göra ett litet avbrott?

SOFIA (*ignorerar Marianne*)

Du vet den där lägenheten som Fatimas syster ska hyra ut? Jag ska hyra den.

Marianne tar sats för att säga något men hinner inte.

MEL

Ska du hyra den?

SOFIA

Ja, det ska jag. Jag flyttar in i augusti.

Marianne inser att situationen inte går att rädda. Hon sätter på locket på pennan och låter händerna vila.

MEL

Så du flyttar utan att vi pratar om det först?

SOFIA

Men jag behöver ju en paus, säger jag. Det här går inte längre. Om det ska finnas någon chans att kunna rädda det här måste jag bo själv ett tag.

MEL

Tio månader?

SOFIA

Ja.

MEL

I Malmö?

SOFIA

Men ja!

MEL

Så du tycker att det kan kallas för en paus när man bor tio fucking månader i en helt annan jävla del av landet?!

Innan Sofia hinner svara så reser Mel på sig.

MEL

Jag går på toa.

Mel går ut.

MARIANNE

Jag antar att det här inte var något ni direkt hade pratat om innan?

SOFIA

Nej, det hade vi inte. Jag hade tänkt att det kanske var bättre att prata om det här.

MARIANNE

Hm. Ja, jag förstår hur du tänker, men... Bara så jag är med, är du helt säker på att du ska flytta?

SOFIA

Ja, det är jag.

MARIANNE

Finns det något som skulle kunna få dig att ändra dig?

SOFIA

Nej.

Marianne tittar ner på sina anteckningar och nickar.

MARIANNE

Okej. Ja, men då får vi nog jobba på ett lite annat sätt...

SOFIA

Det finns ingen möjlighet att få ett glas vatten, eller?

Marianne tittar upp från sitt block och ser att bordet bara pryds av en hållare för pappersnäsdukar och en klocka.

MARIANNE

Oj då, det hade jag visst glömt att ställa fram. Ett ögonblick bara.

Marianne reser sig och går ut ur rummet.

Scen 16

Sofia sitter ensam kvar. Efter en liten stund reser hon på sig och går fram till klädhängaren och musik tonas in. Sofia rör vid sin egen jacka och sedan vid Mels. Hon tar av den svarta jackan från kroken och granskar den. Håller den intill sig, känner skinntyget mot kinden. Håller den ifrån sig och tittar på den igen. När hon ska hänga upp jackan tänker hon först hänga den som den hängde förut, på kroken bredvid sin egen, men ångrar sig sedan och hänger den så att det är en krok emellan hennes egen och Mels jacka. Sedan går hon och sätter sig i sin fåtölj.

Scen 17

Marianne kommer in med två glas och en karaff som hon ställer på bordet.

MARIANNE

Förlåt, jag brukar alltid ha vatten framme, men...

SOFIA (*avbryter*)

Ingen fara.

Sofia böjer sig fram och håller upp ett glas vatten, som hon dricker några klunkar ur. Mel kommer in och sätter sig i sin fåtölj. Hen tittar på Marianne.

MEL

Det finns två identiska toaletter. Varför är den ena för kvinnor och den andra för män? Vad är skillnaden?

MARIANNE

Hmm, ja... Skyltarna har suttit där sedan jag flyttade in i de här lokalerna och... Hm. Jag tänker att jag nog ser över den där skyltningen inom kort.

Mel vänder sig mot Sofia.

MEL

Du gör alltså slut?

SOFIA

Nej, det har jag aldrig sagt. Jag har sagt att jag behöver en paus, för att jag kan inte... jag får ingen luft i den här relationen, just nu. Jag behöver få tänka i fred.

Marianne låter blocket och pennan ligga i knäet och ser på paret framför sig. Med sorgsen blick den här gången. Det är nog inte så mycket hon kan göra för att vända saker åt en annan riktning just nu, men det gör alltid lika ont att se. Mel mönstrar Sofia under tystnad. Kämpar mot känslor som väller fram, som hen inte vill känna. Hen tar sats för att säga något, avbryter sig av rädsla för att rösten inte ska hålla. Tar ny sats. Orden kommer som en viskning.

MEL

Jag har varit rädd för det här. Så jävla rädd för det här.

SOFIA

Wow, till och med det här får du att handla om dig!

MEL

Jag har vetat det hela tiden. Du är värd någon bättre.

SOFIA

Men sluta tycka synd om dig själv!

MEL

Jag har känt det ett tag, att du har varit på väg bort, men jag...

SOFIA

...du har inte gjort ett jävla skit för att försöka ändra på det!

MEL

Jag vet inte vem jag är utan dig.

SOFIA

Och jag vet inte vem jag är, när jag är tillsammans med dig!

Marianne kikar på klockan på bordet mellan dem.

MARIANNE

Men hörni. Vet ni vad? Jag tror faktiskt att...

MEL (*avbryter*)

Förlåt Sofia. Förlåt...

Scen 18

Vi är tillbaka till slutet av scen 10, när Mel just har kastat en mugg i golvet. Sofia tittar först på skärvorna och sedan på Mel.

SOFIA

Ha en bra helg.

Sofia tar en stor sportbag från golvet, går ut och smäller igen dörren efter sig. Musik tonas in: lugn rock som lyfter i refrängen. Mel tittar på den stängda dörren. Hen andas tungt. Ångesten kommer smygande och hen spänner sig. Får fram en liten sopborste och en sopskyffel, men förmår sig inte att sopa upp skärvorna, utan blir stående. Går och sätter sig i soffan, knyter nävarna, slappnar av, försöker kontrollera andningen. Gömmer ansiktet i händerna, ser upp i taket, drar upp ärmen på vänster arm, ser på den vita huden på insidan av armen. Ser på den vita huden. Ser på... Drar ner ärmen, reser sig, går ut i köket, tar tag i sopborsten och sopskyffeln, blir stillastående igen, kastar dem ifrån sig, sätter sig i soffan, huvudet i händerna, knyter händerna i knät, ser sig om. Får syn på Sofias kofta och drar den till sig. Mel håller koftan hårt i famnen och rotar samtidigt runt bland bråten på bordet, får fram en penna och ett block. Håller koftan intill sig med ena handen, skriver med den andra och försöker andas, försöker andas, försöker... överleva ensamheten. Musiken tystnar.

MEL

Varför

Gör

Jag

Misstag

Som sårar

Och försvårar

För den jag älskar mest av alla

Som får henne att falla

Att skada någon går så fort

Och om jag kunde göra gjort till ogjort

Skulle jag genast

Ta bort allt vasst

Som dig har skadat

För du har vadat
I glassplitter för min skull
För att jag inte ska falla omkull

Jag vet att det inte underlättar
Om jag berättar
Att jag mot mig själv känner
Ett hat som bränner
Sönder både min kropp
Och mitt hopp

Och jag vet att en enkel dikt
Aldrig på riktigt
Kan gottgöra
För allt jag lyckats förstöra

Men det är heller inte mitt mål
Jag vill bara fylla det stora svarta hål
Som finns inom mig
Efter att ha skadat dig

Snälla, förlåt mig

Scen 19

I terapirummet. Mel gråter.

MEL
Snälla, förlåt mig.

SOFIA
Vännen...

MEL

Jag vet att jag har många brister. Jag vet att gör många fel, men...

SOFIA

Men du, det kommer gå bra.

MEL

Jag klarar mig inte utan dig!

SOFIA

Jodå, det kommer att gå bra, jag lovar.

MEL

Du kan inte gå, du får inte gå.

SOFIA

Vännen...

MEL

Du får inte lämna mig ensam!

Sofia reser sig.

SOFIA

Kom här.

Mel reser sig och Sofia som slår armarna om hen. Mel lutar sitt huvud mot Sofias axel och Sofia stryker hens hår. De står så en stund. Marianne ser på klockan igen och harklar sig till slut.

MARIANNE

Jaa ni. Det känns faktiskt inte alls bra att avsluta såhär, men vi har redan dragit över tiden, så om det inte blir helt tokigt för er, så skulle vi behöva...

Marianne tystnar, har egentligen inte hjärta att störa, men Mel frigör sig från Sofias armar.

MEL

Nej, ingen fara, vi ska gå.

Hen torkar det tårfyllda ansiktet med ärmen på ena tröjan. Sofia tar en pappersnäsduk från bordet och duttar i ena ögonvrån.

MARIANNE

Ja. Hm. Ja, jag vet inte, vad tycker ni? Det vore kanske bra att boka en ny tid, bara för att prata igenom det som har kommit upp idag? Ni kan ju alltid avboka om ni inte tycker att det känns som att det behövs?

Sofia nickar och får fram sin mobil för att se efter i kalendern vilken dag som passar. Sofia och Marianne diskuterar datum och tid i bakgrunden och Mel tar några steg bort från dem, vänd mot publiken.

MEL

Jag vet att vår kärlek som är så skör
Sakta dör
Lite mer för var dag
Men jag är för svag
För att lyckas ta kontroll
Och styra åt ett nytt håll
Allt trasas sönder mellan oss
Och likt ett tomtébloss
Brinner nu
Alla de sju
År vi tillsammans haft
Då vi från vår kärlek hämtat kraft

Säg, vad är det för misstag jag begått
Som har fått
Dig att vända
Så att det enda
Som gör dig glad
Är den fristad
Du finner när
Vi två är isär

Mel vänder sig mot de andra.

MARIANNE

Ja, jag hoppas ändå att ni har fått ut en del av den här stunden här idag? Ni kanske ändå har kommit varandra närmare och förstår varandra lite bättre nu?

SOFIA

Ja, kanske det.

Sofia och Mel går och tar på sig sina jackor. Marianne följer dem till dörren och stänger om dem. Hon lägger ner blocket och pennan i en byrålåda och tar karaffen i ena handen och glaset i den andra och går ut genom den andra utgången.

SLUT